

**“๑๓๐ ปี โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
๑๓๐ พุทธศักราชพืชนานาชาติดิน จปร.”**

**หนังสือที่ระลึกวันพระราชทานกำเนิดครบรอบ ๑๓๐ ปี
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
๕ สิงหาคม ๒๕๖๐**

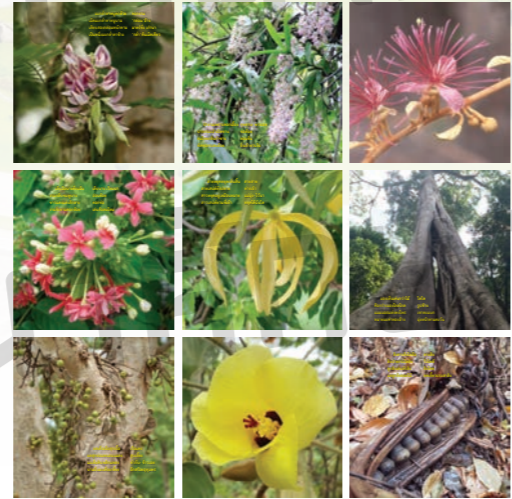

“...การศึกษาและการจัดพิมพ์หนังสือรวมพรรณไม้ในโอกาสครบรอบปีที่ ๑๓๐ แห่งการสถาปนาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้านี้ จึงเป็นที่น่าชื่นชม แสดงให้เห็นความใส่ใจสภาพแวดล้อมทางชีวภาพ ความวิริยะอุตสาหะค้นคว้าวิจัย และความกว้างขวางในศาสตร์ต่างๆ ของโรงเรียน สมดังที่พระราชปณิธาน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงสถาปนาโรงเรียนเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๓๐...”

ส่วนหนึ่งของพระราชนิพนธ์ค่าน้ำพระราชทาน
ใน “หนังสือ ๑๓๐ ปี โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๑๓๐ พุทธศักราชพืชนานาชาติดิน จปร.”

ขอเชิญศิษย์เก่า และผู้สนใจร่วมสมทบทุนเพื่อนำเงินรายได้ตุลเกล้าฯ ถวายเข้า “กองทุนสวนพฤกษพรรณเทพรัตน์” เพื่อใช้ในการดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในพระราชดำริในการนี้ รร.จปร. ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชนิพนธ์ค่าน้ำพระราชทาน ภายในรวบรวมพรรณไม้พื้นถิ่นที่คัดมาจำนวน ๑๓๐ ชนิด ในหุบเขาชะงอก เนื้อหาประกอบด้วยภาพถ่ายพร้อมชื่อ ชนิด ประโยชน์ใช้สอย หรือสรรพคุณทางยาสมุนไพร อีกทั้งยังมีการกำหนดตำแหน่งเป็นคำพิภพของพรรณพืชแต่ละชนิดไว้ โดยทีมงานครู อาจารย์ และนักเรียนนายร้อย สาขาวิศวกรรมแผนที่ด้วย

นอกจากนี้ยังได้จัดทำเนื้อหาทั้งหมดของหนังสือลงในแผ่นวีซีดีเพิ่มเติม ภาพถ่ายมุมสูงและมุมกว้างของหุบเขาชะงอก รวมทั้ง วิถีทัศน์มุมกว้าง ๓๖๐ องศา ประกอบทำนองเพลงแผ่นดินของเรา โดยได้รับการสนับสนุนจากศูนย์วิจัยสหวิทยาการเฉลิมพระเกียรติ ๕ รอบ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รร.จปร.

ใบสั่งซื้อ

ข้าพเจ้า/หน่วย _____ โทร. _____
สั่งซื้อหนังสือ จำนวน _____ เล่ม เล่มละ ๑,๐๐๐ บาท ค่าจัดส่งเล่มละ ๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น _____ บาท
(โอนเงินเข้าบัญชีสหกรณ์ฯ ธนาคารกรุงเทพ สาขาสาธิตโมเสส เลขที่ 959 - 010304 - 1 ชื่อบัญชี กองทุนสวนพฤกษพรรณเทพรัตน์ รร.จปร.)

ติดต่อสอบถามได้ที่

พันเอก จิระ เหล่าจिरังกูร โทร. ๐๖๒ - ๖๔๘๖๖๕๓ LINE ID: jpr12435
หรือ พันเอกหญิง งามร จินตามณี โทร. ๐๙๒ - ๘๕๖๙๕๖๑

๐๔๑๑ เมษายน - สิงหาคม ๒๕๖๐

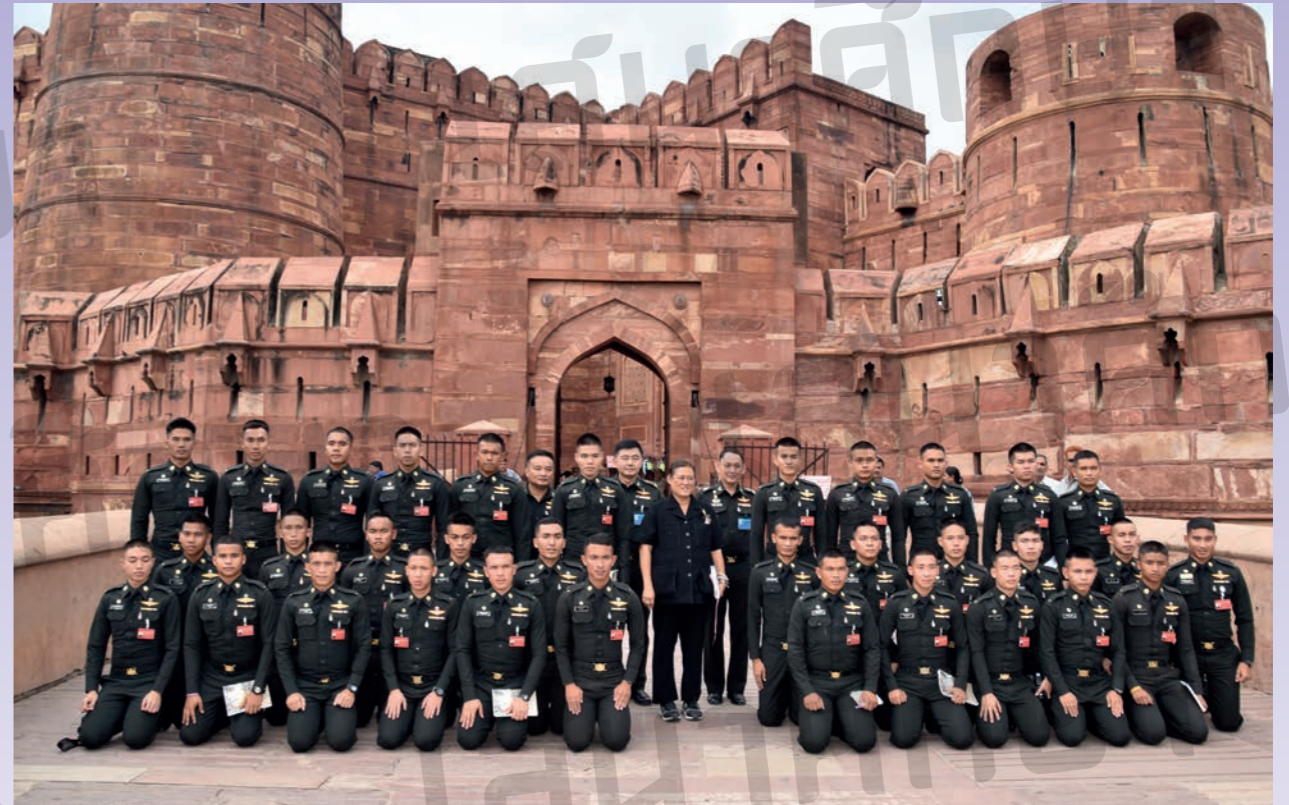
เสนาศึกษา

ศึกษาโม ภาวโทธิ เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๔ กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๐ ISSN 0857-5002

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธาน ในงานวันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ครบรอบ ๑๓๐ ปี ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เมื่อวันเสาร์ที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินทรงนำคณะข้าราชการ และนักเรียนนายร้อย
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ ๔ ทัศนศึกษาประวัติศาสตร์เอเชียใต้
ณ สาธารณรัฐอินเดีย เมื่อวันที่ ๑๗-๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ยี่สิบแปดกรกฎามาบรรจบ
ฉลองครบทกลีบห้าพระพรรษา
มหาชิราลงกรณจอมราชา
ทั้งนครลว่างแจ้ด้วยแลงเทียน

ถวายพระพรลมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ข้าราชการและครอบครัวเทิดเทือเศียร
ชาว จปร. ชร้องลรรเลริญเนินจำเเนียร
พร้อมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์

เชิญทวยเทพโปรดบันดาลประทานพร
อันสุนทรดั่งพระราชประสงค์
เหล่าอริศิโรราบกราบบาทบงลู่
ไทยพิทักษ์จักรีวงศ์ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมข้าพระพุทธเจ้า รร.จปร.
(พันเอก จิระ เหล่าจิริงกูร : ประพันธ์)

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๙๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิทยาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์

พล.ต.สุชุม สุขศรี

พล.ต.ปัญญา คุรงค์เรือง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.วินิจู อินทรสุวรรณ

พล.ต.วิษระ สัตยวงศ์ทิพย์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พิณนิเทศศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.ประมวล จันทร์ศรี

พล.อ.วิชาดี เอี่ยมไพจิตร

พล.อ.อำนวย แยมผกา

พล.อ.เชิงชาย กระตุกฤษ

พล.อ.สุรัชย์ รัตมีจิวานนท์

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.อ.จิระ เหล่าจिरองกูร

พล.อ.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อโนมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหด

พล.อ.หญิง บุษยามาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ต.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานันท์

ร.อ.หญิง ธนัชพร ยอดเพชร

ร.ท.หญิง ฉัตรแก้ว ยิวพรม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรวิทย์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.เชิงชาย กระตุกฤษ

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญ

พล.อ.รณชัย เปลี่ยนภักดี

ผู้ช่วยเหรียญ

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรมพิพรรณ ยอดชมภู

นางนันทวี ชุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

น.ส.วารวรณ์ ไวยภาษา

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เภาเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พงมลาย์ ยิ่งขวัญ

น.ส.อรสา ทองศิรินทร์

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✪ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดิจิทัลจ่าย ปณฝ.ร.ร.จปร. ในนาม เหรียญนิตยสาร โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๔๓, ๐๕๗ - ๐๐๕๕๓๙๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✪ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✪ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผกง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๐

สวัสดีครับ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

ขณะนี้ใกล้ถึงงานพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙ แล้ว คงมีอีกหลายท่านที่กำลังจะไปกราบพระบรมศพฯ แต่ก็อาจจะมีบางท่านที่พลาดโอกาสนี้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ขอเพียงท่านทำความดีเพื่อพระองค์ท่านก็เพียงพอแล้ว คุณงามความดีที่พระองค์ได้ทำให้มีมากมายเหลือคณานับที่เสนาศึกษานำมาลงนั้นเป็นเพียงเศษเสี้ยวของสิ่งที่พระองค์ได้ทำมาทั้งชีวิต จงร่วมใจกันน้อมนำศาสตร์ของพระราชามาเป็นแนวทางดำเนินชีวิตของตนเพื่อประโยชน์ของตนเอง ครอบครัว และชาติไทยของเราสืบไป

“อำนาจต้องใช้ด้วยความเป็นธรรมอย่าเห็นแก่อำนาจและบิดเบือนในการใช้อำนาจ (ABUSE OF POWER)” รายละเอียดอยู่ใน ผลของกฎหมายในการกระทำความผิดต่อชีวิตร่างกายของทหารที่ผู้บังคับบัญชาของทหารทุกระดับพึงระมัดระวัง ควรอ่านให้สนใจเพื่อจะได้ไม่ผิดพลาด เป็นทหารอย่าได้ละเลยความสำคัญเรื่องความชำนาญในการใช้อาวุธทั้งยามรบและยามสงบ พล.อ.ม.นุ สายัณห์นิโครธ ท่านอายุ ๗๐ ปีเศษแล้ว แต่ใครอย่าไปทำท่านยิงปืนแข่งนะครับ เพราะตอนนี้ท่านยังสอนยิงปืนอยู่ที่สนามฝึกยิงปืน หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน คัดดูก็แล้วกัน **คิดถึงพ่อหลวงของแผ่นดินที่ พล.ต. ดร.เจเนวิทย์ ยามะรัตน์** นำมาเล่าให้ฟังนั้น ประเด็นสำคัญอยู่ตรง พระบรมราโชวาทในโอกาสที่พระราชทานประกาศนียบัตรแก่ผู้สอบไล่ได้ของเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ ๒๙ และ ๓๐ ปีการศึกษา ๒๕๑๙ และ ๒๕๒๐ ในวันที่จันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๑ ความว่า “การที่อยู่กับกฎหมายและใช้กฎหมายมาก ๆ นั้นอาจทำให้ติดในดัวบทกฎหมายมากเกินไป..... และสามารถเป็นที่พึ่งที่อาศัยของประชาชนผู้อยู่ใต้บังคับแห่งกฎหมายบ้านเมืองได้แท้จริง” เดือนสิงหาคมที่ผ่านมานี้มีคดีใหญ่ ๆ ที่สำคัญ ๆ อยู่หลายคดี ก็หวังว่าผู้พิพากษาคงจะได้น้อมนำพระบรมราโชวาทนั้นมาใช้จะครับ และอาจจะมีบางท่านยืนอยู่หน้าพระพักตร์ของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในวันนั้นก็ไม่ได้ **มองญี่ปุ่น-ไทยในสงครามโลกครั้งที่ ๒** เข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ เริ่มมีขบวนการเสรีไทยเข้ามามีบทบาทสำคัญของชาติแล้ว ควรติดตามอ่านและอ่านในตอนต่อ ๆ ไปด้วย **หมายเหตุแห่งสยามเล่าเรื่องของรัชกาลที่ ๖ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า** แห่งการปลุกใจในความรักชาติ ถ้าได้ไปบราซิล หรืออาร์เจนตินา ก็อย่าลืมไปดูน้ำตกอิกัวซูด้วยนะครับ รายละเอียดอยู่ใน **บราซิลไม่สิ้นสงสัย ปฏิบัติการ(เพื่อ)การศึกษา “ตอนสมการในห้องเรียน”** เป็นความคิดเห็นของ พ.ท.ฐนัส มานวงศ์ อจ.สกศ.ร.จ.ปร. เป็นวิธีการที่น่าสนใจมากนะครับ ลองพิจารณาดูว่าจะทำได้หรือไม่ อย่างไร **รากไทย** กล่าวถึงการเสียดวงศรัยธยาครั้งที่ ๑ เพราะเจ้าพระยาจักรีชายชาติ ขออย่าให้มีคนอย่างเจ้าพระยาจักรีในแผ่นดินไทยอีกเลย **มีของดีมาฝาก** เล่มนี้มี ๒ เรื่อง เรื่องแรก สุนทรพจน์อยากให้อ่าน ๒ เทียบนะครับ ประเทศไทยต้องการคนที่มีแนวความคิดอย่างนี้มาก ๆ **แม่ของเราจะให้ใครเขาแตกแคร์** ของขมิ้นนกกอก อ่านเถอะครับใช้ได้ตลอดชีวิต

คำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารใหญ่ปี ๖๐ ก็ออกมาแล้ว ส่วนใหญ่ก็เป็นสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษาร.จ.ปร. ในฐานะที่ผมเป็นรุ่นพี่ก็อยากจะขอฝากน้อง ๆ ที่เป็นผู้บังคับบัญชาไว้ว่า อย่าได้ลืมส่งเสริมคนที่มัลักษณะเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย และกล้าพูดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง (แต่อาจไม่ถูกใจบางคน) เพราะคนจำพวกนี้ มักจะเอาอกเอาใจผู้บังคับบัญชาไม่เป็น แต่งานทั้งหลายที่สำเร็จลงได้ ส่วนใหญ่ก็เพราะคนจำพวกนี้ล่ะ โลกเจริญเพราะนักวิทยาศาสตร์ และนักวิทยาศาสตร์ ก็คือหนึ่งในคนจำพวกนี้จริงมั๊ย **อย่าลืม**

สวัสดีครับ

พล.ต. รัชพล ไม้รอด

พล.ต. รัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

ปวงประชาเป็นสุขสานต์

พระอัจฉริยภาพกษัตริย์

ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๕

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๗ ตอนที่ ๔ เดือนกรกฎาคม - เดือนสิงหาคม ๒๕๖๐

- ★ ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญของ รร.จปร..... ๑๓
- ★ จัดดอกไม้ถวายพ่อ ๒๑
- ★ คิดถึงพ่อหลวงของแผ่นดิน ๓๔
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ ๓๖
- ★ ปฏิบัติการ (เพื่อ) การศึกษา “ตอนสมการในห้องเรียน” ๔๐
- ★ มองญี่ปุ่นไทยในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ๕๒
- ★ ผลของกฎหมายในการกระทำความผิดต่อชีวิตร่างกายของทหาร..... ๖๐
- ★ เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ..... ๖๔

เอเชียกับขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM)

- ★ หมายเหตุแห่งสยามฯ..... ๗๐
- ★ บราซิล (ไม่) สิ้นสงสัย ๗๖
- ★ ภาษาอังกฤษร่วมสมัย..... ๘๒
- ★ อาหารบำรุงสายตา..... ๘๕
- ★ รากไท..... ๙๐
- ★ ไฟรักไฟสงคราม..... ๙๔
- ★ ไปที่ไหน ได้เรื่องมาเล่า..... ๑๐๒
- ★ มีของดีมาฝาก..... ๑๐๕
- ★ ใคร อะไร ที่ไหน ๑๐๘
- ★ พุทธวจน..... ๑๐๙
- ★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้..... ๑๑๐

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมมอญ

๑ - ๔ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำข้าราชการ รร.จปร. และ นนร. เดินทางไปทัศนศึกษา ณ พิพิธภัณฑ์ส่วนพระองค์ พระตำหนักบ้านสวนปทุม จ.ปทุมธานี เมื่อ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมมาจารย์

๕

๗

๖

๘

๕ - ๘ พ.ล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธีวัน พระราชทานกำเนิด รร.จปร. ครบรอบ ๑๓๐ ปี โดยมี พ.ล.อ.เฉลิมชัย สิทธิสาท ผบ.ทบ. พ.ล.ท.สิทธิพล ชินคำราษฎร์ ผบ.รร.จปร. ดร.ประดิษฐ์ ยมานันท์ ผวจ.นย. นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ศิษย์เก่า รร.จปร. นนร. และข้าราชการทหารตำรวจพลเรือน ฝ้าฯ รับเสด็จ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

๙

๑๐

๑๑

๑๒

๙ - ๑๒ พ.ล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธีปลูกข้าว ประจำปี ๒๕๖๐ โดยมี พ.ล.ท.สิทธิพล ชินคำราษฎร์ ผบ.รร.จปร. คณະนายทหาร รร.จปร. หัวหน้าส่วนราชการพลเรือน นนร. นตท. และเกษตรกร จ.นครนายก ฝ้าฯ รับเสด็จ ณ แปลงสาธิตการเกษตร รร.จปร. เมื่อ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

๑ - ๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีถวายเทียนพรรษาและเวียนเทียน เนื่องในวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ นนร. และครอบครัว ร่วมพิธี ฯ ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พล.ท.ณัฐพนธ์ ศรีสวัสดิ์ จก.ยศ.ทบ. และคณะอนุกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา ณ ห้องประชุม บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป

๔ - ๖ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๖๕ พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่พร้อมคู่สมรส ข้าราชการ นนร.ร่วมพิธี ฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐

๗ - ๘ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ต้อนรับคณะ นตท.ชั้นปีที่ ๓ (รุ่นที่ ๕๙) ในโอกาสมาเยี่ยมชมกิจการ รร.จปร. เพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ และให้ความรู้ในการศึกษาต่อ รร.เหล่าทัพ และ รร.นรต. ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

๑๐ - ๑๑ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและกิจกรรมถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๕ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่พร้อมคู่สมรส ข้าราชการ นนร. ร่วมกิจกรรมฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

๑๒ - ๑๔ พล.อ.เฉลิมชัย สิทธิสาท ผบ.ทบ./ประธานคณะกรรมการอำนวยการกองทุนพัฒนา รร.จปร. นำศิษย์เก่า รร.จปร. และ ผู้ร่วมงาน ฯ แสดงมุทิตาจิตต่อดีดัตครู อาจารย์ และนายทหารปกครอง ฯ ในงานวันแดงกำแพงเหลือง ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

๑ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ร.นายร้อยอินเดีย ในโอกาสเดินทางมาศึกษากิจการและดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

กิจกรรม นักเรียนนายร้อย

การแข่งขันกีฬาประเพณีโรงเรียนทหารตำรวจ ครั้งที่ ๕๕ ประจำปี ๒๕๖๐ โดยโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันระหว่างวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ - ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ สนามกีฬากองทัพอากาศ (ภูประเทมีย์) และสนามกีฬาโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

ผลการแข่งขัน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้รับรางวัลถ้วยชนะเลิศคะแนนรวม และรางวัลชนะเลิศกีฬาบาสเกตบอล รางวัลชนะเลิศกีฬากรีฑา และกีฬาฟุตบอลครองถ้วยชนะเลิศร่วมกันกับโรงเรียนนายเรือ ส่วนรักบี้ฟุตบอล รางวัลชนะเลิศเป็นของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

การแข่งขันกีฬาประเพณีโรงเรียนทหารตำรวจ ครั้งที่ ๕๖ ประจำปี ๒๕๖๑ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพ

สนามกีฬา

เล่นกีฬา

ปฏิทินกิจกรรม ร.ร.จปร. ที่สำคัญ

ตั้งแต่ ๑ กรกฎาคม - ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. วันพฤษหัตถ์ที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จัดพิธีเวียนเทียน
เนื่องในวันอาสาฬหบูชา ณ พุทธศาสนสถาน
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๒. วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พิธีเปิด
การแข่งขันกีฬาประเพณี โรงเรียนทหาร - ดำรวจ
ครั้งที่ ๕๕ ประจำปี ๒๕๖๐ ผลการแข่งขันฯ นั้น
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้ถ้วยรางวัล
ชนะเลิศ ๓ จาก ๔ ประเภทกีฬา ได้แก่ บาสเกตบอล,
กรีฑา และฟุตบอล (ครองถ้วยร่วมกับโรงเรียน
นายเรือ) และได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศคะแนนรวม

๓. วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พลเอก
หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช
กุมารี เสด็จฯ ทรงนำข้าราชการ และนักเรียนนาย
ร้อยชั้นปีที่ ๕ ทักษะศึกษา ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
พระตำหนักปั้นสวนปทุม จังหวัดปทุมธานี

๔. วันพฤษหัตถ์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ให้การต้อนรับคณะเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารบก ใน
การตรวจประกันคุณภาพการศึกษา ณ โรงเรียนนาย
ร้อยพระจุลจอมเกล้า

๕. วันพฤษหัตถ์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พิธีเปิดการฝึก
อบรมข้าราชการบรรจุใหม่ชั้นสัญญาบัตร ของ
สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม รุ่นที่ ๔ โดย

มีปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นประธานในพิธี ณ
หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๖. วันศุกร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐
พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม
บรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงปลูกข้าว ณ แปลงสาธิต
การเกษตร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๗. ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๘ กรกฎาคม
๒๕๖๐ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงนำข้าราชการ และ
นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๔ ทักษะศึกษา ณ สาธารณ
รัฐอินเดีย

๘. วันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จัดการบรรยาย
งานด้านสวัสดิการและสิทธิกำลังพล ให้กับนักเรียน
นายร้อยชั้นปีที่ ๕ ที่จะสำเร็จการศึกษา ประจำปี
๒๕๖๐ ณ สโมสรนักเรียนนายร้อย กรมนักเรียน
นายร้อยรักษาพระองค์ โรงเรียนนายร้อยพระ
จุลจอมเกล้า

๙. วันพุธที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐
พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม
บรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียน
การสอน วิชาประวัติศาสตร์ร่วมสมัย ณ กองวิชา
ประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระ
จุลจอมเกล้า

๑๐. วันอังคารที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐
คณะนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ ๓ เข้าศึกษา
กิจการและดูงาน ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุล
จอมเกล้า

๑๑. วันอังคารที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จัดการบรรยาย
พิเศษเรื่อง บุคลิกภาพ ให้กับข้าราชการ และ
นักเรียนนายร้อยทุกชั้นปี ณ หอประชุมโรงเรียนนาย
ร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๒. วันศุกร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จัดกิจกรรมเฉลิม
พระเกียรติ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
บดินทรเทพยวรางกูร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระ
ชนมพรรษา ๖๕ พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ
หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๓. ระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม - ๖
สิงหาคม ๒๕๖๐ คณะนักเรียนนายร้อย โรงเรียน
นายร้อยอินเดียน จำนวน ๔ นาย เดินทางมาศึกษา
กิจการและดูงาน ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุล
จอมเกล้า

๑๔. วันเสาร์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ พลเอก
หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช
กุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานในงานวันพระราช
ทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ครบ
รอบ ๑๓๐ ปี ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระ
จุลจอมเกล้า

๑๕. วันเสาร์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐
ผู้บัญชาการทหารบก นำศิษย์เก่าโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า และผู้ร่วมงานฯ แสดงมุทิตาจิตต่อ
อดีตครู อาจารย์ และนายทหารปกครองฯ ในงานรับ
แต่งกำแพงเหลือง ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า

๑๖. ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๘ สิงหาคม
๒๕๖๐ คณะนักเรียนแพทย์ทหาร วิทยาลัยแพทย
ศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ชั้นปีที่ ๒ เข้าฝึกวิชาทหาร
ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๗. วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จัดกิจกรรมเฉลิม
พระเกียรติและกิจกรรมถวายเป็นพระราชกุศลแด่
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ใน
รัชกาลที่ ๙ เนื่องในโอกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา
๘๕ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ หอประชุม
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๘. ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๘ สิงหาคม
๒๕๖๐ คณะอนุกรรมการประเมินผลการประกัน
คุณภาพการฝึกระดับกองทัพบก ตรวจสอบประกัน
คุณภาพการฝึกของโรงเรียนนายร้อยพระจุล
จอมเกล้า

เสนาบดีศึกษา

ปวงประชาเป็นสุขสานต์

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมกัญญาพร

ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พ.ต.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานันท์

ปัญหาราษฎร์ปราชญ์ทรงแก้
ทุกคนชนทุกชั้น
ปัญหาเรื่องปากท้อง
ดำรงวางทางทำกิน

ไร้ข้อแม้ความเดือดร้อน
เทียมเท่ากันทั้งแผ่นดิน
ทรงตรึตรองเป็นนิจศีล
พิทักษ์ถิ่นฐานชาวไทย

ท่านผู้อ่านทราบหรือไม่ว่า ประเทศไทยมีพื้นที่ดิน ๕๑๓,๑๑๕ ตร.กม. หรือประมาณ ๓๒๐ ล้านไร่ แต่มีแหล่งน้ำอยู่เพียงร้อยละ ๐.๔ (๒,๒๓๐ ตร.กม.) ของพื้นที่ทั้งหมด หรือมีเพียง ๑.๓ ล้านไร่ พื้นที่ที่มีทั้งหมดไม่ได้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่นัก เพราะมีพื้นที่ที่เป็นปัญหามากถึง ๑๘๖ ล้านไร่ หรืออาจเรียกได้ว่า พื้นที่ปัญหาในประเทศไทยมีสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศ* (ข้อมูลเมื่อปี ๒๕๕๗) ซึ่งปัญหานี้ส่งผลโดยตรงต่อการทำมาหากินเลี้ยงปากท้องของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศที่ทำอาชีพเกษตรกรรม และรวมถึง

ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่นับวันจะยิ่งถูกทำลายไปอย่างน่าเสียดาย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเล็งเห็นปัญหาการทำกินของราษฎรเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องแก้ไขโดยด่วน ทรงมองว่าประเทศไทยยังมีทรัพยากรบริบูรณ์ เพียงแต่ต้องบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์มากที่สุด คุ่มค่าที่สุด ดังพระราชดำรัสเมื่อครั้งเสด็จออกมหาสมาคมในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธ.ค. ๒๕๓๗ ความตอนหนึ่งว่า

* ที่มาจากเว็บไซต์ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม http://www.onep.go.th/env_data/01_02/ เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๓ พ.ค. ๖๐

“...ทุกวันนี้ ประเทศไทยยังมีทรัพยากรพร้อมมูล ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล ซึ่งเราสามารถนำมาใช้เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์และเสถียรภาพอันถาวรของบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี ข้อสำคัญ เราต้องรู้จักใช้ทรัพยากรนั้นอย่างฉลาด คือไม่นำมาทุ่มเทใช้ให้เปลืองไปโดยไร้ประโยชน์หรือได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หากแต่การระมัดระวังใช้ด้วยความประหยัดรอบคอบ ประกอบด้วยความคิดพิจารณาตามหลักวิชา เหตุผลและความถูกต้องเหมาะสม โดยมุ่งถึงประโยชน์แท้จริงที่จะเกิดแก่ประเทศชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันยืนยาว...”

จากพระราชดำรัสข้างต้นได้เกิดเป็นโครงการต่าง ๆ ขึ้น เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะเรื่องของ ดิน น้ำ ป่า ทั้งหมดนี้มีการดำเนินการอย่างแยกย่อย เพราะแต่ละโครงการจะคำนึงถึงพื้นฐานสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และทำให้สอดคล้องกับระบบนิเวศในพื้นที่

ราษฎรมีปัญหา ดิน น้ำ ป่า เกินแก้ไข
แต่ ๓ ทรงห่วงใย ดำริไซให้ครรลง

ประชาชนไทยประสบปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาตลอด แต่หลายพื้นที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพราะพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้เสด็จประพาสไปในทุกพื้นที่ ทรงศึกษารากฐานของปัญหา และพระราชทานแนวพระราชดำริเพื่อแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างปราศรัยผู้ทรงปฏิญาณ ในที่นี้จึงขอสรุปพระอัจฉริยภาพด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ ๓ ด้าน คือ ดิน น้ำ และป่า แม้เป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ของพระราชกรณียกิจที่พระองค์ทรงทำ แต่สามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่า พระองค์ทรงห่วงใยราษฎรเพียงใด

ปัญหาไม่มีที่ดินทำกิน จัดการด้วย “การให้กรรมสิทธิ์ที่ดินป่าเตรียมสงวน”

ปัญหาไม่มีที่ดินทำกินนี้ พระองค์ได้พระราชทานแนวพระราชดำริว่า ควรให้กรรมสิทธิ์แก่ราษฎรในการทำกินในพื้นที่ป่าเตรียมสงวนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่มิได้เป็นการออกโฉนดที่จะสามารถนำไปซื้อขายได้ เพียงแต่ควรออกใบหนังสือรับรองสิทธิทำกิน (สทก.) แบบสามารถเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทให้สามารถทำกินได้ตลอดไป และด้วยวิธีการนี้จะช่วยให้อาณาประชาราษฎร์มีกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของตนเองและครอบครัว โดยไม่อาจนำที่ดินนั้นไปขายและจะไม่ไปบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนอื่น ๆ

ปัญหาดินเปรี้ยว จัดการด้วย

“การแก้ดิน”

ปัญหาดินเปรี้ยวนี้เกิดขึ้นทั่วไปในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรในจังหวัดนราธิวาส ทำให้เพาะปลูกไม่ได้ผล พระองค์จึงทรงแนะให้ใช้วิธีการแก้ดิน คือ เริ่มจากการแก้ดินให้เปรี้ยวสุดขีด ด้วยการทำให้ดินแห้งและเปียกสลับกันเพื่อเร่งปฏิกิริยาทางเคมีของดินพฐที่มีสารประกอบของกำมะถันที่ทำให้ดินมีสภาพเป็นกรด เมื่อดินแห้งจึงปรับปรุงดินด้วยการชะล้างหน้าดินเพื่อจัดการออกไป ผลคือสามารถปรับให้ดินมาอยู่ในสภาพเหมาะสมที่จะเพาะปลูกต่อไปได้

ปัญหาพื้นที่ลาดชันและหน้าดินพังทลาย จัดการด้วย “การปลูกหญ้าแฝก”

ปัญหาพื้นที่ดินในประเทศไทยบางส่วนตั้งอยู่ในบริเวณที่มีความลาดชัน เช่น พื้นที่เชิงเขา อีกทั้งยังมีสภาพเสื่อมโทรมเนื่องจากการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ทำให้แร่ธาตุที่เหมาะสมกับการปลูกพืช นั้นถูกกัดเซาะออกไป พระองค์จึงทรงดำริให้แก้ปัญหาโดยใช้วิถีธรรมชาติ คือ การปลูกหญ้าแฝก เพราะระบบรากฝอยของหญ้าแฝกจะแข็งแรงและหนาแน่น สามารถชอนไชยังลึกลงในดินตามแนวดิ่งได้ถึง ๓ เมตร และรากจะไม่เจริญแผ่ขยายออกทางด้านกว้าง ทำให้ไม่แย่งอาหารของพืชหลัก ที่ปลูกใกล้เคียงกัน ที่สำคัญคือหญ้าแฝกมีรากแกนและรากแขนงอวบใหญ่ จึงทำให้เกาะยึดดินและดูดซับน้ำไว้ได้เป็นอย่างดี

ปัญหาภัยแล้ง จัดการด้วย

“ฝนหลวง แก้มลิง ฯลฯ”

ปัญหาภัยแล้งเป็นปัญหานักซึ่งเป็นความเดือดร้อนทุกข์ยากของราษฎรที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคและการเกษตร พระองค์จึงได้พระราชทานโครงการพระราชดำริ “ฝนหลวง” ให้ ม.ร.ว.เทพฤทธิ์ เทวกุล ไปดำเนินการจนกระทั่งประสบความสำเร็จ โดยใช้เครื่องบินบรรจจุสารเคมีขึ้นไปโปรยในท้องฟ้า โดยดูจากความชื้นของเมฆและสภาพทิศทางลม ประกอบกัน ใช้ความร้อนขึ้นปะทะความเย็นจนกลั่นตัวเป็นฝนตกลงมา วิธีการนี้ใช้ได้ดีในฤดูที่แล้งน้ำ ส่วนในฤดูที่มีน้ำมากเกิดปัญหาน้ำท่วมเพราะปริมาณน้ำมากเกินไปเกินความต้องการ แล้วก็ต้องระบายน้ำนั้นให้ออกไปจากพื้นที่โดยเปล่าประโยชน์ พระองค์จึงมีแนวพระราชดำริโครงการแก้มลิง ให้ใช้พื้นที่ว่างกันเป็นแนวเพื่อใช้ระบายน้ำเมื่อฤดูน้ำหลากและสามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้ นี่จึงเป็นการบริหารจัดการน้ำที่ชาญฉลาดและได้ประโยชน์คุ้มค่า

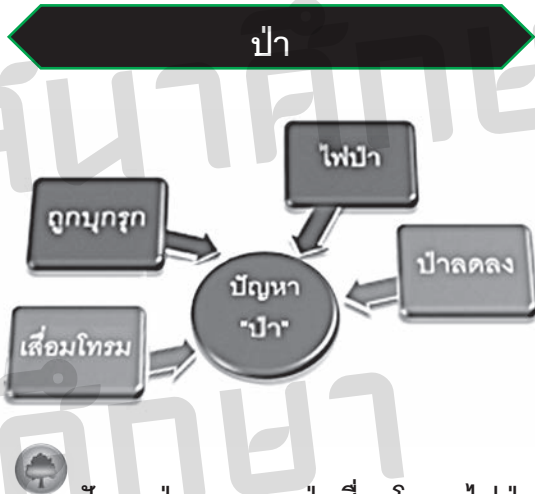

**ปัญหาน้ำเน่าเสีย จัดการด้วย
“กังหันน้ำชัยพัฒนา, น้ำดีไล่น้ำเสีย,
ผักตบชวา ฯลฯ”**

ปัญหาน้ำเน่าเสียเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งใน
สังคมเมืองและสังคมชนบท ประชาชนไม่สามารถ
นำน้ำในแหล่งน้ำมาใช้ประโยชน์ในด้านการอุปโภค
บริโภค เลี้ยงสัตว์ หรือด้านการเกษตรได้ บ่อยครั้ง
ยังก่อให้เกิดปัญหาหมอกควันเป็นพิษเพราะกลิ่นของ
น้ำเน่าเสียที่รุนแรงทำให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงตระหนักถึงปัญหาใหญ่หลวงนี้ และทรงคิดค้น
วิธีการแก้ไขปัญหานี้ที่เหมาะสมกับสภาพระบบนิเวศของ
แหล่งน้ำแต่ละแห่งด้วย กลวิธีที่ได้มีหลายวิธี เช่น
การใช้น้ำดีไล่น้ำเสีย ใช้ได้ดีในพื้นที่อำเภอธัญบุรี
และตามลำคลองต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพฯ, การบำบัด
น้ำเสียด้วยผักตบชวา ใช้ได้ดีที่บึงมักกะสัน กรุงเทพฯ
และหนองบึงทั่วไป, การบำบัดน้ำเสียด้วยระบบ

บ่อบำบัดและวัชพืชบำบัด ใช้ได้ดีในพื้นที่ที่มีขยะ
มูลฝอย และกลวิธีที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกคือ การ
บำบัดน้ำเสียด้วย “กังหันน้ำชัยพัฒนา” เป็น
เครื่องกลเติมอากาศเพิ่มออกซิเจนให้น้ำ กังหันน้ำ
ชัยพัฒนาได้รับรางวัลเหรียญทองจาก The Belgian
Chamber of Inventor จากองค์การทางด้าน
นวัตกรรมที่เก่าแก่ของประเทศเบลเยียมในงาน
Brussels Eureka 2000 ณ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศ
เบลเยียม

ปัญหาป่าถูกบุกรุก ป่าเสื่อมโทรม ไฟป่า
พื้นที่ป่าลดน้อยลง

จัดการด้วย “การอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้”
ปัญหาป่าไม้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องไปถึง
ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ด้วย เพราะป่า คือ
ต้นกำเนิดของความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ
เพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับป่า เช่น ป่าไม้ถูกบุกรุก
หรือแผ้วถางเพื่อใช้พื้นที่ในการทำมาหากิน ป่าไม้
เสื่อมโทรม ไฟป่า พื้นที่ป่าลดน้อยลง ปัญหาเหล่านี้
พระองค์ทรงมุ่งเน้นในด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้

โดยมีแนวพระราชดำริที่สะท้อนถึงพระอัจฉริยภาพ
ในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ได้อย่างยอดเยี่ยม เช่น ทฤษฎีปลูกป่าโดยไม่ต้องปลูก คือ ปล่อยให้บางแห่งไว้ไม่ให้ใครเข้าไปรบกวน ไม้ป่าโตขึ้นสมบูรณ์เอง, ทฤษฎีปลูกป่า ๓ อย่าง เพื่อประโยชน์ ๔ อย่าง คือ การปลูกป่าและแบ่งเขตให้เป็นป่าสำหรับไม้ใช้สอย ป่าสำหรับเป็นไม้ผล และป่าสำหรับเป็นเชื้อเพลิง ป่าทั้ง ๓ ประเภทนี้ สามารถ

ให้ประโยชน์ตามชื่อแล้วยังเป็นการปลูกป่าเพื่อช่วยอนุรักษ์ดินและต้นน้ำลำธารได้อีกทางหนึ่งด้วย

พระอัจฉริยภาพทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ดังข้างต้น ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า พระองค์ทรงห่วงใยพสกนิกรของพระองค์ทุกหมู่เหล่า และทรงเล็งเห็นปัญหาปากท้องหรือความเป็นอยู่ของราษฎรเป็นสำคัญ แนวพระราชดำริต่าง ๆ ก็เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรของประเทศให้ได้ประโยชน์ต่อทุกคนทุกฝ่ายให้ได้มากที่สุด และ

พระองค์ทรงกระทำต่อเนื่องมายาวนานตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีในการครองราชย์ พวกเราในฐานะประชาชนคนไทยขอจงร่วมภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในผืนแผ่นดินทองแห่งนี้ และขอเชิญชวนมาร่วมใจกันรักและรักษาทรัพยากรของชาติไว้เพื่อให้อยู่ยั่งยืนจนชั่วลูกหลานต่อไป

จัด “ดอกไม้” ถวาย “พ่อ”

หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ หน้า ๑๔ เผยแพร่กิจกรรมงานดอกไม้แห่งราชัน บูรณาโครงการหลวง ถวายอาลัยรัชกาลที่ ๙ จัดโดยคณะกรรมการโครงการผลิตภัณฑ์ดอกไม้แห่ง โครงการหลวง ณ ศูนย์การค้าสยามพารากอน โดยนำ “ดอกไม้แห่ง” ซึ่งเป็นหนึ่งในผลผลิตจากมูลนิธิโครงการหลวงมาให้ดีไซเนอร์ นักจัดดอกไม้ และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ร่วมสำแดงฝีมือความคิดสร้างสรรค์ในการจัดดอกไม้ให้ออกมางดงามแปลกตา แสดงถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของปวงชนชาวไทยภายในงานแบ่งออกเป็น ๔ โซน ประกอบด้วย

โซนที่ ๑ “รวมใจภักดิ์ ถวายอาลัย” จัดแบ็กดริออปขนาดใหญ่ตกแต่งด้วยดอกไม้แห่งประดิษฐานพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พร้อมโต๊ะบูชา

ประดิษฐานเครื่องทอขน้อยที่ทำจากดอกไม้แห่ง เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมกันปักดอกไม้แห่งถวายอาลัย โดยทางโครงการจัดเตรียมดอกไม้แห่ง ๙,๙๙๙ ดอก

โซนที่ ๒ “สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ” เป็นโซนที่ศิลปิน นักจัดดอกไม้ รวมทั้งจากสถาบันการศึกษา ร้านดอกไม้ สมาคม องค์กรเอกชนต่าง ๆ ได้เข้าร่วมแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านศิลปะการจัดดอกไม้

โซนที่ ๓ “สืบสานพระราชดำริ” จัดเป็นนิทรรศการ ผลิตภัณฑ์ดอกไม้แห้ง ภายใต้ตราสินค้า “บุหงาโครงการหลวง” มูลนิธิโครงการหลวง

โซนที่ ๔ “ฝากไว้ในแผ่นดิน” เป็นโซนออกจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดอกไม้แห้งโครงการหลวง มีทั้งที่เป็นวัตถุดิบดอกไม้แห้งขายเป็นกำให้ไปจัดซื้อเองตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละคน หรือแบบที่จัดเป็นชุดสำเร็จ และที่เป็นกิฟต์โอเทมเป็นเครื่องหอม ฯลฯ

มูลนิธิโครงการหลวง เริ่มดำเนินงานโครงการดอกไม้แห้งมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๑ ส่งให้ร้านโครงการหลวงเท่านั้น จนมาถึง พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยความเห็นชอบจากหม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี ประธานมูลนิธิโครงการหลวง ให้คณะกรรมการโครงการดอกไม้แห้ง เปิดตัวแบรนด์ บุหงาโครงการหลวง ซึ่งมีวัตถุดิบเป็นดอกไม้และพืชกว่า ๑๐๐ ชนิดออกจำหน่าย

ภูเบศร์ เจษฎ์เมธี นักจัดดอกไม้มืออาชีพ ในฐานะกรรมการ “บุหงาโครงการหลวง” บอกว่า จุดเด่นของดอกไม้แห้งคือ สามารถใช้ลูกเล่นได้

หือหวังว่าดอกไม้สด จะจัดห้อยหัวอย่างไรก็ได้ เพราะไม่ต้องอาศัยน้ำ ที่สำคัญคือสามารถคงทนนานกว่าดอกไม้สดมากนัก

“อยากให้มีการพัฒนาการจัดดอกไม้แห้งในรูปแบบใหม่ ๆ ให้เกิดเป็นแฟชั่นเหมือนสินค้าอื่น ๆ ตอนแรกที่คณะกรรมการช่วยกันคิดคือ จะทำดอกไม้ในพิธีการ เพราะประเทศไทยเรามีวาระสักการะในหลายโอกาส อย่างพานพุ่ม ดอกไม้งานศพ ดอกไม้จันทน์ พวงหรีด ฯลฯ รวมไปถึงการดีไซน์ดอกไม้แห้งสำหรับเจาะตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งปัจจุบันเรามีออเดอร์จากตลาดเพื่อนบ้านแล้ว อย่างฟิลิปปินส์ สิงคโปร์”

ตามที่ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดกิจกรรม “โครงการจิตอาสาประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์พระราชทาน” เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช นั้น ได้มีประชาชนจำนวนมากมาร่วมฝึกทำดอกไม้จันทน์ ณ อาคารรับรองพระราชวังดุสิต อาคาร ๑๖ สำนัก

ความหมายของดอกไม้จันทน์ 7 แบบ พร้อมอุปกรณ์และขั้นตอนการทำ

พระราชวัง สนามเสือป่า และบริเวณลานพระราชวังดุสิต ซึ่งมีเจ้าหน้าที่จากโรงเรียนช่างฝีมือในวัง (หญิง) โรงเรียนช่างฝีมือในวัง (ชาย) เจ้าหน้าที่ฝ่ายพระราชฐานชั้นใน พลอาสาสมัครหญิงทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ฯ เป็นผู้อำนวยความสะดวก ทั้งนี้ได้คัดสรรดอกไม้ ๗ ชนิด ที่มีความหมายลึกซึ้ง มาสาธิตให้ประชาชนได้ประดิษฐ์

เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ Nation TV ได้นำเสนอความหมายของดอกไม้จันทน์ ๗ แบบ พร้อมอุปกรณ์และขั้นตอนการทำ

ดอกไม้จันทน์ มักเขียนผิดเป็น ดอกไม้จัน หรือ ดอกไม้จันท์ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ อธิบายไว้ว่า “ดอกไม้จันทน์” คือ เนื้อไม้จันทน์ เป็นต้น ที่ได้เป็นแถบบางนำมาประดิษฐ์เป็นช่อขนาดเล็ก ใช้ในการเผาศพ ตามคติความเชื่อของชาวพุทธ “ดอกไม้จันทน์” ถือเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเคารพและไว้อาลัย เพราะเชื่อว่ากลิ่นหอมของดอกไม้จันทน์จะนำดวงวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปสู่สุธรรมสวรรค์ การทำดอกไม้จันทน์ในงานพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ จะมีประเภทดอกไม้ที่กำหนดใช้ในงานพระราชพิธีมี ๗ แบบ ที่ต้องทำจากวัสดุธรรมชาติ อาทิ กระดาษสีที่ใช้ทำดอกไม้จันทน์โดยเฉพาะ หรือจะเป็นใบไม้ อย่างใบโพธิ์ ใบยางพารา ช้างข้าวโพด

❖ ดอกดารารัตน์

ดอกดารารัตน์ หรือดอก Daffodil เป็นดอกไม้ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชโปรดและพระราชทานให้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เมื่อครั้งยังทรงศึกษาและประทับอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ดอกดารารัตน์นิยมใช้มอบให้แก่บุคคลอันเป็นที่รัก เพื่อบอกว่าไม่เคยหวังสิ่งใดตอบแทน และยังหมายถึง เกียรติยศ ความกล้าหาญ สัญลักษณ์ของความหวัง ซึ่งดอกดารารัตน์ยังมีความหมายลึกซึ้ง โดยคำว่า ดารา หมายถึง ดวงดาว คือสิ่งที่อยู่สูงสุด คำว่า รัตน์ หมายถึง แก้ว คือ สิ่งที่มีค่า

❖ ดอกกุหลาบ

ดอกกุหลาบเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักอันบริสุทธิ์ด้วยอานูภาพแห่งความจงรักภักดีของทวยราษฎร์ที่ระลึกถึงพระมหากษัตริย์ในองค์พระประมุขของชาติ เพื่อถวายความอาลัยเป็นครั้งสุดท้ายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผู้เป็นกษัตริย์ที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทย

❖ ดอกลิลลี่

ดอกลิลลี่แสดงออกถึงความรักที่บริสุทธิ์เช่นเดียวกับดอกกุหลาบสีขาว อีกทั้งดอกลิลลี่สีขาวยังแสดงออกถึงความซื่อสัตย์และเทิดทูนด้วยอานูภาพแห่งความจงรักภักดีของพลกนิกรชาวไทยที่มีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและความสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณเป็นล้นพ้น

❖ ดอกพุดตาน

ดอกพุดตานเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงและความอุดมสมบูรณ์ ชาวจีนเชื่อว่าเป็นไม้มงคลเพราะดอกพุดตานเปลี่ยนสีได้ถึงสามสีภายในวันเดียวกันซึ่งเปรียบเสมือนวัฏจักรของชีวิตมนุษย์ที่เริ่มต้นเปรียบเหมือนเด็กที่เป็นผ้าขาว เติบโตขึ้นพร้อมกับสีที่แดงแต่มีขึ้นมาจากกระทั่งสูงอายุมากขึ้นพร้อมกับสีที่เข้มจนกระทั่งร่วงโรยจากไป เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณและพระราชกุศลอุทิศถวายครั้งสุดท้ายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

❖ ดอกกล้วยไม้

ดอกกล้วยไม้เป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคง ความรัก และความสง่างามสมดังพระมหากษัตริย์คุณในการบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ให้ซจรขยายไปทั้งแผ่นดินไทยตลอดถึงนานาประเทศทั่วโลก

❖ ดอกชบาหนู

ดอกชบาหนู เปรียบเสมือนความอาลัยในการสูญเสียของพลกนิกรทุกหมู่เหล่า เป็นสัญลักษณ์ที่แทนดวงใจไทยทุกดวงในการน้อมส่งเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

❖ ดอกชบาทิพย์

ดอกชบาทิพย์เป็นดอกไม้ที่สร้างสรรค์ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อสื่อถึงการดับสูญและความเป็นทิพย์และเพื่อเป็นการถวายความอาลัยเป็นครั้งสุดท้ายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระผู้ทรงสถิตในดวงใจของประชากรราษฎร์ทั่วปฐวี

ในส่วนของ กรุงเทพมหานคร (กทม.) ได้จัดสถานที่วางดอกไม้จันทน์สำหรับประชาชนในกรุงเทพฯ และผู้ที่เดินทางจากต่างจังหวัดมาร่วมพิธี โดยจะจัดซุ้มจำนวน ๑๐๑ ซุ้ม และที่ผ่านมาได้เชิญชวนจิตอาสาช่วยกันทำดอกไม้จันทน์เพื่อถวายแด่พระองค์จำนวน ๓๖ แบบ ตามที่สำนักพัฒนาสังคมได้ออกแบบไว้ โดย กทม. จะเป็นผู้จัดหาวัสดุจากธรรมชาติและจัดสอนให้

องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อสมท.) ร่วมกับ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) จัดโครงการ "หนึ่งดอกไม้ร้อยสัญญา ล้านภักดี" ผลิตสารคดีสั้น เชิญชวนประชาชนร่วมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ ๑ ล้านดอก ตั้งแต่วันที่ถึงสิ้นเดือนสิงหาคม โดยใช้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑลกว่า ๖๐ สาขา เป็นจุดรับมอบดอกไม้จันทน์ที่ประชาชนประดิษฐ์ขึ้นเองโดยใช้วัสดุธรรมชาติของแต่ละท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อส่งมอบต่อไปยังสำนักพระราชวัง นำไปใช้ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพต่อไป พร้อมกันนี้ยังได้จัดทำสารคดีสั้น ร้อยเรียงเจตจำนงที่เป็นดังสัญญาใจของตัวแทนประชาชนหลากหลายกลุ่มในวาระสำคัญนี้ออกฉายในเครือข่ายโทรทัศน์และวิทยุของ อสมท. ทั่วประเทศทุกเที่ยงวันจันทร์ถึงศุกร์

เอ็มบีเค (MBK) และกลุ่มธุรกิจเครือ ก็ ร่วมมือกับ ชุมชนเขตปทุมวัน จัดกิจกรรม “จันทร์ แทนรัก รักดีจิต” ชวนจิตอาสาประดิษฐ์ดอกไม้ จันทน์ โดยจัดพื้นที่ให้ทำดอกดารารัตน์ ที่ชั้น G ไชน B ของศูนย์การค้า เอ็มบีเค ในเวลา ๑๒.๐๐- ๑๙.๐๐ น. วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ซีคอนฯ บางแค จับมือกับ สำนักงานเขต ภาษีเจริญ จัดงาน “ดอกไม้จันทน์ ทำจากใจ ถวาย พ่อหลวง” ที่ลานกิจกรรมชั้น ๘ ของศูนย์สรรพสินค้า ช่วงสุดสัปดาห์ตลอดเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา โดย ได้รวมพลังประชาชนจิตอาสาประดิษฐ์ดอกไม้ จันทน์ เพื่อถวายในพระราชพิธีถวายพระเพลิง พระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา ภูมิพลอดุลยเดช เป็นจำนวน ๒๐,๐๐๐ ดอก

ห้างเซ็นทรัล ร่วมกับ กรุงเทพมหานคร กระทรวงวัฒนธรรม และมูลนิธิโครงการหลวง จัด งาน “ดอกดารารัตน์ แทนใจ ถวายแด่พ่อ” ชวนร่วม น้อมใจประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ แสดงความจงรักภักดี และความอาลัยที่มีต่อในหลวงรัชกาลที่ ๙ โดยจัด ให้มีซุ้มการประดิษฐ์ดอกดารารัตน์ ตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ น. ถึงเวลาห้างปิด ตั้งแต่วันนี้ถึงสิ้นเดือน สิงหาคมนี้ ณ เซ็นทรัลทุกสาขา (ยกเว้นสาขา รามอินทรา และเซ็น)

เดอะมอลล์ กรุ๊ป ร่วมกับ กรุงเทพมหานคร จัดโครงการ “ดอกไม้จันทน์ ทำจากใจ ถวายพ่อ หลวง” ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม-๓๑ กรกฎาคม นี้ ชวนจิตอาสาประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ ๑ ล้านดอก ที่ เดอะมอลล์ ทุกสาขา, ดี เอ็มโพเรียม, ดี เอ็มควอ เทียร์, พารากอน ดีพาร์ตเมนต์สตรี และศูนย์การ ค้าบลูพอร์ตหัวหิน โดยจัดพิธีเปิดโครงการที่ เดอะมอลล์ บางกะปิ ซึ่งมีผู้บริหารจาก กทม. ปรานี สัตยประกอบ พร้อมด้วย กฤษณา อัมพทุ รอง ประธานกรรมการบริหารอาวุโส เดอะมอลล์ กรุ๊ป

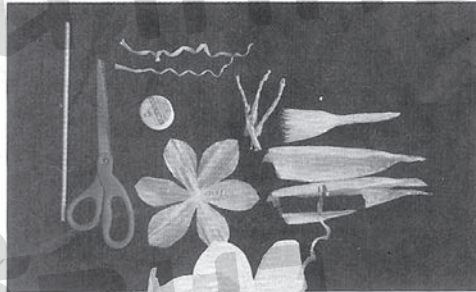
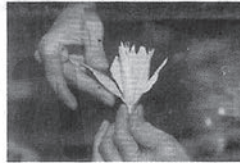
รวมถึงนักแสดง พิธีกร ต่างพร้อมใจแสดงพลังจิตอาสาร่วมกันประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์รูปแบบ “ดอกกุหลาบ เวียงพิงค์” ที่หมายถึงความรักอันยิ่งใหญ่ เสียสละ มิได้หวังผลตอบแทน ในครั้งหนึ่งมีประชาชนตะโกนพูดว่า “ในหลวงอย่าทิ้งประชาชน

พระองค์บอกว่า เราจะทิ้งประชาชนได้อย่างไร หากประชาชนไม่ทอดทิ้งเรา” จึงเป็นดอกไม้ที่สื่อความหมายถึง ความรัก ความห่วงใย ที่ในหลวง ร.๙ ทรงมีต่อพสกนิกรไทยทั่วประเทศตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีที่ผ่านมา

วิธีการทำ “ดอกดารารัตน์”

ดอกดารารัตน์ หรือดอกแคพไฟดิล (Daffodil) อันหมายถึงรักนิรันดร์ รักที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทน ซึ่งเป็นรูปแบบดอกไม้จันทน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในการร่วมใจกันของพสกนิกรในการประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ในครั้งนี้ อันจะเห็นได้จากการที่องค์กรทั้งหลายต่างพากันเลือกดอกไม้จันทน์รูปทรงนี้มาเป็นแบบหลัก เนื่องจากดอกดารารัตน์นับเป็นดอกไม้ที่มีเรื่องราวความรักระหว่างพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่พระองค์ทรงพระราชทานให้กับสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ เมื่อครั้งยังทรงศึกษา และประทับอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และดอกดารารัตน์ยังมีสีเหลืองสวยงามพ้องกับสีประจำพระองค์ของในหลวงรัชกาลที่ ๙ อีกด้วย

วันนี้มีวิธีการทำดอกดารารัตน์มาฝากกัน เริ่มจากอุปกรณ์การทำ มีกรรไกร, ด้าย, ไม่สำหรับทำก้น, เปลือกข้าวโพด, กระดาษย่นสีดั่งสำหรับพันก้น หรือฟลอร่าเทป และกาบ

- ขั้นตอนที่ 1 :** ทำเกสร ด้วยกรรไกรนำเปลือกข้าวโพด มาฝัก ออกขนาด 1 ซม. จำนวน 3 ชิ้น จากนั้นขมวดปม และบีบเปลือกข้าวโพด ให้เป็นเกลียว แล้วนำเปลือกข้าวโพดที่ขมวดปมแล้วมามัดรวมกันให้ต่ำกว่าปมลงมาประมาณ 1 นิ้วครึ่ง
- ขั้นตอนที่ 2 :** นำเปลือกข้าวโพดมาตัดให้มีขนาดกว้างประมาณ 3 นิ้ว ยาว 3 นิ้ว นำมาหุ้มเกสรที่ทำไว้ 3 อัน ให้ต่ำกว่าขอบด้านบนประมาณ 1 ซม. แล้วมัดให้แน่นจัดแต่งทรงให้สวยงาม
- ขั้นตอนที่ 3 :** นำกระดาษที่ตัดเป็นรูปกลีบดอก มาติดทั้ง 3 กลีบ โดยติดทั้งหมด 2 ชั้น จากนั้นตัดปลายกลีบทั้งสองชั้นให้กลีบบานออกมา
- ขั้นตอนที่ 4 :** จัดแต่งดอกด้วยการตัดปลายกลีบทั้งสองชั้นให้กลีบบานออกมาสวยงาม
- ขั้นตอนที่ 5 :** เมื่อจัดทรงและตัดกลีบให้สวยงามแล้ว จากนั้นนำหนวดจันทน์มาพัน โดยใช้ด้ายพันให้แน่น
- ขั้นตอนที่ 6 :** ได้ดอกดารารัตน์สวยงามแล้ว หากต้องการทำเป็นช่อก็สามารถนำมารวมกันได้ตามภาพ

หนังสือพิมพ์ ผู้จัดการ ฉบับวันพุธที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ หน้า ๒๐
อธิบายวิธีการทำดอกดารารัตน์

บางจากคอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน) ได้เชิญชวนให้ผู้บริหาร เพื่อนพนักงานบางจาก และบริษัทในเครือรวมทั้งผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน กลุ่มพี่น้องเพื่อนบ้านรอบโรงกลั่นน้ำมันบางจาก มาร่วมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์เพื่อถวายในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อแสดงออกถึงความจงรักภักดี และน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นของพระองค์ โดยมีพนักงานบางจากเป็นวิทยากรนำสอนวิธีการประดิษฐ์ ตั้งแต่

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม-๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ณ สำนักงานใหญ่บางจาก อาคาร M-Tower ถนน สุขุมวิท

ทั้งนี้ บริษัทฯ มีเป้าหมายจะประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์จำนวนรวมทั้งสิ้น ๙,๙๙๙ ดอก ซึ่งทั้งหมดจะส่งมอบผ่านสำนักงานเขตพระโขนง เพื่อนำไปใช้ในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระบรมศพ ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ ต่อไป

เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการถวายเป็นความจงรักภักดีและแสดงความอาลัยในหลวงรัชกาลที่ ๙ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จัดโครงการ “ศิริราชจิตอาสา..ประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ด้วยหัวใจ น้อมถวายเป็นอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช” ตั้งแต่ ๒๐-๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ศาลาศิริราช ๑๐๐ ปี โดย ศ.ดร.นพ. ประสิทธิ์ วัฒนาภา คณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นประธานเปิดโครงการมีศิลปินดารานักแสดงจากค่ายอาร์เอส ช่อง ๘ และอาร์สยาม อาทิ ฟิล์ม-รัฐภูมิ, ลาล่า-ขวัญนาภา, ลูลู่-ดวงฤดี และ เอี้ยง-สิทธา ร่วมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์พร้อมศิริราชจิตอาสา ณ ศาลาศิริราช ๑๐๐ ปี เพื่อเตรียมใช้ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ในวันที่ ๒๕-๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ นี้

เหล่านักแสดงจิตอาสาสามารถร่วมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะมีผู้ฝึกสอนคอยดูแลอย่างใกล้ชิด และหลังจากที่นักแสดงพร้อมด้วยจิตอาสาประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ได้สมบูรณ์แล้ว ก็จะนำไปประดับบนโพมรูปเลข ๙

ศิริกุล โอภาสวงศ์ กรรมการมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง และภัคกร สงวนศักดิ์ ผู้อำนวยการเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เปิดงาน “รวมใจประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ ถวายพ่อของแผ่นดิน” ชวนประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ ๒๐,๐๐๐ ดอก ใช้ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

นายพรชัย ถมกระจำจ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเลย เป็นประธานเปิดโครงการจิตอาสาประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์พระราชทาน จังหวัดเลย โดยมีจิตอาสาเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้กว่า ๕๐๐ คน ณ หอประชุมยอดภู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน

บริษัท เอ็น.ซี.เอ็น.ซี. จำกัด (มหาชน) ร่วมกับ สมาชิกร่วมโครงการบ้านฟ้าปิยมรย์ ประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ “ดารารัตน์ ด้วยสองมือ ถวายพ่อหลวง” เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยมี สมเชาว์ ต้นทเทิดธรรม กรรมการผู้จัดการ และสมนึก ต้นทเทิดธรรม รองกรรมการผู้จัดการและพนักงาน ร่วมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ ณ สโมสรบ้านฟ้าปิยมรย์ คลอง ๖

ประเสริฐ ศรีอุฬารพงศ์ เป็นประธานจัดงาน “ดอกไม้จันทน์ แทนหัวใจ ถวายในหลวง” เชิญชวนประชาชนประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่แพชั่นไอส์แลนด์

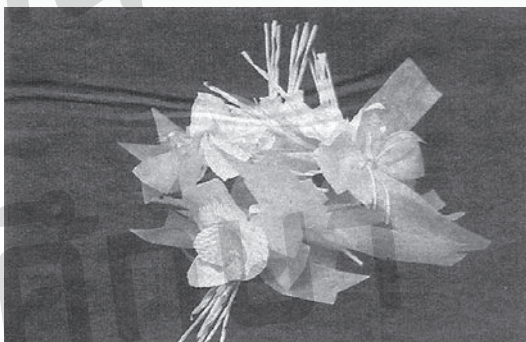

นางวันดี กุญชรยาคง จุลเจริญ ประธานสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ ร่วมโครงการปฏิบัติธรรมและประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้า

อยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงญ
ตะวัน จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน
๒๕๖๐

นิสิตสาวกัมพูชา ๓๐ คน ที่ได้รับพระราชทาน
ทุนการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ที่
กำลังศึกษาภาษาไทยเบื้องต้น ที่มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม เข้าร่วมอบรมการประดิษฐ์ดอกไม้
จันทน์ “สัตตพามาศ ร้อยด้วยใจ ถวายในหลวง
(รัชกาลที่ ๙)” ณ สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรม
อีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อวันที่ ๑๙
มิถุนายน ๒๕๖๐

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
เชิญชวนพี่น้องประชาชน จิตอาสา นักเรียนนักศึกษา
ทั่วประเทศ ร่วมเป็นจิตอาสา ประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์
พระราชทาน เพื่อแสดงความจงรักภักดีและร่วม
ถวายเป็นกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรม
หาภูมิพลอดุลยเดช โดยแต่ละจังหวัดสอบถามได้
ที่สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดทุกแห่ง และ
ดาวน์โหลดแบบและวิธีการจัดทำได้ที่เว็บไซต์กรม
การพัฒนาชุมชน www.cdd.go.th

ดอกไม้จันทน์ จากเด็กชายแดน

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านเลโพเด
ตำบลแม่วะหลวง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

“คุณครูเคยเล่าว่า พ่อหลวงรัชกาลที่ ๙ ท่าน
สอนให้เราดูแลป่าต้นน้ำให้ดี เพราะถ้าป่าต้น
น้ำยังอุดมสมบูรณ์อยู่ เราทุกคนก็จะยังมีน้ำไว้ใช้
ตลอดไปค่ะ และจากที่พี่ ๆ เข้ามาสอนให้พวกหนูทำ
ดอกไม้จันทน์ หนูดีใจมากเลยคะ เพราะพวกหนู
อยากจะทำอะไรเพื่อตอบแทนพระองค์ท่านบ้าง แต่
พวกหนูอยู่ไกลมากก็เลยยังไม่มีโอกาสทำ วันนี้เลย
ตั้งใจจะทำดอกไม้จันทน์ให้ได้เยอะ ๆ เพื่อฝากไป
บอกท่านว่า พวกหนูรักท่านและจะเดินตามรอย
เท้าและคำสอนของพระองค์ท่านตลอดไปค่ะ”

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๙ ตุลาคม ซึ่งดอกไม้ดังกล่าว จะต้องออกดอก และบานสะพรั่งตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม เป็นต้นไป เพื่อเป็นการแสดงความจงรักภักดี และรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุ่มมิได้

นายชัยวัฒน์ โควาวิสารักษ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ นำทีมผู้บริหารบริษัทบางจาก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) พร้อมด้วย น้องเมย์ รัชนก อินทนนท์ นักแบดมินตันสาวขวัญใจชาวไทย ร่วมกันแจก “เมล็ดดอกดาวเรือง” จำนวน ๙,๙๙๙ ต้น ให้แก่พนักงานบางจากฯ เนื่องในวันสิ่งแวดล้อมโลก เพื่อให้พนักงานเตรียมนำไปเพาะกล้า และปลูกในเดือนสิงหาคม ให้ออกดอกสีเหลืองบานสะพรั่งทั่วแผ่นดินในเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อแสดงออกถึงความจงรักภักดีและน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุ่มมิได้ ณ สำนักงานใหญ่บางจาก อาคาร M Tower ถนนสุขุมวิท

เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม นายกฤษฎา บุญราช ปลัดกระทรวงมหาดไทย กล่าวในการประชุมผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ และส่วนงานที่เกี่ยวข้องของทุกภาคส่วนทั่วประเทศ โดยได้เชิญชวนภาคราชการ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วประเทศ ร่วมปลูกดอกดาวเรืองหรือดอกไม้สีเหลือง ซึ่งเป็นสีวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อใช้ประดับสถานที่ราชการ สถานที่สำคัญของจังหวัด บริษัท ห้างร้าน และบ้านเรือนประชาชนในช่วงพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

นางสาวจินดา เกษศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาหิน (นิกรราษฎร์บำรุง) ตำบลบ่อวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี นำเด็กนักเรียน ๕๐๐ คน ปลูกดอกดาวเรือง ๕๐๐ ต้น เพื่อถวายเป็นกุศลในวันพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

กองพล ๑ ปลูกดาวเรือง ๔.๕ แสนต้น จัด ๙ ชุ้มเทิดพระเกียรติในหลวง ร.๙

วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ กองพลที่ ๑ รักษาพระองค์ (พล.๑ รอ.) พลตรี ณรงค์พันธ์ จิตต์แก้วแท้ ผู้บัญชาการกองพลที่ ๑ รักษาพระองค์ เป็นประธานแถลงโครงการ “ทุ่งดาวเรือง รวมใจภักดิ์” ว่า พล.๑ รอ. จัดกิจกรรมปลูกต้นดาวเรือง ดอกไม้ประจำพระองค์รัชกาลที่ ๙ โดยจะมีการปลูกจำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ต้น ในพื้นที่ ๕๐ ไร่ บริเวณเชิงเขาทอง จังหวัดกาญจนบุรี ในช่วงเดือนสิงหาคมนี้ ปลูกเป็นสัญลักษณ์ “๙” ให้ดอกดอกเหลืองอร่ามเต็มในเดือนตุลาคม และจะนำไปประดับตามสถานที่ราชการต่าง ๆ ในช่วงพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

“ช่วงวันที่ ๑-๕ สิงหาคม เป็นช่วงของการเพาะต้นกล้า ๔๕๐,๐๐๐ ต้น และนำไปปลูกในพื้นที่ที่จัดไว้ เพื่อให้ดอกดาวเรืองบานเต็มที่ และในระหว่างวันที่ ๖-๒๐ ตุลาคม จะมีการจัดชุมนุมเทิดพระเกียรติ ๙ ชุ้ม นำเสนอในรูปแบบ “ส่งเทวดากลับสู่สวรรค์” จะเป็นรายละเอียดตั้งแต่ประสูติ จนกระทั่งสวรรคต ตลอดจนเรื่องราวพระราชกรณียกิจที่อยู่ในความทรงจำของประชาชน เช่น ฝนหลวงศาสตร์

พระราชกั กังหันชัยพัฒนา เศรษฐกิจพอเพียง อัครศิลปิน ภัทรมหาราช พร้อมเชิญชวนประชาชน และนักท่องเที่ยวมาชมความสวยงามของทุ่งดอกดาวเรือง จนเป็นพื้นที่ประวัติศาสตร์ หลังจากนั้นจะจัดสรรต้นดาวเรืองไปประดับตามสถานที่ราชการต่าง ๆ ที่แจ้งความจำนงมายังโครงการ ในช่วงพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพในเดือนตุลาคม”

นาวาอากาศเอก ขจรฤทธิ์ แก้วอำไพ ผู้บังคับการกองบิน ๔๖ พร้อมด้วยข้าราชการ ประชาชน ร่วมกิจกรรม ปลูกดอกดาวเรือง เพื่อนำไปปลูกประดับสถานที่ต่าง ๆ ช่วงพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อแสดงถึงความจงรักภักดีและน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่สวนเกษตรกองบิน ๔๖ จังหวัดพิษณุโลก

เล่มหน้าพบกับ “เตรียมงานส่งเสด็จสู่สวรรค์”

คิดถึงพ่อหลวง ของแผ่นดิน

พล.ต.ดร.เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำตัวประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

“การที่อยู่กับกฎหมาย และใช้กฎหมายมาก ๆ นั้น อาจทำให้ติดในตัวบทกฎหมายมากไป และทำให้เห็นว่า ลำพังตัวบทกฎหมาย จะทำให้ความยุติธรรมได้โดยสมบูรณ์ ความจริงกฎหมายเป็นเพียงเครื่องมือสำหรับกำหนดความถูกต้อง เพื่ออาศัยเป็นหลักวิวินิจฉัยในการอำนวยความสะดวก ฤาใช้ปัจจัยสำคัญสิ่งเดียวในการให้ความยุติธรรมไม่ ดังนั้นจะอาศัยตัวบทกฎหมายกับคำให้การในศาลเท่านั้นไม่ได้ ทั้งนี้เพราะตัวบทกฎหมาย รวมทั้งข้อเท็จจริงที่นำมากล่าวแก่ศาล เป็นสิ่งที่อาจนำมาพลิกแพลงให้ผิดเพี้ยนไปได้ต่าง ๆ ด้วยความหลง ด้วยอคติ หรือด้วยเจตนาอันไม่สุจริต ให้ความเที่ยงธรรมต้องถูกกลืนรอนทำลายไป”

การอำนวยความสะดวกจึงต้องอาศัยตัวผู้ใช้กฎหมายเป็นปัจจัยสำคัญด้วย เท่า ๆ กันกับตัวกฎหมายในการที่จะได้กระทำหน้าที่ที่สามารถอำนวยความสะดวก อำนาจโทษให้แก่ประชาชนได้ต่อไป จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้เป็นผู้ยุติธรรม ก่อนเป็นเบื้องต้น ด้วยการตั้งใจให้มั่นคงที่จะรักษาความเป็นกลาง และรักษาวัตถุประสงค์ของกฎหมายแต่ละฉบับไว้โดยเคร่งครัดแน่วแน่ พร้อมกับรักษา ความสุจริต จรรยา และมโนธรรมของกฎหมายไว้เสมอ กับชีวิต ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุขุมรอบคอบ ประกอบด้วยอุเบกขา และปัญญาอันกระจ่างแจ่มใส จึงจะมีดุลพินิจที่เที่ยงแท้ ถูกต้อง และสามารถเป็นที่พึ่งที่อาศัยของประชาชนผู้อยู่ใต้บังคับแห่งกฎหมายบ้านเมืองได้แท้จริง

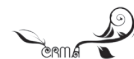
เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดนิทรรศการแสดงผลงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในฐานะทรงเป็น “อัครศิลปิน” ที่หออัครศิลปิน ถนนเลียบบคลองห้า ตำบลคลองห้า อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผมมีโอกาสได้ไปร่วมงาน มีพระบรมราโชวาทของพระองค์ท่านจัดแสดงไว้หลายจุด แต่ที่ผมรู้สึกประทับใจและชื่นชมมากเป็นพิเศษก็คือ พระบรมราโชวาทที่อยู่ด้านบนของบทความนี้ ซึ่งเป็นพระบรมราโชวาทในโอกาสที่พระราชทานประกาศนียบัตรและผู้สอปลั้ได้ของเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ ๒๙ และ ๓๐ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ และ ๒๕๒๐ ในวันที่จันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม

ปัจจุบันนี้ผมทำงานเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมมาเป็นเวลากว่า ๕ ปีแล้ว ก่อนหน้านี้ก็ได้เป็นอาจารย์สอนนักเรียนนายร้อยอยู่หลายปี ผมได้น้อมนำพระบรมราโชวาทของพระองค์ท่านมาเป็นแนวทางในการทำงานและประพฤติปฏิบัติตน ตั้งแต่วันที่ผมสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาการปกครอง จากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเมื่อปี ๒๕๒๓ รุ่นที่ ๖ ซึ่งซาบซึ้งและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของพ่อของแผ่นดิน

และผมได้สัญญากับตนเอง ณ ที่นั้นว่าจะทำความดีเพื่อส่วนรวม ประชาชน และประเทศชาติ ตามรอยพระยุคลบาทของพระองค์ และในขณะนี้บ้านเมืองของเรา กำลังอยู่ในระหว่างการขัดแย้งทางความคิดของประชาชนหลายกลุ่มหลายเหล่าหลายพวก ผมจึงอยากจะเชิญชวนให้ผู้มีอำนาจในบ้านเมือง รัฐบาล ข้าราชการ นักการเมือง พ่อค้า นักธุรกิจ องค์กรทุกภาคส่วน ตลอดจนประชาชนทั้งหลาย ได้น้อมนำเอาพระบรมราโชวาท ที่ผมได้ยกขึ้นมาเป็นตัวอย่าง ถ้าทุกคน ทุกผู้ทุกนาม ทุกหมู่เหล่า ปฏิบัติได้ ตามคำพ่อของแผ่นดินสอนไว้ มีความรัก มีความสามัคคี เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ช่วยกันทำความดีเพื่อส่วนรวม และประเทศชาติ

บ้านเมืองของเราก็จะมีความสุข ความเจริญ อยู่พร้อมหน้ากันอย่างปกติสุข จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสงบสุข ความร่มเย็น และมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาและปฏิรูป ให้มีความมั่นคงก้าวหน้าต่อไปทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว และอยู่คู่กับประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ได้อย่างสง่างาม และสง่าผ่าเผยตลอดไปชั่วกัลปาวสาน

นักเรียนนายร้อย อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครช

สืบเนื่องมาจากเหตุที่ผู้เขียนเป็นคนชอบอาวุธปืน ชอบกีฬายิงปืนมากกว่ากีฬาประเภทอื่น ชอบเสียงปืนมากกว่าเสียงดนตรีที่มีองค์ประกอบของเสียงทั้งเจ็ด มีระดับของเสียงจำแนกออกไปอีกหลายระดับ จะอย่างไรก็ตามผู้เขียนก็เล่นดนตรีด้วยเครื่องดีด สี ดี เป่าได้หลายชนิด

แต่กับปืนและเสียงปืน กลับมีความคิดลำเอียงเข้าข้างว่าเป็นสิ่งที่มีความแน่นอน ไม่มีอะไรไปเปลี่ยนแปลงได้ มีความเป็นหนึ่งเดียว คือมีเสียงเดียว คือเสียงดัง “ปัง” ไม่มีผิดเพี้ยน นอกจากนี้ปืนก็ยังเป็นครูของเราตลอดเวลา สอนให้รู้จักรักความสะอาด หากสกปรกปืนก็จะทำงานขัดข้อง สอนให้รู้จักความเป็นระเบียบ โดยที่จะจัดเก็บ หยิบ ถือ ต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของความปลอดภัยทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น สอนให้รู้จักขั้นตอนในการปฏิบัติตน ทำตามใจข้ามขั้นตอน ปืนเขาไม่ทำงานให้ได้อย่างได้ผล อาจทำได้บางครั้ง บางครั้งก็ติดขัด

ผู้เขียนเป็นวิทยากรพิเศษที่ต้องไปสอนการใช้อาวุธปืนที่สนามยิงปืนหน่วยบัญชาการรักษาดินแดนภายในสนามยิงปืนหน่วยบัญชาการรักษาดินแดนไกล่กรมที่ดิน ปากคลองตลาด ถือว่าเป็นการใช้หน้าบุญคุณของครู เพราะชีวิตของผู้เขียนนั้นได้เข้าไป

ฝึกยิงปืนที่สนาม รด. (เรียกสั้น ๆ) ตั้งแต่เป็นนักเรียนชั้นมัธยม เมื่อ มาเป็น นตท. และเลื่อนเป็น นนร. ผู้เขียนยิงปืนอยู่ในชั้นผู้ชำนาญแล้ว

ผู้มาเข้ารับการอบรมจะเป็นบุคคลทั่วไป อายุประมาณ ๒๐-๔๐ ปี มีแทบทุกอาชีพ รุ่นละประมาณ ๔๐ คน ปัจจุบันกำลังอบรมรุ่นที่ ๑๒๗ อยู่ ที่ต้องนำมาเขียนเล่าให้นักเรียนนายร้อยได้อ่าน ก็เห็นว่าคำถามหลายคำถามของผู้ที่มารับการอบรม น่าสนใจ ผู้เขียนตอบได้ทุกคำถามและรู้สึกชื่นชมพวกเขาที่มีความสนใจและมีความตั้งใจหาความรู้

ครูครับ (ผู้เขียนให้เขาเรียกผู้บรรยายว่าครู วิชาอาวุธเป็นครู ส่วนอาจารย์นั้น เขียนเลขให้ห่วยได้ก็เป็นอาจารย์แล้ว!) ทำไมเป็นลูกของจึงเรียกเป็นตัวเลขที่ล้าก้าองโตมีเลขน้อย ล้าก้าองเล็กมีเลขมาก เช่น ปืนลูกซองขนาด ๑๒ ล้าก้าองโตกว่าปืนลูกซองขนาด ๒๐

คำตอบก็คือ ความกว้างปากล้าก้าองของปืนลูกซองนั้น คนโบราณคิดมาจากขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลูกตะกั่วกลม โดยใช้ตะกั่วบริสุทธิ์หนัก ๑ ปอนด์ มาแบ่งเป็น ๑๒ ก้อน ตะกั่วหนึ่งก้อน ๑/๑๒ นั้นนำมาปั่นให้กลมได้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลูกตะกั่ว นั่นคือ กว้างปากล้าก้าองของปืน

ลูกของขนาด ๑๒ ส่วนเป็นลูกของขนาด ๒๐ ก็คือ เส้นผ่าศูนย์กลางของลูกตะกั่วที่แบ่งมาจากตะกั่วบริสุทธิ์ ๒๐ ก้อนนั่นเอง ปืนลูกของมีอำนาจในการ ยับยั้ง หยุดยั้งได้ดีที่สุด เหมาะในการใช้ปราบปราม ในเมือง เพราะกระสุนวิถีที่กระจายออกไปนั้น ไม่ไกลเหมือนกระสุนปืนจากอาวุธประจำกายของทหาร

คำถาม ทำไมอาวุธปืนหลายขนาด มีตัวเลข ขนาดกว้างปากกลักร้อง ไม่ใช่ตัวเลขของตัวอย่าง สมัยโบราณ เช่น เลขลงตัวว่า ๙, ๑๑ เป็นต้น ทำไม จึงมีปืนขนาด .๒๒๓, .๓๐๘, .๓๕๗

คำตอบ การผลิตอาวุธในต่างประเทศ เขามี กฎหมายกำหนด แรงปะทะและการทะลุทะลวงเอาไว้ เช่นกำหนดว่า กระสุนที่เจ้าหน้าที่ใช้ในการ จับกุมปราบปรามคนร้าย จะต้องมีความแรงปะทะ ที่ฟุตบอลปอนด์ จะต้องมีความยาวของการทะลุทะลวงไม่มาก ถึงขนาดยิงทะลุได้ ๒ คน เมื่อมีตัวเลขกำหนดเป็น กฎหมายเอาไว้ ผู้ผลิตก็ต้องไปคิดค้นสร้างอาวุธ และกระสุนให้อยู่ในขนาดที่กำหนดนั้น บริษัทที่ คิดค้นได้ดีที่สุด เช่น ออกแบบปืนของตำรวจไว้ หลายขนาด เช่น .๓๕, .๓๖, .๓๖, .๓๕๑, .๓๕๒, . ๓๕๓ เป็นต้น ผลการทดลองปรากฏว่า ขนาด .๓๕๗ ได้แรงปะทะและการทะลุทะลวงตามที่กฎหมาย กำหนด เขาจึงผลิตขนาดนี้ออกมา คนที่ผลิตขนาด .๓๕๖ ก็จะขายไม่ออกเพราะประสิทธิภาพสู้ .๓๕๗ ไม่ได้

และมีความรู้เพิ่มให้อีกหน่อยว่า กระสุนปืน .๓๘ SPL หรือที่เรียกว่า กระสุนปืน .๓๘ สเปนเซียน นั้น สามารถนำมาบรรจุเข้าซองกับปืน .๓๕๗ ได้ แต่ อำนาจของกระสุนจะน้อยกว่ามาก และราคาในการ ผลิตก็ต่ำกว่า จึงขายได้ถูก ดังนั้น ในประเทศไทย ผู้ที่จะซื้อปืน .๓๕๗ ได้ต้องเป็นข้าราชการตำรวจ ทหาร เป็นส่วนใหญ่ เพราะมักจะใช้กระสุน .๓๘ SPL เพราะราคาถูก การยิงก็นุ่มนวล ผู้เขียนมีปืน .๓๕๗ อยู่ด้วย ยิงไป ๑๐ กว้านด์ก็มีอาการปวดข้อมือ เพราะรู้สึกว่าการสะบัดของปืนแรงกว่า ๑๑ มม.

และหากใช้กระสุน .๓๕๗ ที่ผลิตจาก USA จะ มีความแรงมาก ซึ่งแสดงว่า มาตรฐานของกระสุน .๓๕๗ สูงมาก

คำถาม ทำไมคนไทยเรียกกระสุน HOLLOW POINT ว่ากระสุนหัวระเบิด ทั้ง ๆ ที่มันไม่มีระเบิด มีแต่เห็นว่าหัวกระสุนมีรูที่หัว บางชนิดมีแกนและ ยาวจากกันหลุมมาเสมอหัวกระสุนด้วย

คำตอบ หัวกระสุน HOLLOW POINT นั้น เขาผลิตมาเพื่อใช้ในราชการตำรวจโดยเฉพาะ และ ใช้กระสุนของปืนล่าสัตว์อีกด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ ให้หัวกระสุนไม่ทะลุออกไปจากร่างของเป้าหมาย เมื่อลูกกระสุนวิ่งกระทบเป้าหมายแล้ว หัวกระสุนซึ่ง มีรอยผ่าไว้ ๔-๖ รอย จะบานออกเหมือนดอกไม้ผลิต บานเป็นรูปดอกเห็ด สร้างบาดแผลฉกรรจ์ให้เป็น อย่างมากภายในร่างของเป้าหมายและกระสุน ก็ยังคงอยู่ไม่ทะลุออกไป

กระสุน HOLLOW POINT มักจะใช้กับปืน .๓๕๗, .๔๕ หรือ .๓๘ SPL+P, ++P อักซร +P, ++P คือแรงส่งกระสุนที่เพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ

คำถาม ทำไมหัวกระสุนปืนของทางราชการ ทหาร จึงมีปลายแหลมเหมือนปลายดอก ปลายดาบ ดูน่ากลัว ไม่กลมมนเหมือนกระสุนที่ฝ่ายพลเรือนใช้ งานเลย

คำตอบ เป็นการเข้าใจกลับกัน กระสุนที่ใช้ ในสงครามทั่วโลก จะมีสนธิสัญญาเจนีวา หรือ กฎบัตรสหประชาชาติกำหนดไว้ เป็นโค้งมาตรฐาน เป็นโค้งพาลาโบลา ในวิชาคณิตศาสตร์เจตนาที่ ทำให้หัวกระสุนแหลมก็เพื่อลดแรงปะทะ ให้ทะลุ ผ่านไปได้ ผู้ถูกยิงจะเพียงบาดเจ็บหรือบาดเจ็บ สาหัส หมดสภาพที่จะทำการสู้รบ ข้อกำหนดมีไว้ อย่างนั้น แต่ข้อเท็จจริงมนุษย์ถูกของมีคมเข้าตาม ร่างภายในสภาพที่ตรวจตราทำงานหนัก โอกาสเสียชีวิตมีสูงอยู่แล้ว ส่วนหัวกระสุนกลมมนนั้น เขาทำ เพื่อให้มีแรงปะทะสูง เพราะกระสุนจะทะลุทะลวง ได้ยากกว่ากระสุนหัวแหลม มันจึงสร้างความ

บอบช้ำได้มากกว่า กระสุนปืนล่าสัตว์ส่วนใหญ่จะ
หวัมน เพราะต้องการให้มีแรงปะทะสูง ส่วนกระสุน
ถ้าจะใช้ยิงสัตว์ใหญ่ หนึ่งหนามาก ๆ ก็จะมี ความ
แหลมคมมากกว่าความกลมมน ส่วนกระสุนหัวตัด
WAD CUTTER ที่ใช้เฉพาะการแข่งขันก็ฟ้ายิงปืน
นั้น คนไทยชอบเรียกว่ากระสุนซ้อมยิง เพราะตาม
สนามยิงปืนมีจำหน่ายให้บริการทั่วไป กระสุน .๓๘
S&W กับกระสุนหัวตัด .๓๘ S&W มีดินส่วนผสมเท่า
กัน ๑๒๕ เกรน เป็นส่วนใหญ่ แต่ที่เขาทำเป็นหัวตัด
ก็เพื่อให้เจาะเป้ากระดาดเหมือนที่เจาะกระดาด
เวลาตรวจเป้าคะแนนจะได้ทำได้ง่ายกว่ารอยกระสุน
ที่เกิดจากกระสุนหัวกลมมน ที่ต้องพิจารณาจากรอย
เขม่าและรอยฉีกของกระดาดเป้าประกอบกันไป
ด้วย เคยมีปัญหาในการให้คะแนนเมื่อมีการแข่งขัน
ยิงปืนมาโดยตลอด ต่อมาจึงมีผู้คิดประดิษฐ์กระสุน
แข่งขันก็ฟ้ายิงปืนขนาด .๓๒, .๓๘, .๔๕ เป็นรูปทรง
หัวตัด ทำให้การแข่งขันยิงปืนวัดผลได้ดีขึ้น

คำถาม เหตุใดปืนยาวในสมัยก่อนจวบจน
ปัจจุบันส่วนใหญ่ ศูนย์หลังของปืนจะอยู่ที่กลางตัว
ปืนหรือกลางลำกล้อง ไม่ได้อยู่ใกล้ตาเวลาประทับ
ยิงเหมือนปืนในราชการทหารหรือปืนยาวแข่งขัน

คำตอบ แต่ก่อนก็ไม่ทราบและค้นหาคำตอบ
ไม่ได้ ถามผู้เฒ่าผู้แก่ก็บอกแต่ว่าฝรั่งมันทำมาอย่าง
นี้ หรือคำตอบที่ดีกว่าก็คือ เขาเอาพื้นที่นั้นไว้ติดลำ
กล้อง คำตอบที่ดีมาได้ตอนที่ผู้เขียนแก่ตัวแล้ว
สายตากรมมองเห็นเลื่อมจนต้องสวมแว่น แว่นของ
คนแก่ก็จะมี ๒ ชั้น คือมองไกล กับมองใกล้สำหรับ
อ่านหนังสือ (๓๐-๔๐ ซม.) การเล็งด้วยตาเปล่าทำ
ไม่ได้ต้องสวมแว่น เมื่อสวมแว่นแล้วมองผ่านศูนย์
หลังที่มีอยู่ที่ท้ายสุดของปืนยาว มองไม่เห็นอะไรมัน
เลื่อนรางไปหมด เพราะแว่นสายตาไม่ได้ทำให้
มองวัตถุใกล้ตา แต่เมื่อไปหยิบปืนยาวอัดลมหักลำ
กล้องที่มีอยู่ ยกขึ้นประทับเล็งแว่นตาอ่านหนังสือ
มองเห็นศูนย์หลังที่อยู่ห่างไป ๓๐-๔๐ ซม. ได้ดี จึง
ถึงบางอ้อว่าที่ฝรั่งเขาออกแบบศูนย์หลังปืนยาวไว้

ตรงกลางนั้น ก็เพื่อให้ผู้ใช้อาวุธสามารถใช้ได้จนแก่
ส่วนปืนราชการและปืนแข่งขันนั้น ผู้ยิงอยู่ในวัยหนุ่ม
สาว ทหารประจำการออกรบก็อายุ ๒๐-๓๐ ปี
สายตายังดีปกติอยู่ เช่นนี้เอง...

คำถาม ทำไมทหารไทยที่อยู่ตามฐานปฏิบัติ
การชายแดน บางคนใช้เชือกมาผูกปืนแทนสาย
สะพาย

คำตอบ สมัยผู้เขียนออกราชการสนามและ
ไปสงครามเวียดนาม ก็ชอบที่จะถอดสายสะพายปืน
ออก นอกจากนี่ยังถอดหูกะวินปืนออกด้วย เพราะ
ชอบส่งเสียงดัง ในป่าเงียบ ๆ เสียงก็อึกแก๊กจะดัง
มาก นอกจากนี้ระบบราชการของไทยจะต้องถนอม
รักษาสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเข้มงวด สายสะพาย
ปืน เข็มขัดสนาม กระตักน้ำ ถ้าฉีกขาด ซ้ำรูป จะ
ต้องเขียนรายงานกันยืดยาว ซึ่งเกี่ยวจรรยาบรรณก็ถอด
เก็บไว้ ของที่ใช้ก็หาเอาตามตลาด ซ้ำรูปก็หาซื้อใหม่
ลูกน้องเคยพูดกันเล่น ๆ ว่า เมียหลวง (ของหลวงที่
รับจ่ายมา) เอาเก็บไว้หาเมียน้อยมาอยู่ด้วย ไม่ดีก็
หาใหม่ไปเรื่อย ๆ

เรื่องเครื่องสนาม เครื่องแบบชุดฝึก ชุดเดิน
ป่า มักมีผู้สงสัยว่าทำไมจึงเปลี่ยนสีและรูปแบบบ่อย
ชาติที่ร้ายวาก็จะเปลี่ยนทุกครั้งในทุกพื้นที่ของการ
รบและหากอยู่ในพื้นที่ใดนาน ก็มีการเปลี่ยนบ่อย
ด้วย ดูจากทหารอเมริกันในตะวันออกกลาง เปลี่ยน
เครื่องแบบบ่อย ส่วนกองกำลังนาโตในยุโรป เครื่อง
แบบทหารอเมริกันไม่เปลี่ยนมานาน พอเล็กเกิด
สงครามยูเครน เครื่องแบบทหารอเมริกันในนาโต
เปลี่ยนทันที ก็เป็นแง่คิดหนึ่งว่า เขาทำเพื่อป้องกันการ
ปลอมแปลงเป็นพวกเดียวกัน

อีกเรื่องหนึ่งก็น่าสนใจ เครื่องสนามของทหาร
เยอรมัน ใช้สายโยงเครื่องสนามมาตั้งแต่สงคราม
โลกครั้งที่ ๑ เป็นสายโยงป่ามาประกอบกับเข็มขัด
สนาม สมัยเป็นนักเรียนพวกเราเรียกว่า “สายงอง”
(ในพจนานุกรม งองคือสายโยงคางม้าไม่ให้เียง หรือ
อีกความหมายก็คือ ใจไม่รู้ประมาณ ดังนั้นต่อไปนี้

จะด่าว่าใครต้องด่าว่า โง่งอง เพราะ โง่งเงาที่ใช้กัน
อยู่นั้น มันเพียงแปลว่า โง่งมาก เท่านั้น)

ทหารเยอรมันจะนำอะไรติดตัวไปบ้างก็นำ
มาประกอบกับสายโยงป่า ในขณะที่เดียวกันที่ชาติอื่น ๆ
ใช้ถุงเป้สะพายหลังกันรุ่มร่าม พัฒนาเครื่องหลังมา
จนถึงปัจจุบัน เป้สนามเล็กใช้แล้ว ทหารทุกชาติใช้
สายโยงป่า ส่วนเป้สะพายหลังนั้นได้ยกเป็นมรดกให้
แก่เด็กนักเรียน นุ่มสวานักท่องเที่ยวใช้เดินทางไป
ทั่วโลกแทน

เครื่องแบบทหารไทยในสมัยโบราณ ก็เป็น
เครื่องแบบของเยอรมันและรัสเซีย ราชินิกุลสมัย
ร.๕ ก็ทรงศึกษาวิชาการทหารจากรัสเซียและ
เยอรมัน ทหารไทยสมัยก่อนจึงสวมรองเท้าสูงถึงน่อง
ซึ่งใช้ประกอบการขี่ม้า สายสะพายหนังคาดเฉียง
จากไหล่ขวาลงมาที่เอวด้านซ้ายก็เพื่อผูกโยงกระบี่
ยาว ส่วนสายคันสีพิทที่เป็นกระเป๋าใส่ลูกกระสุนปืนจะ
สะพายจากไหล่ซ้ายมาที่เอวด้านขวา เมื่อจะใช้งาน
ก็เพียงแต่จับสายคันสีพิทที่เอวขวาเลื่อนไปข้างหน้า
เลื่อนขึ้นไปทีหน้าอก กระเป๋าคันสีพิทที่อยู่กลางหลัง
จะเลื่อนลงมาที่สะเอว หรืออาจเลื่อนต่อมาอยู่ที่หน้า
ท้อง เปิดกระเป๋าคันสีพิทหยิบกระสุนปืนออกมาใช้
งานได้

ส่วนหมวกเหล็กนับแต่โบราณมาจนถึง
ปัจจุบัน หมวกเหล็กมีรูปทรงตามแบบของทหาร
เยอรมันที่ใช้อยู่แต่เริ่มแรกในสงครามโลกครั้งที่ ๑-๒
จึงนับได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับเครื่องแบบและอุปกรณ์
เครื่องสนามหลายชนิด มีต้นแบบมาจากเยอรมัน

ของไทยเรามีดีอะไรบ้าง ลองย้อนมาคิดกัน
บ้าง มีข้อสังเกตอยู่ประการหนึ่งว่า ที่เมืองไทยของ
เรา ประชาชนจะนำเครื่องแต่งกายของทหารไปใช้
อย่างไรก็ได้ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า หมวก ส่วนใหญ่
จะเห็นได้จากคนเฒ่าคนแก่ต่างจังหวัดสวมเครื่อง
แบบฝึกชุดลายพราง คนเก็บของเก่า คนขี่ซาเล้ง ใส่
หมวกเบเรต์ สวมคอมแบท ไม่มีการห้ามอย่างไร
ยกเว้นกรณี แต่งเครื่องแบบประดับยศเป็นทางการ

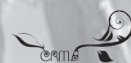
ตำรวจด้วยชุดคอพับแขนยาว ไม่สวมใส่ก็มาแขวน
อวดไว้ในรถเก่ง

ชาติบ้านอื่นเมืองอื่น ห้ามกันเด็ดขาด ให้เสื้อ
ชุดฝึกไปให้ป้องกันหนาว เพื่อน สปป.ลาว สายหน้า
ไม่ยอมรับ บอกว่าจะให้เข้าคุกหรืออย่างไร? ที่
อเมริกาผู้เขียนไปรำเรียนสองครั้ง ขากลับบ้านจะยก
ชุดฝึกให้ฝรั่งคนทำความสะอาดที่พักเป็นเม็กชikin
พวกร้องลั่น โน !! โน !!

แต่ที่เมืองไทยของเราก็มีดีอยู่อีกอย่างหนึ่ง
ใครนึกออกบ้าง....!? ก็ปีกร่มไงละ ! จะเป็น
ข้าราชการฝ่ายไหน หรือจะเป็นครู จะเป็น อบจ. อบต.
แต่งเครื่องแบบติดปีกร่มกันพริบ มีทั้งปีก ทบ. ตร.
บางคนติดเครื่องหมายรบพิเศษอีกบางประเภทด้วย
เป็นที่นิยมกันจริง ๆ เวลามีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
เลือกตั้ง อบจ. อบต. เลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
เลือกตั้งผู้ดำเนินงานสหกรณ์ รูปถ่ายที่เสนอตัวเพื่อ
การเลือกตั้ง จะมีผู้ประดับปีกร่มกันเป็นส่วนใหญ่
ฮิตจริง ๆ

อย่าไปมองในทางลบ ให้จิตมันเศร้าหมอง
ขุ่นมัว ควรมองว่านี่คือของดีของเรา ที่บรรดาเขาทั้ง
หลายชื่นชอบ แม้กระทั่งบรรดาอาสาสมัครบรรเทา
สาธารณภัย บรรดาสมาชิกกู้ภัยทั้งหลาย ไปดูหน้าอก
ชุดหมี่ของเขาก็จะติดปีกร่ม ปีกโดดหอ กันทั้งนั้น
แสดงให้เห็นว่าเขานิยมเรา เขาเป็นพวกเรา อย่าไป
คิดรังเกียจเลย

ฝากถึงนักเรียนจะต้องทำงานรับใช้ประเทศ
ชาติไปจนอย่างน้อยถึง พ.ศ. ๒๕๙๐ ตอนนั้นโลกนี้
ประเทศไทยนี้ไม่มีผู้เขียนอยู่แล้ว ขอให้ศึกษา
หาความรู้กันให้มาก ๆ อดทนและขยันหมั่นเพียร
สองเท่าที่ยืนอยู่สองจุด ซ้ายขวาก็คือ ชื่อสัตย์-สุจริต
มือสองข้างที่ทำงาน ก็คือ บริสุทธ์-ยุติธรรม ในหัว
สมอง ๑ หัว มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นคือ ประเทศไทย

ปฏิบัติ (เพื่อ) การศึกษา

“ตอน สมการในห้องเรียน”

พ.ท.ฐนัส มานวงค์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ปัจจุบันการพูดจาเรื่อง “การปฏิรูปการศึกษา” เป็นสิ่งที่คนทั้งในและนอวงการศึกษาให้ความสนใจ แต่ก็ยังมีอีกจำนวนไม่น้อยที่ปล่อยวางกับเรื่องสำคัญนี้ ด้วยคิดว่า “การปฏิรูปการศึกษา” เป็นเรื่องของนโยบายที่ไกลตัว และมีความเป็นนามธรรมที่จับต้องได้ยาก” และนอกจากนั้นบุคคลในแวดวงการศึกษายังเจ็บช้ำจากกระบวนการดังกล่าว ที่ตนเองมักเป็นฝ่ายถูกกระทำมากกว่าเป็นผู้กระทำ จึงยิ่งทำให้ไม่เกิดการขับเคลื่อนซึ่งเป็นผลในทางปฏิบัติ แต่กลับกลายเป็นการสร้างงานอันหวังผลในเชิงเอกสารหลักฐานและทฤษฎีเป็นหลัก ผนวกกับบอคิดของผู้ถืออำนาจนั้นทั้งหลาย ที่มักไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงจึงพากันชิงชังต่อวิถีการปฏิรูปการศึกษา โดยอาศัยความชอบธรรมของการไม่คุ้นชินว่าการปฏิรูปการศึกษาเป็นนโยบายที่เข้าไม่ถึง และมีความแปรปรวนของการสั่งการในการปฏิบัติสูง” อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปการศึกษาของนานาประเทศนั้น ถูกกำหนดให้เป็นวาระระดับชาติมิใช่เป็นเพียงนโยบายในการบริหารที่หมุนเวียนตามตำแหน่ง ดังนั้นผู้เขียนซึ่งเป็นบุคคลหนึ่งในวงการการศึกษาไทย จึงขอนำเสนอแนวคิดเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทาง

ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา หากขออนุญาตเปลี่ยนมุมมองเพื่อเคลื่อนออกจากอคติ โดยขอให้กลายเป็นเรื่อง “ปฏิบัติ (เพื่อ) การศึกษา” และไม่ขอใช้คำว่า “การปฏิรูปการศึกษา” ที่มีการวิพากษ์กันมาอย่างยาวนาน ทั้งนี้การนำเสนอแนวคิดดังกล่าวผู้เขียนได้แบ่งประเด็นออกเป็นสามตอน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการมุ่งเน้นว่า “เราสามารถประพฤติปฏิบัติ เพื่อพัฒนาการศึกษาในแง่มุมใดได้บ้าง” ซึ่งการปฏิบัติในแต่ละแง่มุมนั้นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นได้อย่างไร

ตอนที่ ๑ สมการในห้องเรียน

เมื่อกล่าวถึง “สมการ” ทุกคนคงเข้าใจได้ว่า ต้องมีการเปรียบเทียบให้เสมือนกัน และเมื่อนำมาพิจารณาถึงการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว สมการสำคัญสูงสุดในห้องเรียนก็คือ “การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของผู้สอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในห้องเรียน” ซึ่งสมการนี้ตั้งอยู่ตามหลักการของการจัดการเรียนการสอนในยุคศตวรรษที่ ๒๑ โดยมีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นที่กระบวนการเรียนรู้ของ

ผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่ก็ไม่ได้ละเลยกระบวนการเรียนรู้อของผู้สอนที่เกิดขึ้นควบคู่กันไป นั่นหมายความว่า สมการชุดนี้เป็นสมการคู่ขนานอันมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน และแน่นอนว่าหากมีผลเป็นบวกย่อมเกิดประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่าย หากมีผลเป็นลบก็ย่อมทำให้ไม่เกิดประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายเช่นเดียวกัน

ผู้สอนและผู้เรียนต้องมองให้เห็นอย่างประจักษ์ถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนกับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการสอนในรูปแบบนั้น ๆ และพยายามทำให้ตนเองเข้าสู่การเรียนรู้ร่วมกันในบรรยากาศของการจัดการเรียนการสอนนั้นให้ได้ ความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนกับสภาพการเรียนรู้จึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะคำ ๆ นี้เปรียบได้กับ “เครื่องหมายเสมอภาค (=)” อันทำให้ค่าของสมการเป็นไปในทิศทางเชิงบวกได้ หากมองภาพเชิงจินตนาการก็เปรียบเสมือนผู้สอนและผู้เรียนกำลังไปร่วมกันรบในสมรภูมิ ซึ่งมีข้าศึกอันแข็งแกร่ง คือ ความไม่รู้และความท้อถอย ย้ำอีกครั้งว่า “ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันไปรบ” ไม่ใช่ผู้สอนกับผู้เรียนกำลังไปรบกัน ดังภาพเปรียบเทียบที่เคยชิน ภาพที่เห็นก็ต้องเป็นในเชิงว่า ผู้สอนชนอาวุธยุทธโปกรณ์มากมายเท่าที่ตนจะพึงมีได้ ส่วนผู้เรียนก็จะชนเครื่องสนับสนุนที่ใช้กับอาวุธยุทธโปกรณ์ได้หลายขนาน นำมาเจอกันและตรวจสภาพก่อนพากันเข้าร่วมในสมรภูมิความเขลา ทั้งนี้หากเราลองมาพิจารณากันสักหน่อยว่า ด้วยการสร้างภาพจินตนาการในสมรภูมิดังกล่าว สิ่งทีกล่าวมานั้นจะเป็นสิ่งใดในห้องเรียน

กองทัพของผู้สอน การที่ผู้สอนต้องมีอาวุธยุทธโปกรณ์ครบมือ หมายถึง ผู้สอนต้องรู้จักวิธีการเรียนการสอนที่มากกว่าหนึ่งรูปแบบ เพราะการรบกับศัตรูความเขลา อาจจะไม่ได้อยากว่าศักยภาพหรือขีดความสามารถของศัตรูมีขนาดเท่าไร เพราะการพัฒนาตนเองของความเขลาในปัจจุบันนั้นเป็นไปอย่างเข้มแข็งและรวดเร็วมาก ดังนั้น ผู้สอนที่

เตรียมการรบไปเพียงรูปแบบเดียวย่อมแพ้ตั้งแต่อยู่ในมุ้ง ยกตัวอย่างการเตรียมใช้อาวุธในรูปแบบพื้นฐานหรือเป็นรูปแบบสามัญ ก็คือ “การเรียนการสอนแบบบรรยาย พรรณนา และอธิบาย ” อาวุธในรูปแบบนี้ถือเป็นอาวุธของผู้สอนในหมวดเดียวกัน โดยถือว่าผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญและชำนาญการกับอาวุธชนิดนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้สอนต้องเข้าใจในบทเรียนอย่างถ่องแท้ ละเอียดลึกและทุกซอกทุกมุม อันจะสามารถนำความรู้ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความรู้โดยตรงและความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาบทเรียน ออกมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้ผู้สอนต้องมีวิธีการใช้อาวุธที่หลากหลาย ถ้าเปรียบเป็นภาพการใช้ปืนของทหาร ทหารผู้นั้นก็ต้องยืนยิง นั่งยิง นอนยิง หรือบางครั้งอาจจะต้องตีลังกายิง ก็ต้องฝึกให้สามารถทำได้ เช่นเดียวกัน แม้มันเป็นเพียงการบรรยาย พรรณนา และอธิบาย ผู้สอนก็ต้องมีวิธีการต่าง ๆ นานา มาประกอบเพื่อให้อาวุธชนิดนี้สามารถทำการรบได้ในหลาย ๆ สถานการณ์ ดังนั้น การใช้สื่อประกอบในการจัดการเรียนการสอนเข้าร่วมกับวิธีนี้ก็ต้องมีความน่าสนใจ ตื่นตา ตื่นใจ สร้างเสริมให้เกิดความเข้าใจ ตลอดจนกระตุ้นร่าให้เกิดคั้นคว้าเรียนรู้ในระดับที่สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไป นอกจากนั้น จริตการสอนของผู้สอนต้องสนับสนุนต่อวิธีการสอนในรูปแบบดังกล่าวด้วยการใช้อาวุธในรูปแบบนี้ ไม่มีความแตกต่างจากการที่ผู้เรียนนั่งอ่านเนื้อหาเอง ผู้สอนก็ไม่ควรจะหยิบอาวุธในหมวดนี้ขึ้นมาใช้

แน่นอนว่าความเป็นจริงในสภาพการรบ หากเราใช้อาวุธปืนเข้าทำการรบและยิงลูกกระสุนหมดเกลี้ยง แต่การต่อสู้นั้นยังไม่จบและเราไม่รู้จักรการต่อสู้ด้วยวิธีการอื่น ๆ เลย เราย่อมพ่ายแพ้และจบชีวิตอย่างอเนจอนาถลงได้ ดังนั้น เรายังคงใช้สิ่งวัสดุอุปกรณ์รอบตัวมาช่วยในการต่อสู้ ไม่ว่าจะเป็นท่อนไม้ มีด ขวาน กระบี่กระบองสารพัด เรียงลำดับขึ้นไปถึงการใช้อาวุธถึง เครื่องบิน เรือดำน้ำ ก็ว่ากันไป เพราะจุดมุ่งหมายสำคัญก็คือต้องรบให้ชนะและอยู่

รอดให้ได้ เช่นเดียวกันกับการจัดการเรียนการสอน เมื่อผู้สอนใช้การบรรยาย พรรณนา อธิบาย ประกอบ สื่อและเทคนิคต่าง ๆ แล้ว ยังไม่สามารถทำให้เกิด การเรียนรู้และไม่สามารถเอาชนะความเขลาได้ ผู้ สอนก็ต้องใช้รูปแบบการสอนอื่น ๆ เข้ามาเป็นตัว ช่วย ซึ่งในตอนนี้นักทุกคนในแวดวงการศึกษาคงได้ ทราบแล้วว่า การเรียนการสอนในรูปแบบ “การ เรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)” เป็นคลังอาวุธที่ผู้ สอนต้องเข้ามาศึกษาและเลือกใช้ให้เท่าทันต่อ พัฒนาการของความเขลา ซึ่งเป็นศัตรูตัวฉกาจใน ห้องเรียน และเข้ามาทำทลายต่อผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ ตลอดเวลา

นอกจากนี้ ความคุ้นชินยังเป็นอุปสรรคและ เครื่องบ่อนทำลายที่สำคัญ ซึ่งผู้สอนต้องระวังไม่ให้ เกิดขึ้นกับกองทัพของผู้สอน เพราะโดยมากตาม ความคุ้นชิน (หนักกว่าความเคยชิน เพราะทุกครั้งที่เราใช้คำว่า “เคย” เรามีความมั่นใจจำได้ว่าสิ่งนั้นได้ ทำแล้ว แต่ถ้าเราใช้คำว่า “คุ้น ๆ” นี่คือการแสดงความไม่แน่ชัดมากขึ้นไปอีก) ผู้สอนมักคำนึงสูตร สำเร็จที่ว่า “เร่งพูดให้ครบ สอบจบตามแผน หนังสือ แทนสื่อ การสอนคือเรื่องเดิม ๆ” แต่ในปัจจุบันและ อนาคตสูตรสำเร็จนี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงไป ด้วยการเข้าใจและตั้งต้นใหม่ของผู้สอนให้เป็นไปใน ครรลองที่ว่า “มุ่งสอนให้เกิดการเรียนรู้ ฝ่าคู่วัตถุผล พัฒนาการ บริหารสื่อการสอนให้สมสมัย ใส่ใจใช้วิธี การสอนที่หลากหลาย” อันสะท้อนกลับไปหามุม มองของผู้เขียนในข้างต้นว่า ผู้สอนต้องขนอาวุธ ยุทธโภภรณ์ทั้งหมดเท่าที่มีและต้องจัดหาให้มีมาใช้ ในการออกแบบและการจัดการเรียนการสอน

อาทิ การเรียนการสอนในเรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ ที่วิธีการสอนโดยทั่วไปมักใช้การ บรรยาย ด้วยกล่าวถึง ความหมาย คุณลักษณะ องค์ ประกอบ และการแบ่งประเภท เป็นต้น ซึ่งการสอน เช่นนี้อาวุธของผู้สอนก็คือสาระเนื้อหาเพียงอย่าง เดียว และอาจเพิ่มศักยภาพด้วยการนำภาพ ประกอบ หรือวีดิทัศน์ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องนำมาใช้

เป็นสื่อร่วมกัน แต่หากผู้สอนคิดสร้างสรรค์การใช้ อาวุธอื่นบ้าง เช่น การตั้งคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียน แสวงหาคำตอบด้วยตนเอง การยกเหตุการณ์ที่เชื่อมโยง กับหัวข้อการเรียนให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ การ สร้างบทบาทสมมติให้ผู้เรียนได้แสดงและคิดตาม บทละคร เป็นต้น วิธีการสอนดังที่กล่าวมาถ้าผู้สอน นำมาเป็นคลังอาวุธแล้วนั้น ผู้สอนก็ต้องเตรียม อุปกรณ์ยิ่งขึ้น อาทิ การตั้งคำถามชวนคิด ผู้สอนต้อง คิดว่าจะตั้งคำถามอย่างไรที่ชวนให้ผู้เรียนรู้สึกอยาก ค้นหาคำตอบ ความยากง่ายของคำถามที่เป็นสิ่ง ทำทลายและเชื่อมโยงนำไปสู่การเรียนรู้ เพื่อให้เกิด ความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนอย่างครบถ้วน ดังนั้นสิ่ง สำคัญที่สุด ก็คือ ผู้สอนต้องรู้จักคัดเลือกวิธีการเลือก ใช้อาวุธเหล่านั้นให้มีศักยภาพสูงสุด และตรงกับ สภาพของผู้เรียนในเบื้องต้น

กองทัพผู้เรียน การที่ผู้เรียนต้องมีอาวุธ ยุทธโภภรณ์ครบมือ หมายถึง ผู้เรียนต้องเรียนรู้ที่จะ เปิดใจและเปิดรับต่อการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ โดยการ รู้จักเชื่อมโยงผลการเรียนรู้ในแง่มุมต่าง ๆ ที่ผ่าน มา ทั้งจากเนื้อหาความรู้และประสบการณ์ของตนเอง ให้เข้ามาเป็นพื้นฐานต่อการเรียนรู้ในห้องเรียน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในประเด็นเนื้อหา ที่ได้ศึกษามาก่อนล่วงหน้า ทั้งข้อสงสัย ข้อค้นคิด ข้อความเห็น แม้นกระทั่งข้อที่ตนเองเข้าใจ เพื่อนำ เข้ามาเป็นปัจจัยในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน ห้องเรียน ซึ่งแน่นอนว่าอาวุธยุทธโภภรณ์ของผู้เรียน แต่ละคนย่อมมีไม่เท่ากัน ผู้เรียนต้องปฏิบัติใจและ กายให้อยู่ในสภาพ “น้ำพ่องแก้ว” ไม่ใช่ “น้ำเต็ม แก้ว” หรือ “แก้วที่ไม่มีน้ำ” อันเป็นสภาพที่พร้อมต่อ การเรียนรู้ บางครั้งในสิ่งที่ตนเองเข้าใจแล้ว หากตั้ง กำแพงอคติว่าสิ่งที่ตนเข้าใจเป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอ ก็ เป็นผลร้ายต่อการเรียนรู้ได้ เหตุด้วยความเข้าใจโดย มากมักมาจากการตีความของผู้เรียน ซึ่งไม่สามารถ รับประกันได้ว่าการตีความนั้นจะถูกต้องเสมอไป และการเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ผู้เรียนจะนำเข้าไป เชื่อมโยงกับผลการเรียนรู้ในสิ่งเดิมที่ตนมี ย่อมทำให้

เกิดการพัฒนาความเข้าใจได้ดีขึ้น เปลี่ยนจากผิด เป็นถูก เติมเต็มสิ่งที่ขาดหรือบกพร่อง หรือทำให้ ความเข้าใจนั้นกระจ่างมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น หากพิจารณาในด้านของผู้เรียน ถ้าผู้ สอนมีการปรับเปลี่ยนยุทธวิธีในการรบที่ใช้วิธีการ สอนแบบอื่น กองทัพของผู้เรียนก็ต้องมีความพร้อม ต่อการร่วมรบในวิธีนั้น ๆ เช่น หากผู้สอนเลือกใช้การ ตั้งคำถามที่นำไปสู่การเรียนรู้และหาคำตอบของผู้ เรียนในบทเรียน ผู้เรียนก็ต้องมีอาวุธที่สามารถนำไป ใช้ร่วมกัน ก็คือ การที่ผู้เรียนต้องศึกษาบทเรียนเพื่อ เป็นข้อมูลในการตอบคำถามในชั้นเรียนนั้น ๆ ล่วง หน้า ซึ่งในการศึกษาบทเรียนล่วงหน้าของผู้เรียนก็ จะทำให้ผู้เรียนเกิดคำถามหรือข้อสงสัยเช่นกัน อัน นำไปสู่การถามตอบอย่างมีความหมาย คือการจัด ข้อสงสัยและนำไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาที่เป็นเป้า หมายในการเรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องมีทักษะ ในการคิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยง คิดในการถามและ การตอบควบคู่ไปด้วย ซึ่งแน่นอนว่าการเรียนการ สอนในรูปแบบดังกล่าวจะไม่ได้สร้างแค่ความเข้าใจ ในเนื้อหาบทเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปสู่ผล การเรียนรู้สำคัญด้านต่าง ๆ ได้ อันเป็นเป้าหมาย สูงสุดของการศึกษาสำหรับผู้เรียน ที่จะสามารถมี ทักษะในการเรียนรู้ไปตลอดชีวิต

อย่างไรก็ตาม ความคุ้นชินย่อมส่งผลทำให้ผู้ เรียนอ่อนแอและพ่ายแพ้ได้อยู่เสมอ ด้วยผู้เรียนมัก คำนึงสูตรสำเร็จที่ว่า “เรียนไปให้จบ สอบครบหวัง ผ่าน เขียนอ่านตามสั่ง ความหวังข้ามคืน” ซึ่งสูตรนี้ มักถูกนำมาใช้ตามความคิดของผู้เรียนที่เชื่อมั่นว่า ตนเองสามารถเป็น “อัจฉริยะข้ามคืนก่อนสอบ” และ เป็น “ผู้หยั่งรู้ข้อสอบจากการคาดเดา” ดังนั้น การ กระตือรือร้นจึงเกิดเพียงชั่วขณะก่อนที่จะมีการ วัดผลเท่านั้น มิได้คำนึงถึงประโยชน์ในการเรียนรู้ที่ สามารถพัฒนาตนเองออกไปได้กว้างไกลและ สามารถนำไปประยุกต์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตได้ ผู้เรียนจึงต้องปรับเปลี่ยนตนเองให้เป็นไปตาม ครอบครองที่ว่า “เรียนรู้ให้ครบ เคารพการศึกษา ทวน

ย้อนสิ่งที่เรียนมา ใฝ่หามาประยุกต์อย่างใส่ใจ” เพราะผู้เรียนต้องเป็นผู้ลงทุนด้วยการใช้ตนเองเป็น ทุนที่จะทำให้เกิดผลผลิตที่อกเงยขึ้นมาจากตนเอง ไม่ว่าจะจะเป็นผลการเรียนรู้ในด้านองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการยกระดับของจิตใจ โดยเชื่อมั่นการศึกษาจะนำไปสู่ชีวิตที่ดีขึ้น

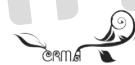
การสนธิกำลังและตรวจสภาพกองทัพผู้ เรียนกับผู้สอน หมายถึง การตรวจความพร้อมและ ปรับให้ผู้เรียนกับผู้สอนสามารถดำเนินการไปด้วย กันได้ นั่นก็คือ การวิเคราะห์ความพร้อมของผู้เรียน และนำเข้าสู่บทเรียนของผู้สอน ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นอีก ขั้นตอนที่สำคัญที่การจัดการเรียนการสอนใน ห้องเรียนต้องมี หากมองย้อนให้เป็นภาพตาม จินตนาการ ก็คือ การตรวจสอบว่า การที่ผู้สอนนำ อาวุธยุทธโศกปรณของตนมาสามารถใช้กับอาวุธ ยุทธโศกปรณที่ผู้เรียนนำมาได้เช่นกัน มิใช่ว่าผู้สอน นำปืนใหญ่มาแต่ผู้เรียนกลับนำลูกหินที่เหมาะสมกับการใช้ยิงด้วยหนังยางสติ๊ก ซึ่งแน่นอนว่ายังไม่ต้อง ออกไปรบก็ตีกันเองแล้ว ดังนั้น วิธีการแก้ไขที่ดีที่สุด ก็คือ ผู้สอนและผู้เรียนต้องตกลงให้เกิดความเข้าใจ ที่ตรงกันเสียก่อนว่า การเรียนการสอนที่จะเกิดขึ้น ต้องเตรียมตัวให้สอดคล้องกันอย่างไร จึงเป็นการ ป้องกันไม่ให้เกิดโศกนาฏกรรมในห้องเรียนแบบ ชนิดที่ว่า “ผู้สอนกะว่าต้องเล่นใหญ่ไฟกระพริบ ผู้ เรียนงุบงิบขอแสดงนิดเดียว ผู้สอนเตรียมมาแค่ เพียงหนึ่งซัออน ผู้เรียนหัวร่อนอยากกินเป็นกระบุง”

ประเด็นสำคัญที่จะทำให้เกิดการแก้ไขทย์ สมการในห้องเรียนร่วมกัน ก็คือ **การจัดการเรียน การสอน เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมาย** โดยเป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนเกิด ความกระจ่างในประโยชน์ของการเรียนรู้ในคาบนั้น ๆ ซึ่งแล้วแต่ผู้สอนว่าจะออกแบบให้ผู้เรียนเกิดความ กระจ่างในความหมายในการเรียนรู้ดังกล่าวตั้งแต่ “เริ่มต้น ระหว่างกลาง หรือช่วงท้าย” ของการจัด คาบการเรียนรู้ตามเรื่องนั้น ๆ ในขณะที่ผู้เรียนเอง ก็ ต้องค้นคิดหาความหมายที่พืงมีขึ้นต่อการเรียนรู้ของ

ตนเอง ที่ประเด็นให้ออกว่าผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้น เป็นเรื่องที่ต้องรู้ ควรรู้ หรือน่ารู้ เพราะผลแห่งการเรียนรู้นั้นมีประโยชน์ทั้งสิ้น ด้วยกลไกพิเศษของมนุษย์ที่จะสามารถหยิบใช้ผลการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้ เมื่อต้องเจอกับสถานการณ์ของการดำรงชีวิตในวันข้างหน้า ดังนั้น หากผู้เรียนมีการเรียนรู้มากเท่าใดก็จะสามารถแก้ไขปัญหามาของชีวิตได้ดีและมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งประเด็นนี้ก็คือสมการอีกหนึ่งสมการที่จะต่อยอดจาก “สมการในห้องเรียน” ความแตกต่างของการคิดค้นเพื่อตั้งคำถามที่ว่า “เรียนไปทำไม เรียนแล้วได้อะไร เรียนเสร็จเอาไปใช้ได้หรือไม่” อาจเกิดกับผู้เรียนทุกคน หากผู้เรียนที่พยายามหาคำตอบยอมเข้าถึงความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่รอคำตอบ และผู้สอนก็ต้องเป็นบุคคลที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบ มากกว่าจะนั่งเฉยหรือทำให้เกิดความสับสนในคำตอบนั้น ๆ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปัจจุบันอาจมีช่องทางมาเสนอให้เกิดคำตอบที่หลากหลาย แต่สำหรับผู้เขียนแล้ว การเรียนการสอนในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มุ่งไปสู่คำตอบเดียวคือ “การเป็นผู้รักษาแผ่นดินด้วยคุณธรรมและการเสียสละ” ประโยชน์ของผู้เรียนในสถาบันแห่งนี้คือประโยชน์ที่มีต่อแผ่นดินเป็นสำคัญ ไม่ได้เรียนเพื่อดำรงและสร้างประโยชน์ให้ตนเองเป็นหลัก หากแต่สมการอีกฝั่งที่ต้องเกิดขึ้นตามมา ก็คือ “คุณค่าของชีวิต” ที่ผู้เรียนผู้นั้นจะได้รับมอบจากแผ่นดิน อันเป็นสิ่งที่สูงส่งและงามสง่ากว่าคำว่า “มูลค่า” ที่ใช้ระบบเงินตรามาวัดได้ ดังนั้น การปฏิบัติเพื่อการศึกษาในห้องเรียนจึงสามารถกระทำได้ที่ กระทำได้ทุกห้องเรียน ไม่ต้องรอนโยบายหรือคำสั่ง “ทำแล้วได้ผลเลยทำแล้วได้แน่นอน... ทำเสียตั้งแต่วันนี้ เราจะรวบความรู้ไปด้วยกัน” (ปรบมือ)

หากเปรียบเทียบการศึกษาเป็นเสมือนสมรภูมิต่อสู้กับข้าศึกศัตรูที่เป็นความเขลา สรรพกำลังทางการรบที่ต้องร่วมมือกันอย่างเป็นปึกแผ่นแน่นเหนียวก็

คือ การสนธิกำลังระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งทำให้เกิดความพร้อมและศักยภาพสูงสุดต่อการรบได้ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ทหารทุกคนต้องมีที่เหนือไปกว่าอาวุธยุทธโปกรณ์เหล่านั้นก็คือ “ขวัญกำลังใจ” ที่จะสามารถทำให้การสู้รบนั้นไม่ย่อหย่อนหรือท้อลงไปได้ แม้ยามที่เกิดความผิดพลาดหรือเพลี่ยงพล้ำ เช่นเดียวกับการศึกษาต้องมีสิ่งสำคัญเหล่านั้นเช่นกัน นั่นก็คือ “หัวใจและจิตวิญญาณของการเป็นครู” และ “หัวใจและจิตวิญญาณของการเป็นลูกศิษย์” ซึ่งหัวใจและจิตวิญญาณทั้งสองนี้จะเปลี่ยนคำว่า “ผู้สอน” ให้กลายเป็น “ครู” เปลี่ยนคำว่า “ผู้เรียน” ให้กลายเป็น “ลูกศิษย์” โดยคำทั้งสองคำนี้ ทำให้เกิดความสัมพันธ์และคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ ที่จะสะท้อนย้อนให้แต่ละบุคคลเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าของแผ่นดิน ความกตัญญูตทเวทิตาคุณที่ไม่อาจทดแทนได้ด้วยความเก่งหรือความฉลาด ยังคงเป็นความจริงอยู่เสมอ การปลดปล่อยพันธนาการความเขลาของศิษย์ ส่วนหนึ่งย่อมเกิดขึ้นได้จากครู สมการในห้องเรียนระหว่างครูกับลูกศิษย์จึงไม่ได้ขับเคลื่อนด้วยหน้าที่หรือผลประโยชน์ หากดำเนินตามครรลองของความรักและความหวังดี ประหนึ่งเดียวกับการรบของทหารเพื่อเอาชนะข้าศึกศัตรู การรบยอมไม่ได้เกิดด้วยหน้าที่หรือผลประโยชน์ แต่เป็นไปด้วยหัวใจแห่งความรักและห่วงใยในแผ่นดิน สมการในห้องเรียนที่เป็นตัวแทนของการศึกษา เป็นอีกหนึ่งรากเหง้าของมนุษย์ที่จะทำให้เกิดการยกระดับของจิตใจ ดังนั้นไม่ว่าจะด้วยอาชีพใด ๆ ที่ผ่านสมการสำคัญนี้ ก็น่าจะทำให้เกิดจิตใจที่จรโลงโลกไว้ให้ดังงามเสมอ แต่ถ้าผิดไปจากนี้ ก็คงมีอาจใช้คำว่า “ครู” และ “ลูกศิษย์” กับสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นได้อีกต่อไป

(โปรดติดตามบทความ เรื่อง ปฏิบัติ (เพื่อ) การศึกษา “ตอน ตราฐของคนเป็นครู” ฉบับหน้า)

เอเชียกับขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM)

วันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ อิหร่านได้ทำการทดสอบการยิงขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) บริเวณเมืองเซมนาน (Semnan) ภูมิภาคประเทศเป็นทะเลทราย ทางด้านตะวันออกของกรุงเตหะราน ประมาณ ๒๑๖ กิโลเมตร ทำการยิงไปยังเป้าหมายทดสอบเป็นระยะทางไกล ๑,๐๑๐ กิโลเมตร เป็นการยิงทดสอบครั้งแรกของปีใหม่นี้ การทดสอบการยิงครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นการละเมิดข้อห้ามของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หมายเลข ๒๒๓๑ ที่ห้ามไม่ให้อิหร่านพัฒนาโครงการขีปนาวุธ...บทความนี้ กล่าวถึงขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) เป็นขีปนาวุธทางยุทธศาสตร์ของประเทศในเอเชียที่สำคัญ มีผลคุกคามทางด้านยุทธศาสตร์ทหารต่อประเทศเพื่อนบ้านที่มีความขัดแย้ง

๑. กล่าวทั่วไป

หลายประเทศในทวีปเอเชียมีภัยคุกคามทางด้านทหาร ประกอบกับที่ตั้งของประเทศมีความสำคัญทางด้านยุทธศาสตร์ทางทหารของโลกและมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในอดีตหลายครั้ง จึงได้เพิ่มขีดความสามารถทางทหารจากระบบอาวุธในการทำสงครามตามแบบมาสู่ขีปนาวุธแบบ พื้น-สู่-พื้น มีระยะยิงไกล จึงเป็นภัยคุกคามโดยตรงทางทหารต่อประเทศขัดแย้งเข้าไปในดินแดนที่มีความสำคัญทางด้านยุทธศาสตร์ทหารและด้านเศรษฐกิจ แต่ต้องใช

งบประมาณเป็นจำนวนมากพร้อมทั้งมีบุคลากรที่มีขีดความสามารถ ตลอดของห่วงโซ่ประจำการจะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากที่จะรักษาความพร้อมรบสูงสุด

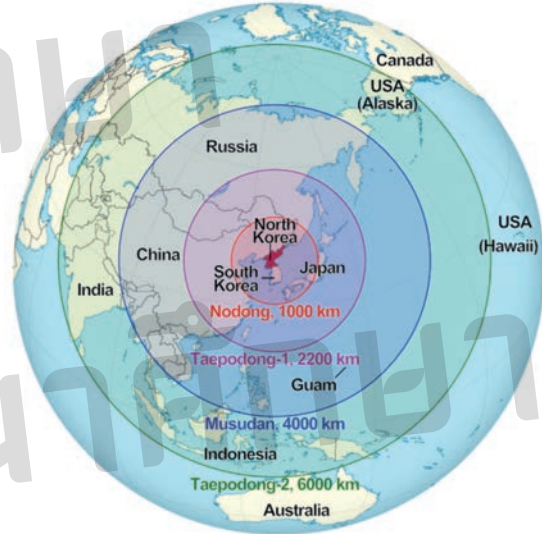
ขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM: Medium Range Ballistic Missile) มีระยะยิงประมาณ ๑,๐๐๐-๓,๐๐๐ กิโลเมตร ใช้หัวรบดินระเบิดแรงสูงหรือหัวรบนิวเคลียร์ (ประเทศมหาอำนาจทางทหาร)

๒. สงครามซีปนาวุธ

สงครามในระดับภูมิภาคอ่าวเปอร์เซียที่สำคัญคือสงคราม อิหร่าน-อิรัก ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๓๑ นานประมาณ ๗ ปี กับอีก ๑๐ เดือน พื้นที่ที่การรบส่วนใหญ่อยู่ในดินแดนประเทศอิหร่าน วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ กองทัพอิรักได้ทำการยิงซีปนาวุธแบบสกัด-บี (Scud-B) น้ำหนัก ๕,๙๐๐ กิโลกรัม หัวรบดินระเบิดแรงสูงหนัก ๙๘๕ กิโลกรัม ระยะยิงไกล ๓๐๐ กิโลเมตร เข้าสู่ดินแดนอิหร่านได้รับความเสียหายจำนวนมาก ทั้งสองฝ่ายใช้ซีปนาวุธแบบสกัด (Scud) ยิงตอบโต้เข้าสู่ดินแดนฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสิ้นกว่า ๑๐๐ ลูก ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ กองทัพอิหร่านได้ทำการยิงไปยังเมืองหลวงของอิรักคือกรุงแบกแดด ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ อิรักได้จัดหาซีปนาวุธแบบสกัด (Scud-B) จำนวน ๓๐๐ ลูก จากอดีตสหภาพโซเวียต ขณะที่ฝ่ายอิหร่านจัดหาซีปนาวุธแบบสกัด (Scud) จากประเทศเกาหลีเหนือ ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ กองทัพอิรักทำการยิง

ภาพกราฟิกเกาหลีเหนือ ทดสอบการยิงซีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) ระยะยิง ๑,๐๐๐-๓,๐๐๐ กิโลเมตร ให้ประเทศที่สนใจ จัดหาจะต้องทำการยิงเต็มพิสัยไกลสุด ต้องยิงผ่านน่านฟ้าญี่ปุ่นไปตกมหาสมุทรแปซิฟิกจึงเกิดการละเมิดน่านฟ้าญี่ปุ่น

ภาพกราฟิกประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะยิงของซีปนาวุธของกองทัพเกาหลีเหนือ ประเทศที่อยู่ใกล้เคียงคือเกาหลีใต้และญี่ปุ่นจะมีความตึงเครียดเกิดขึ้นเมื่อจะทำการทดสอบการยิง

ซีปนาวุธสกัด (Scud) ไปยังอิหร่านรวม ๑๘๙ ลูก ระหว่างสงครามอิหร่าน-อิรัก กองทัพอิรักได้ยิงซีปนาวุธสกัด (Scud) เป็นผลให้อิหร่านเสียชีวิต ๒,๐๐๐ คน และได้รับบาดเจ็บ ๖,๐๐๐ คน

พ.ศ. ๒๕๓๑ ห่วงปลายของสงครามอดีตสหภาพโซเวียตบุกอัฟกานิสถาน (วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ถึง วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒) ปฏิบัติการทางทหารด้วยกองทัพสนามที่ ๔๐ มีกำลังสูงสุด ๑๐๘,๐๐๐ นาย นานประมาณ ๙ ปี กับอีก ๑ เดือน) กองทัพอัฟกานิสถานได้ทำการยิงซีปนาวุธแบบสกัด (Scud) กว่า ๑๒ ลูก เข้าสู่ประเทศปากีสถาน และสงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งที่หนึ่ง อิรักได้ทำการยิงซีปนาวุธแบบสกัด-บี (Scud-B) ไปยังประเทศอิสราเอลรวม ๔๒ ลูก และประเทศซาอุดีอาระเบีย ๔๖ ลูก (ซีปนาวุธลูกหนึ่งตกค่ายทหารดาฮ์รัน เป็นผลให้ทหารเสียชีวิตในครั้งเดียวรวม ๒๘ นาย นับว่าเป็นการสูญเสียครั้งใหญ่ของทหารสหรัฐอเมริกาในสงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งที่หนึ่ง) ทำการยิงทั้งสิ้นรวม ๘๘ ลูก

ภาพกราฟิกบริเวณช่องแคบฮอร์มุซ ส่วนที่แคบที่สุดกว้าง ๕๔ กิโลเมตร ที่อยู่ในเขตชายฝั่งของอิหร่าน (ฝั่งตรงข้ามคือประเทศโอมาน) เป็นระยะทางยาว ตั้งแต่กั๊นอ่าวเปอร์เซียจนผ่านช่องแคบฮอร์มุซและออกสู่อ่าวโอมาน แต่ละวันจะมีเรือขนส่งน้ำมันขนาดใหญ่ผ่านวันละ ๑๕ ลำ

๓. ความขัดแย้งในเอเชียที่สำคัญ

๓.๑ ศาสนมูทรเกาหลี

สงครามเกาหลีเป็นสงครามขนาดใหญ่ หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง กองทัพเกาหลีเหนือรุกลงใต้ผ่านเส้นขนานที่ ๓๘ ด้วยกำลังทหาร ๑.๓๕ ล้านคน สู่เขตแดนของเกาหลีใต้เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๓ ได้ยุติลง เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้สูญเสียกำลังทหาร ๓๖๗,๒๘๓ - ๗๕๐,๒๘๒ นาย และได้รับบาดเจ็บ ๖๘๖,๕๐๐ - ๗๘๙,๐๐๐ นาย แต่ความขัดแย้งยังคงมีอยู่

๓.๑.๑ เกาหลีเหนือ

เกาหลีเหนือได้พัฒนาขีปนาวุธรุ่นใหม่ ด้วยการนำเทคโนโลยีของขีปนาวุธแบบสกัด-บี (Scud-B) ของอดีตสหภาพโซเวียต สร้างขีปนาวุธต้นแบบสำเร็จในปี พ.ศ.๒๕๒๗ ทำการทดสอบการยิงเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๒๗ ใช้หัวรบเป็นระเบิด

แรงสูง (HE) ต่อมาได้ส่งออกขายให้อิหร่านซึ่งอยู่ในระหว่างการทำสงครามกับอิรัก ได้พัฒนาเป็นรุ่นโรดอง-๑ (Rodong-1/Nodong-1) ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๑ หัวรบดินระเบิดหนัก ๑,๐๐๐ กิโลกรัม และระยะยิงไกล ๑,๕๐๐ กิโลเมตร ต่อมาพัฒนาให้มีขีดความสามารถมากยิ่งขึ้นเพื่อจะให้เป็นขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) มีชื่อเรียกว่าเตโปดอง-๒ (Taepodong-2) น้ำหนัก ๘๐,๐๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๓๐ เมตร มีระยะยิงไกล ๔,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ กิโลเมตร แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ จัดตั้งกองกำลังขีปนาวุธทางยุทธศาสตร์ (Strategic Missile Forces) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ มีขีปนาวุธประมาณ ๑,๐๐๐ ลูก

เกาหลีเหนือได้ส่งออกขีปนาวุธให้กับมิตรประเทศที่สนใจรวม ๗ ประเทศ คือ ซีเรีย (สกัดที่ผลิตโดยเกาหลีเหนือเรียกว่า Hwasong-6/Hwasong-7), อียิปต์ (Hwasong-6), อิหร่าน (Hwa-

ขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) แบบโรดอง (Rodong) ของกองทัพเกาหลีเหนือ มีระยะยิงไกล ๑,๕๐๐ กิโลเมตร

ขีปนาวุธพิสัยกลางแบบอัคนี-II (Agni-II) ขณะร่วมพิธีวันรีพับลิคเดย์ (Republic Day) เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ น้ำหนัก ๑๖,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบระเบิดแรงสูงหนัก ๗๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๒๑ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๓ เมตร และมีระยะยิงไกล ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ กิโลเมตรติดตั้งบนยานยนต์ชนิด ๘ x ๘ ล้อ

song-5 จัดหา พ.ศ. ๒๕๒๘ รวม ๑๐๐ ลูก, Shahab-1, Shahab-๒, Shahab-3 และ Rodong-1), สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (Hwasong-5 จัดหา พ.ศ. ๒๕๓๒ รวม ๒๕ ลูก), เยเมน (Hwasong-๕ จัดหา พ.ศ. ๒๕๓๓ รวม ๑๕ ลูก), ปากีสถาน และเวียดนาม (Hwasong-5/Hwasong-6 จัดหา พ.ศ. ๒๕๔๑)

๓.๑.๒ เกาหลีใต้และญี่ปุ่น

ประเทศเกาหลีใต้ซึ่งมีความขัดแย้งกับประเทศเกาหลีเหนือมาตั้งแต่สงครามเกาหลี เกาหลีเหนือได้ผลิตขีปนาวุธแบบสกัด (Scud) ส่งออกขายให้มิตรประเทศที่สนใจไปปฏิบัติการทางทหารในสงคราม อิหร่าน-อิรัก จึงมีขีดความสามารถในการพัฒนาเป็นขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) ขึ้นมาอีกหลายแบบ แต่กองทัพเกาหลีใต้มีขีดความสามารถในการเตือนภัยจากฝูงบินอี-๗๓๗ (E-737 AEW) รวม ๔ เครื่อง และการโจมตีภาคพื้นดินจากฝูงบินแบบเอฟ-๑๕เค (F-15K) รวม ๖๐ เครื่อง การป้องกันที่ตั้งที่สำคัญเป็นพื้นที่ใช้จรวดนำวิถีต่อสู้อากาศยานแบบแพทริออตแพ็ค-๓ (Patriot PAC-3) ระยะยิงสูง ๒๔,๒๐๐ เมตร และความเร็ว ๔.๑ มัค

ขณะเกาหลีเหนือทดสอบการยิงขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) จะต้องผ่านน่านฟ้าของประเทศญี่ปุ่นจึงเป็นการคุกคามทางทหาร แต่ขีดความ

สามารถทางทหารของญี่ปุ่นในการเตือนภัยจากฝูงบินอี-๒ซี (E-2C AEW) รวม ๑๓ เครื่อง และจากฝูงบินอี-๗๖๗ (E-767 AEW) รวม ๔ เครื่อง พร้อมทั้งการโจมตีภาคพื้นดินจากฝูงบินแบบเอฟ-๑๕เจ (F-15J) รวม ๑๕๔ เครื่อง และฝูงบินขับไล่ในขนาดคือเอฟ-๓๕เอ (F-35A) รวม ๑ เครื่อง (จากที่ได้จัดหาเข้าประจำการรวม ๓๙ เครื่อง) กองกำลังป้องกันตนเองทางเรือญี่ปุ่น (JMSDF) ประจำการด้วยเรือพิฆาตจรวดนำวิถีขนาด ๙,๕๐๐ ตัน รวม ๖ ลำ สามารถจะทำการยิงด้วยขีปนาวุธแบบเอสเอ็ม-๓ (SM-3) มีระยะยิงไกล ๗๐๐ กิโลเมตร และความเร็ว ๑๐.๒ มัค เข้าสกัดกั้นขีปนาวุธที่จะเป็นภัยคุกคามได้ และการป้องกันที่ตั้งที่สำคัญเป็นพื้นที่ใช้จรวดนำวิถีต่อสู้อากาศยานแบบแพทริออตแพ็ค-๓ (Patriot PAC-3)

๓.๒ แคชเมียร์ (Kashmir)

ความขัดแย้งของสองชาติที่เริ่มต้นมีประวัติศาสตร์ร่วมกันเมื่อได้แยกเป็นสองประเทศคืออินเดียและปากีสถานนำมาสู่ความขัดแย้งแคชเมียร์ (Kashmir) ก่อให้เกิดสงครามขนาดใหญ่รวม ๔ ครั้ง ในปี พ.ศ. ๒๔๙๐, พ.ศ. ๒๕๐๘, พ.ศ. ๒๕๑๔ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ กองทัพอินเดียได้รับชัยชนะทุกครั้ง เป็นปฏิบัติการทางทหารของสงครามตามแบบ ต่อ

ภาพกราฟิกขีปนาวุธพิสัยกลาง(MRBM) แบบชาฮับ-III (Shahab-III) กองทัพอิหร่าน มีระยะยิงไกลสุดถึงประเทศที่มีความขัดแย้งคืออิสราเอล แต่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีขีปนาวุธยังตามไม่ทันอิสราเอล (อิสราเอล มีระบบขีปนาวุธข้ามทวีป ระบบค้นหาเป้าหมาย และระบบต่อต้านขีปนาวุธ ประจำการในกองทัพ)

มาทั้งสองประเทศได้พัฒนาขีดความสามารถทางทหารด้านขีปนาวุธ ที่สำคัญคือ

๓.๒.๑ อินเดีย

กองทัพอินเดียได้พัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลางแบบอัคนี-II (Agni-II) ทำการยิงทดสอบครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปยังเป้าหมายที่อ่าวเบงกอล ในระยะยิงไกล ๒,๑๐๐ กิโลเมตร ข้อมูลที่สำคัญ น้ำหนัก ๑๖,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบระเบิดแรงสูงหนัก ๗๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๒๑ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๓ เมตร ความเร็ว ๑๒ มัค ระยะยิงสูง ๔๐๕ กิโลเมตร ระยะยิงไกล

๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ชนิด ๘ x ๘ ล้อ และสามารถติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๒๕๐ กิโลตัน กองทัพอินเดียได้จัดตั้งหน่วยบัญชาการทางยุทธศาสตร์ (SFC: Strategic Forces Command) ขึ้นเมื่อวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

อินเดียได้ทำการทดสอบระเบิดนิวเคลียร์ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ระเบิดใต้ดิน ขนาด ๑๒ กิโลตัน ถึงปัจจุบันนี้อินเดียได้ทำการทดสอบนิวเคลียร์ไปแล้วรวม ๓ ครั้ง

๓.๒.๒ ปากีสถาน

กองทัพปากีสถานพัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) แบบชาฮีน-II I (Shaheen-III) ทำการยิงทดสอบ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ระยะยิงไกล ๒,๗๕๐ กิโลเมตร บริเวณชายฝั่งทะเลด้านทิศใต้ของทะเลอาระเบีย ประสบความสำเร็จ ข้อมูลที่สำคัญ ความเร็ว ๑๘ มัค ระยะยิงไกล ๒,๗๕๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ชนิด ๑๖ x ๑๖ ล้อ และติดตั้งหัวรบระเบิดแรงสูงและหัวรบนิวเคลียร์ ก่อนนั้นประจำการด้วยขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) แบบชาฮีน-II (Shaheen-II) ประจำการเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ขนาดยาว ๑๗.๕ เมตร เส้น

ขีปนาวุธพิสัยกลาง(MRBM) แบบชาฮีน-III (Shaheen-III) ของกองทัพปากีสถาน มีระยะยิงไกล ๒,๗๕๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ (WS-๒๑๒๐๐) ชนิด ๑๖ x ๑๖ ล้อ ผลิตจากสาธารณรัฐประชาชนจีน (ในภาพขณะเข้าร่วมพิธีสวนสนาม เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙)

อิหร่านได้ทดสอบการยิงขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้ฐานยิงที่เมืองเซมานัน (Semnan) ทางด้านทิศตะวันออกของกรุงเตหะราน ประมาณ ๒๑๖ กิโลเมตร ก่อให้เกิดความตึงเครียดในระดับโลกทันที

ผ่าศูนย์กลาง ๑.๔ เมตร น้ำหนัก ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ระยะยิงสูง ๓๐๐ กิโลเมตร ระยะยิงไกล ๒,๐๐๐ กิโลเมตร และติดตั้งหัวรบระเบิดแรงสูงและหัวรบนิวเคลียร์

ปากีสถานได้ทำการทดสอบระเบิดนิวเคลียร์ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ระเบิดใต้ดิน ขนาด ๓๒ กิโลตัน ปัจจุบันนี้ปากีสถานได้ทำการทดสอบนิวเคลียร์ไปแล้วรวม ๒ ครั้ง (หัวรบนำโครงการอาวุธนิวเคลียร์ของปากีสถานคือ อับดุล กาดิร์ ข่าน หรือรู้จักในชื่อ เอ คิว ข่าน)

๓.๓ ช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz)

อ่าวเปอร์เซียเป็นแหล่งผลิตน้ำมันที่สำคัญของโลก ประเทศที่ตั้งอยู่ในอ่าวเปอร์เซียส่วนใหญ่ขนส่งน้ำมันไปขายยังประเทศลูกค้าใช้เรือขนส่งน้ำมันขนาดใหญ่ ซึ่งจะต้องแล่นเลียบชายฝั่งประเทศอิหร่านไปยังช่องแคบฮอร์มุซออกสู่ทะเลเปิด ดังนั้นบริเวณนี้จึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางทหารที่สำคัญของโลกและมีความขัดแย้งเกิดขึ้นหลายครั้ง หลายประเทศจึงได้เพิ่มขีดความสามารถทางทหารด้านขีปนาวุธ ที่สำคัญคือ

๓.๓.๑ อิหร่าน

กองทัพอิหร่านประจำการด้วยขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) แบบซาฮับ-III (Shahab-III) ปี

เรือพิฆาตจรวดนำวิถี จอห์น พอล โจนส์ (USS John Paul Jones) ขนาด ๙,๕๐๐ ตัน ทำการยิงจรวดนำวิถีต่อสู้อากาศยานแบบแบบเอสเอ็ม-๓IIเอ (SM-๓IIA) เข้าสกัดกั้นเป้าซ้อมยิงที่สมมุติเป็นขีปนาวุธ ประสบความสำเร็จในการยิง เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ นอกชายฝั่งตอนเหนือของเกาะฮาวาย พร้อมด้วยกองกำลังป้องกันตนเองทางทะเลญี่ปุ่น (JMSDF)

พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อมูลที่สำคัญ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๒ เมตร ระยะยิงสูง ๔๐๐ กิโลเมตร ความเร็ว ๗ มัค และระยะยิงไกล ๑,๙๓๐ กิโลเมตร อิหร่านได้พัฒนามาจากขีปนาวุธแบบโรดอง-๑ (Rodong-1) จากประเทศเกาหลีเหนือมีการผลิตออกมารวม ๔ รุ่น คือ รุ่นเอ, รุ่นบี, รุ่นซี และรุ่นดี อิหร่านมีภัยคุกคามโดยตรงคืออิสราเอลแต่ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) ยังตามอิสราเอลไม่ทัน (โดยกองทัพอิสราเอลมีความก้าวหน้าในระบบขีปนาวุธแบบเจอร์โค-II ระยะยิงไกล ๑,๔๐๐ กิโลเมตร หัวรบดินระเบิดแรงสูงหนัก ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ระบบค้นหาเป้าหมายแบบ จี-๕๕๐ เออีดับเบิลยู (G-550AEW) และระบบต่อต้านขีปนาวุธแบบแอโรว์ ระยะยิงสูง ๖๐ กิโลเมตร ระยะยิงไกล ๑๕๐ กิโลเมตร และความเร็ว ๙ มัค)

ก่อนนั้นกองทัพอิหร่านประจำการด้วยขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) แบบซาฮับ-II (Shahab-II) ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อมูลที่สำคัญคือขนาดยาว ๑๑.๓๗ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๘๘ เมตร น้ำหนัก ๖,๓๗๐ กิโลกรัม ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงเหลว และระยะยิงไกล ๗๕๐ กิโลเมตร อิหร่านพัฒนามาจากขีปนาวุธตระกูลสกัด (Scud) ที่ผลิตจากประเทศ

เกาหลีเหนือ เป็นขีปนาวุธทางยุทธวิธีหรือขีปนาวุธพิสัยใกล้ (SRBM)

๓.๓.๒ ซาอุดีอาระเบีย

ซาอุดีอาระเบียเป็นประเทศที่ส่งออกน้ำมันชั้นนำของโลก จัดตั้งกองกำลังทางยุทธศาสตร์ขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๒๙ ประจําการด้วยขีปนาวุธแบบดีเอฟ-๓ (DF-3/CSS-2) ประมาณ ๙-๑๒ ฐานยิงเคลื่อนที่ (TEL) มีขีปนาวุธประมาณ ๓๐-๑๒๐ ลูก จัดหามาจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ต่อมาจัดหาขีปนาวุธรุ่นใหม่เข้าประจำการทดแทนรุ่นเก่าที่ได้ประจำการมานานแบบดีเอฟ-๒๑ (DF-21/CSS-5) น้ำหนัก ๑๔,๗๐๐ กิโลกรัม หัวรบหนัก ๖๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๑๐ มัค และระยะยิงไกลประมาณ ๑,๗๗๐ กิโลเมตร คาดว่าจะนำเข้าประจำการในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ประมาณ ๒๑ ลูก

๔. บทสรุป

ขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) พัฒนาและนำเข้าประจำการในหลายประเทศที่มีความขัดแย้ง ตั้งแต่ในอดีต ของประเทศในทวีปเอเชีย การพัฒนาและการรักษาให้มีขีดความสามารถพร้อมรบสูงสุด จะต้องมีการยิงทดสอบ จะก่อให้เกิดความตึงเครียดเกิดขึ้นเสมอจากประเทศคู่แข่ง บางประเทศไม่มีพื้นที่ที่จะทำการยิงทดสอบเป็นของตนเองจึงต้องทำการยิงผ่านน่านฟ้าประเทศเพื่อนบ้านก่อให้เกิดความตึงเครียดเกิดขึ้น ดังนั้น ขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) จะยังคงก่อให้เกิดความตึงเครียดเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ของทวีปเอเชียเมื่อจะทำการทดสอบการยิงในแต่ละครั้งในอนาคต

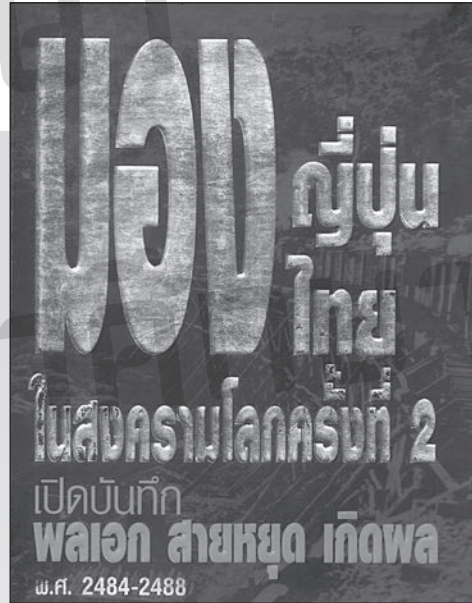

บรรณานุกรม

๑. THE WORLD DEFENCE ALMANAC 2015.
๒. <http://en.wikipedia.org/Rodong-1>
๓. http://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Saudi_Strategic_Missile_Force
๔. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agni-II>
๕. <http://en.wikipedia.org/wiki/Scud>
๖. <http://en.wikipedia.org/wiki/DF-21>
๗. <http://en.wikipedia.org/wiki/Shahab-3>
๘. http://en.wikipedia.org/wiki/Boeing_737_AEW%๒๖C
๙. http://en.wikipedia.org/wiki/McDonnell_Douglas_F-15E_Strike_Eagle
๑๐. http://en.wikipedia.org/wiki/Nuclear_weapons_testing

ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงค์ไฟบุลย์ในภูมิภาคเอเชีย

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

บทที่ ๑๘ เหตุการณ์ที่จังหวัดระนอง

เหตุการณ์ที่จังหวัดระนองเกิดขึ้นโดยไม่มีใครคาดคิด เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ต้องสูญเสียทหารไทยกว่าสิบนาย ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในประวัติศาสตร์ของทหารไทยระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒

หลังจากที่แม่ทัพจึงได้เรียนเชิญนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของไทยจนถึงระดับผู้บังคับกองร้อยไปประชุมที่กองบัญชาการสงครามของกองทัพที่ตั้งอยู่บริเวณกรมการสัตว์ (โรงพยาบาลราชวิถีในปัจจุบัน) มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นที่จังหวัดระนอง

ร้อยตรี ทองปาน (วีระพันธ์) รังคะรัตน์ หัวหน้ากองบังคับการกองพัน ร.๓๘ ชุมพร เล่าถึงเหตุการณ์ก่อนที่ฝ่ายสัมพันธมิตรจะทิ้งระเบิดปรมาณูที่ญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ และ ๙ สิงหาคม ๒๔๘๘ จนถึงวันพ่ายแพ้ของญี่ปุ่นเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม และลงนามยอมแพ้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๔๘๘ ไว้ว่า

หน่วยทหารญี่ปุ่นที่อยู่ที่วัดตอเรีย พอยด์ (เกาะสอง) เป็นหน่วยทหารญี่ปุ่นที่ทหาร ร.พัน ๓๘ มีร้อยตรี ทองปาน รังคะรัตน์ กับ ทหารจำนวน ๑๐๐ นาย เคยช่วยเหลือในการนำทางไปยึดดินแดนพม่าที่เกาะสอง และยังมี การติดต่อสัมพันธ์กันเรื่อยมา ต่อมาวันหนึ่งหน่วยทหารญี่ปุ่นหน่วยนี้เข้ามาโจมตีหน่วยทหารของ ร.พัน ๓๘ และตำรวจที่ประจำอยู่ที่จังหวัดระนองโดยไม่รู้ตัว ทำให้ทหารเสียชีวิตหลายคน โดย ร้อยตรี ทองปาน รังคะรัตน์ ได้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับญี่ปุ่นจังหวัดระนอง เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๔๘๗ ไว้ดังนี้

“ในตัวเมืองระนองมีทหารญี่ปุ่นอยู่จำนวนหนึ่ง มีการลำเลียงทหารเข้าไปเกาะสอง (วัดตอเรีย พอยด์ในประเทศพม่า) โดยเข้าออกเป็นประจำวันละหลายเที่ยว... ทหารญี่ปุ่นที่ประจำอยู่ในเมืองระนองนี้ โดยเฉพาะนายสิบพลทหารจะมาเยี่ยมทหารไทยที่ปากน้ำระนองเสมอ ทหารญี่ปุ่นเหล่านี้

มาเที่ยวจนคุ้นเคยกับทหารไทย โดยมาซื้อหมวยบ้าง มาเตะตะกร้อกันบ้าง นอกจากนี้ยังมาช่วยตัดผมให้ทหารไทยด้วย

“ในวันเกิดเหตุ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. เศษ ได้ปรากฏเรือยนต์ท้องแบนขนาดเล็กบรรทุกทหารญี่ปุ่นประมาณ ๓๐ นาย วิ่งมาจากเกาะสองประเทศพม่าด้วยความเร็วปกติ เมื่อเทียบท่าแล้วหัวเรือเปิดพับกระดานลง ทหารญี่ปุ่นในเครื่องแบบสนามพร้อมรบถืออาวุธปืนทุกคนลงจากเรือรีบขึ้นฝั่ง

“นายร้อยโททหารญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้บังคับหน่วยจู่โจมได้เข้าไปพบขุนสวัสดิ์เจ้าของโรงเลื่อย แล้วนำตัวไปยังที่ตั้งหมวดทหารไทย เมื่อนายทหารญี่ปุ่นและทหารประมาณ ๓๐ นาย เดินไปถึงริมรั้วต้นดาว เรื่องที่ทหารช่วยกันปลูกไว้เป็นเขตรั้วและจะเข้าไปในที่อยู่ของทหารนั้น พันตรีปรีชา ซึ่งขณะนั้นเป็นรองผู้บังคับหมวดยศสิบโท วิ่งไปห้ามไว้ไม่ให้เข้าพบ ขุนสวัสดิ์ซึ่งญี่ปุ่นนำมาเป็นล่ามบอกว่าทหารญี่ปุ่นจะขอพบผู้บังคับหมวด เพื่อจะสอบถามเรื่องราวบางอย่าง สิบโทปรีชาจึงขอให้นายทหารเข้าพบคนเดียว ซึ่งก็นับว่าเป็นความคิดรอบคอบ ส่วนทหารนอกนั้นให้รออยู่นอกเขต

“ขุนสวัสดิ์กับร้อยโททหารญี่ปุ่นและทหารญี่ปุ่นที่พูดภาษาสากลก็เข้าไปได้ เข้าไปนั่งที่เก้าอี้ตรงกลาง เมื่อนั่งเรียบร้อยแล้วทหารญี่ปุ่นได้ถาม จำสิบเอกสวัสดิ์ ดิษบุบุตร ผู้บังคับหมวด ร.พัน ๓๔ เป็นภาษาสากลก็ขึ้น ขุนสวัสดิ์ซึ่งพูดภาษาสากลก็ขึ้นได้แปลเป็นภาษาไทยความว่า ทหารญี่ปุ่นขอทราบ ว่าทหารสัมพันธมิตร (หมายถึงทหารสหรัฐฯ หรืออังกฤษ) ที่มาอยู่ในหมวดทหารไทยมีจำนวนเท่าใด

“และในระหว่างนั้นเอง ทหารญี่ปุ่นที่อยู่นอกรั้วได้เข้ามาล้อมหมวดทหารไทยเป็นรูปครึ่งวงกลม ซึ่งสิบโทปรีชาเห็นผิดสังเกต จึงกระซิบบอกพลทหารสบาย เวชสิทธิ์ ซึ่งเป็นยามประจำหมวดบรรทุกกระสุนปืนเล็กยาวเตรียมพร้อมหากมีอะไรเกิดขึ้น

แต่ยังไม่ทันที่จำสวัสดิ์จะตอบ ทันใดนั้นเองมีเสียงปืนกลยิงขึ้น ๒-๓ นัด ทางหมวดทหารไทยที่อยู่ฝั่งตรงข้ามเหมือนจะเห็นสัญญาณอะไรอย่างหนึ่ง นายร้อยโททหารญี่ปุ่นผุดลุกขึ้นชักกระบี่ซามูไรออกจ้วงฟันคอจำสวัสดิ์ซึ่งเป็นคนอ้วนจึงหลบไม่ทัน ภาพจำสวัสดิ์มีเลือดพุ่งกระชูด เป็นภาพที่โหดร้ายและน่าสลดใจเป็นที่สุด ส่วนนายทหารญี่ปุ่นเมื่อฟันแล้วได้วิ่งออกมาบอกให้พรรคพวกทหารยิงกราดทหารไทยซึ่งบางคนกำลังเตรียมอาหารมื้อเย็นอยู่ บางคนนอนตายทั้งที่ยังนั่งผ้าขาวม้าอยู่ข้างเตาหุงข้าว

“สิบโทปรีชาเห็นดังนั้นจึงร้องสั่งให้ทหารวิ่งไปเอาปืนที่ราวเก็บปืน แต่เข้าไปเสียแล้ว ทหารญี่ปุ่นคนหนึ่งขว้างลูกระเบิดไปที่ราวปืน เสียงระเบิดดังสนั่น ทหารไทยต้องหยุดชะงักพร้อมกับหมอบตัวราบลงกับพื้นดิน และอาศัยพื้นปูนซีเมนต์ของโรงเรียนบังลูกระเบิดที่ทหารญี่ปุ่นยิงเข้าไปในที่อยู่ของทหาร เมื่อตกอยู่ในสภาพเช่นนี้และทุกคนมีแต่มือเปล่า สิบโทปรีชาจึงตะโกนบอกทหารให้หลบหนีเอาตัวรอดไปก่อน

“เหตุการณ์ที่จังหวัดระนองในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ฝ่ายเราเสียชีวิต ๑๒ นาย บาดเจ็บสาหัสอีก ๕ นาย เป็นนายสิบ ๑ นาย นอกนั้นเป็นพลทหาร แต่ฝ่ายญี่ปุ่นไม่มีใครบาดเจ็บล้มตายเลย”

เหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นที่จังหวัดระนองในขณะนั้นมีการสื่อกันว่า ความจริงแล้วกองบัญชาการใหญ่ของญี่ปุ่นสั่งให้ทำการปลดอาวุธทหารไทยในวันนั้น แต่เพราะจากการประชุมกับนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของไทยจนถึงระดับผู้บังคับกองร้อยของแม่ทัพจึงเมื่อประมาณกลางปี ๒๕๔๔ แม่ทัพจึงได้เสนอให้ระงับคำสั่งปลดอาวุธทหารไทย ซึ่งกองทัพใหญ่ญี่ปุ่นก็ได้อนุมัติ ดังนั้น กำลังทหารกองทัพจึงไม่ได้ปฏิบัติตามแต่อย่างใด แต่เนื่องจากหน่วยทหารญี่ปุ่นที่ประจำอยู่ที่วัดตอเรือพอยต์ ในเขตพม่าแต่มีเขตรับผิดชอบในเขตจังหวัดระนองด้วยนั้น อยู่นอกเหนือการบังคับบัญชาของกองทัพ และไม่ได้รับคำ

สั่งระงับการปลดอาวุธทหารไทยจากกองทัพ จึงได้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันนี้จึงเกิดขึ้น

ข้าพเจ้าได้อ่านจากบันทึกของ พลโท อาเคโตะ นากามูระ แม่ทัพจีเลาเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่จังหวัดระนองในครั้งนั้นว่า

“เมื่อมีข่าวลืออย่างสับสนอยู่ภายในกรุงเทพฯ ในขณะนั้นเกิดเหตุการณ์ระนองซึ่งอยู่ในเขตของกองทัพที่ ๒๙ อันเป็นบริเวณที่อยู่ติดต่อกับเขตรับผิดชอบของกองทัพประจำประเทศไทย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่ากองทัพประจำประเทศไทยสั่งให้ทำเครื่องกีดขวางห้ามไม่ให้ทหารเดินทางออกนอกที่ตั้ง และเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น สถานการณ์นี้ทำให้ทหารสื่อสารเกิดความตื่นเครียด และในรายงานฉบับสุดท้ายของวันที่ ๓๑ ได้ลงรายงานว่ามีสถานการณ์ตื่นเครียด ในกรุงเทพฯ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล และทางกองบัญชาการกองทัพประจำประเทศไทยมีคำสั่งให้เตรียมพร้อม

“รายงานนี้ถูกส่งไปถึงกองกำลังชิราตาเกะ สังกัดกองทัพที่ ๒๙ ในเวลากลางคืนประมาณหนึ่งนาฬิกา ซึ่งขณะนั้นหัวหน้ากองกำลังนอนหลับ ทหารที่รักษาการณ์ก็ไม่ได้อ่านรายงานโดยละเอียด และเข้าใจว่ามีการสู้รบอยู่ในกรุงเทพฯ จึงเข้ามารายงานด้วยวาทะว่าเกิดการสู้รบในกรุงเทพฯ หัวหน้ากองกำลังจึงรีบประกาศว่ามีสถานการณ์สู้รบเกิดขึ้นแล้ว เรื่องจึงลุกลามขยายออกไปใหญ่โต ประกอบกับตามปกติกองกำลังนี้จะทำตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด เหตุนี้ทางกองกำลังรักษาความสงบในจังหวัดระนองจึงได้ออกปฏิบัติทันที กองกำลังในจังหวัดระนองเข้าปลดอาวุธตำรวจไทย จึงมีการยิงกันหลายแห่ง มีผู้เสียชีวิต ๑๐ กว่าคน ในเช้าของวันรุ่งขึ้นจึงทราบกันว่าเป็นความเข้าใจผิด ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาญี่ปุ่นซึ่งรับผิดชอบภาคชุมพรได้ทำสาราตรี (แต่ไม่สำเร็จ) เพื่อแสดงความจริงใจต่อฝ่ายไทย

“ข่าวร้ายนี้ส่งผ่านกองทัพภาคที่ ๒๙ และไซนันไปถึงกองบัญชาการทหารสูงสุดที่โตเกียว และข้าพเจ้าได้รับทราบข่าวร้ายเป็นโทรเลขจากผู้บัญชาการกองทัพภาคที่ ๒๙ ในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบเขตไทยและในฐานะเป็นผู้บัญชาการกองทัพที่อยู่ติดต่อกัน สถานการณ์นั้นเป็นเวลาฉุกเฉิน ทางฝ่ายญี่ปุ่นจึงถือเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญโดยพยายามพิจารณากันอย่างรอบคอบ และใช้มาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นไม่ให้เกิดข่าวลืออันสับสนขึ้นในเขตกรุงเทพฯ ขึ้นอีก ฝ่ายญี่ปุ่นถือเอาเรื่องนี้ว่าเป็นเพียงแค่เรื่องในระดับท้องถิ่นและเข้าไปแก้ปัญหาตรงจุดนั้น อันนี้เป็นกุศโลบายที่ดีที่สุด และฝ่ายเราร่วมมือกับกองทัพที่ ๒๙ ดำเนินการไปตามนโยบายนี้

“โชคดีที่คณะรัฐบาลไทยที่เพิ่งตั้งใหม่ในตอนนั้น ไม่มีเวลาว่างพอที่จะถือเอาเรื่องที่ฝ่ายญี่ปุ่นกระทำโดยประมาทเป็นเรื่องใหญ่ จึงไม่มีการประท้วง ฉะนั้นเรื่องนี้จึงยุติลงโดยที่หัวหน้าเสนาธิการพิจิมุมระ ตัวแทนผู้บัญชาการกองทัพที่ ๒๙ อิชิคุระ ทำการขอขมา พลโท คักดี เสนาณรงค์ ผู้บังคับการมณฑลทหารบกที่ ๖ และข้าพเจ้าในฐานะตัวแทนรัฐมนตรีกลาโหมชุกิยามะ กับเสนาธิการทหารสูงสุดอุเมสึ และในฐานะตัวแทนผู้บัญชาการกองทัพใหญ่เทราอุจิ ได้ขอขมาต่อจอมพล ป. พิบูลสงคราม และนายควง อภัยวงศ์ เรื่องนี้จึงยุติลงได้อย่างเรียบร้อย เป็นเรื่องเฉพาะในท้องที่หนึ่งเท่านั้น

“ในหลักบุชิตอดมีข้อคิดในเรื่องของการเห็นใจกันโดยมีฐานะที่เท่าเทียมกันอยู่ ทหารญี่ปุ่นปฏิบัติอย่างใจกว้างต่อเหตุการณ์ที่บ้านโป่งและในวาระนี้ฝ่ายไทยระงับเหตุการณ์ระนองไม่ให้ลุกลามใหญ่โตซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าหลักของบุชิตอดนั้นข้ามชาติกันได้ และเป็นสิ่งที่ควรจารึกไว้ในประวัติศาสตร์”

ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในประวัติศาสตร์ของทหารไทยในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ (มหาเอเชียบูรพา) จึงน่าจะ

ทหารไทยกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่จังหวัดระนอง ทหารญี่ปุ่นยิงกราดทหารไทย
ข้าวของถูกทำลายเสียหายโดยไม่ทันตั้งตัว

ทราบความจริงในเรื่องนี้ โดยสรุปแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าชาวลื้อที่ทางฝ่ายไทยลื้อกันนั้นน่าจะใกล้เคียงความจริง เพราะจากการที่ท่านแม่ทัพเล่าให้ฟังนั้นตรงกับความเป็นจริงที่ว่า เมื่อแม่ทัพจิเชิญผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกองทัพไทยที่อยู่ในกรุงเทพฯ โดยมีเสนาธิการทหาร (เสนาธิการกลาโหม) เป็นหัวหน้าและผู้บังคับหน่วยตามลำดับชั้นลงไปจนถึงชั้นผู้บังคับกองร้อย ไปประชุมที่กองบัญชาการสนามกองทัพบก ซึ่งตั้งอยู่ใกล้บริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ข้าพเจ้าในฐานะผู้บังคับกองร้อย ๒ กองพันทหาร

ราบที่ ๒๙ กรมทหารราบที่ ๑๒ ก็ไปร่วมด้วย นับว่าทางฝ่ายญี่ปุ่นจะทำการปลดอาวุธทหารไทยในวันนั้น ทางฝ่ายไทยจึงให้ทุกคนติดอาวุธปืนพกไปทุกคน แต่ต่อมาได้สั่งให้ทิ้งปืนพกประจำตัวไว้ในรถก่อนจะเข้าประตูกองบัญชาการสนามของญี่ปุ่น ในการประชุมร่วมกันในวันนั้น จึงกลายเป็นการให้โอกาสแก่นายทหารฝ่ายเสนาธิการ

พันเอก ทสุจิ ซึ่งมาจากพม่าเล่าถึงเหตุการณ์ที่ญี่ปุ่นต้องพ่ายแพ้ในพม่าให้ฟังว่า เพราะมีกองกำลังใต้ดินในพม่าทำการร่วมกับทหารอังกฤษ และ

ยังกล่าวว่า ในประเทศไทยก็สงสัยว่าจะมีกองกำลัง
ใต้ดิน (หมายถึง เสรีไทย) ที่ร่วมมือกับทางฝ่าย
พันธมิตร จึงขอให้ทางฝ่ายไทยช่วยระมัดระวังด้วย
แล้วก็จบลงโดยเสนาธิการทหารฝ่ายไทยกล่าว
รับรองและยืนยันในความร่วมมือระหว่างไทยกับ
ญี่ปุ่น ในที่สุดทหารไทยก็ได้รับเชิญไปรับประทานอาหาร
กลางวันที่สโมสรนายทหารญี่ปุ่นซึ่งตั้งอยู่แถว
ถนนสีลม ทำให้นายทหารไทยอย่างข้าพเจ้ามีโอกาส
ได้ดื่มเหล้าสาเกและเห็นผู้หญิงญี่ปุ่นสวมเสื้อกิโมโน
แบบเกอิชาเป็นครั้งแรก

ความตึงเครียดระหว่างทหารญี่ปุ่นและกำลัง
ทหารไทยรักษาพระนครนั้นมีจริง เพราะมีการสร้าง
ป้อมจ่อกันอยู่ทุกจุดทั้งในกรุงเทพฯ และบริเวณรอบ
กรุงเทพฯ มีหน่วยทหารญี่ปุ่นเคลื่อนย้ายเข้า-ออก
กรุงเทพฯ ตลอดเวลา บางครั้งทหารญี่ปุ่นก็ทำที่
เป็นการล้อมรอบตามถนนพหลโยธินจากดอนเมือง
เข้ามาถึงกรุงเทพฯ ในเวลากลางคืน ร.พ. ๒๙ ตั้ง
อยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีหน้าที่รับผิดชอบ
สร้างป้อมอยู่ตรงสี่แยกถนนพหลโยธิน-ถนนหน้า
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แห่งหนึ่ง และที่ห้าแยก
ปากเกร็ดอีกแห่งหนึ่ง โดยมีคำสั่งจากหน่วยเหนือ
ห้ามทำการยิงก่อนเป็นอันขาด

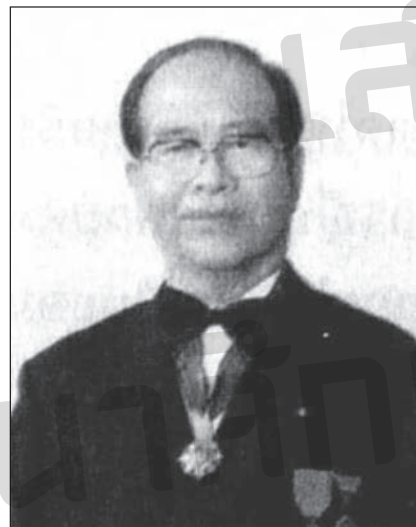
ดังนั้น ถ้าทหารญี่ปุ่นจะทำการปลดอาวุธ
ทหารไทย ด้านกำลังแล้วก็น่าจะทำได้ไม่ยากนัก
เพราะเป็นฝ่ายทำการก่อน เช่นทำที่ว่ามีกรฝึกซ้อม
รบมาใกล้ ๆ กับป้อมของทหารไทยอยู่เสมอ จึงไม่
สามารถทราบได้ว่าจะมีการปฏิบัติการจริงเมื่อใด
นายทหารของ ร.พ. ๒๙ ก็เคยถูกฝ่ายญี่ปุ่นจับตัว
ไปด้วยความเข้าใจผิด ในขณะที่เดินทางโดยจักรยาน
จากกรุงเทพฯ มาอยู่ที่ตั้งกองพันในเวลากลางคืน แต่
ก็ได้รับการปล่อยตัวในเวลาต่อมาหลังจากได้รับการ
ติดต่อจากฝ่ายไทย ประกอบกับในระยะนั้นมีการ
เปลี่ยนแปลงรัฐบาล ก็คงจะทำให้เกิดข้อสงสัยกับ
ทางฝ่ายญี่ปุ่นตามที่แม่ทัพฯ ได้เอาไว้ จนเกิด
เหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้นที่จังหวัดระนอง

นายจุนจิโร นิชิโนะ เป็นรองกงสุลในสถาน
ทูตญี่ปุ่นที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒
กระทั่งถูกควบคุมตัวหลังจากญี่ปุ่นยอมแพ้สงคราม
เขาเป็นผู้มีบทบาททำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-
ญี่ปุ่น เปลี่ยนจากร้ายเป็นดี

นายนิชิโนะ เล่าว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง
รัฐบาลไทยกับญี่ปุ่นตึงเครียดขึ้นหลังจากรัฐบาล
ญี่ปุ่นสั่งให้กองทหารญี่ปุ่นเข้าควบคุมอินโดจีน
ฝรั่งเศส และเหตุการณ์สำคัญคือการที่สารวัตรทหาร
ญี่ปุ่นจับสมาชิกเสรีไทยได้ แต่เอกอัครราชทูตญี่ปุ่น
ให้ความเห็นว่า “เสรีไทยไม่ใช่กำลังสำคัญและ
รัฐบาลไทยก็เป็นพันธมิตรของเรา รัฐบาลไทยยังให้
อาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ แก่เราอยู่”

บทที่ ๑๙ จุนจิโร นิชิโนะ ผู้อยู่เบื้องหลัง

นายจุนจิโร นิชิโนะ มีส่วนสำคัญที่อยู่
เบื้องหลังในการทำให้ประวัติศาสตร์ระหว่าง
ไทยกับญี่ปุ่นเปลี่ยนจากทิศทางที่กำลังหันเข้าสู่

นายจุนจิโร นิชิโนะ

ความรุนแรง กลับกลายมาเป็นความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างที่ เป็นอยู่ในขณะนี้

นายจุนจิโร นิชิโนะ (Junjiro Nishino) เป็นชาวญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศไทยมานาน สุขภาพเรียบร้อย เข้ากับคนไทยได้ดี ข้าพเจ้ามีโอกาสรู้จักนายนิชิโนะเมื่อข้าพเจ้าเกษียณอายุราชการแล้ว ในตอนนั้นเพื่อนชาวอเมริกันขอให้ช่วยตั้งเฮอริเทจคลับ ซึ่งเป็นเพรสที่จ บิสสิเนส คลับแห่งแรกในกรุงเทพฯ และนายนิชิโนะได้รับเชิญให้ร่วมเป็นกรรมการอำนวยการด้วยคนหนึ่ง

นายนิชิโนะได้เล่าให้หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ฟังถึงเหตุการณ์ในระหว่างสงคราม ซึ่งเขาเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาน่าจะเป็นคนที่เล่าเรื่องราวดังกล่าวได้อย่างถูกต้องที่สุดคนหนึ่ง เพราะในระหว่างสงครามนั้น นายนิชิโนะเป็นรองกงสุลในสถานทูตญี่ปุ่นที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี ๒๔๘๓ จนกระทั่งถูกควบคุมตัวหลังจากญี่ปุ่นยอมแพ้ เมื่อปี ๒๔๘๘ เรียกได้ว่า นายนิชิโนะทำให้ความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่นที่เกือบจะ “ร้ายแรง” นั้นกลายมาเป็นความสัมพันธ์ที่ดีจนกระทั่งปัจจุบัน

ขณะนั้นข้าพเจ้าเป็นผู้บังคับกองร้อย ๒ กองพันทหารราบที่ ๒๙ กรมทหารราบที่ ๑๒ ขึ้นสมทบกองพลที่ ๑ รอ. มีภารกิจในการป้องกันพระนคร วางกำลังตามแนวป้องกันคันดินชลประทาน แนวคลองแสนแสบไปทางตะวันออก ตั้งแต่สามแยกคลองแสนแสบ ตัดกับคลองบางซื่อ (บริเวณวัดลาดพร้าว) ต่อมาได้ย้ายไปตั้งรับแนวป้องกันที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงมีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์นี้เช่นกัน ในครั้งนั้นข้าพเจ้าถูกเรียกไปประชุมผู้บังคับหน่วย ตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยขึ้นไปที่กองบัญชาการกองทัพญี่ปุ่นที่กรุงเทพฯ เมื่อปี ๒๔๘๘

นายนิชิโนะเดินทางมาถึงประเทศไทยเมื่อปี ๒๔๘๑ ขณะอายุเพียง ๒๑ ปี เขาเริ่มเรียนภาษาไทยที่วิชาวุฒิวินิจฉัยก่อนจะเข้าศึกษาปริญญาตรีทาง

นิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และก่อนที่ญี่ปุ่นจะบุกประเทศไทย ในเดือนกันยายน ๒๔๘๔ นายนิชิโนะถูกส่งให้ไปเป็นรักษาการกงสุลญี่ปุ่นที่เชียงใหม่ ๒ ปี จนกระทั่งปี ๒๔๘๖ จึงถูกเรียกตัวมาเป็นเลขานุการและล่ามประจำตัวนายโทมิชิ ยามาโมโตะ เอกอัครราชทูตญี่ปุ่น

นายนิชิโนะจำได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลไทยกับญี่ปุ่นเริ่มตึงเครียดขึ้น หลังจากที่รัฐบาลญี่ปุ่นสั่งให้กองทหารญี่ปุ่นเข้าควบคุมอินโดจีนฝรั่งเศสโดยตรงในเดือนมีนาคม ๒๔๘๘ ก่อนหน้านั้นญี่ปุ่นยอมให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลวิซี ทำหน้าที่ปกครองอินโดจีนฝรั่งเศส ซึ่งได้แก่ เวียดนาม ลาว เขมร ทางขบวนการเสรีไทยเองก็เริ่มปฏิบัติการเป็นปฏิปักษ์ต่อทหารญี่ปุ่น ถึงกระนั้นก็ตามนายนิชิโนะจำได้ว่าพลโทอาเคโตะ นากามูระ แม่ทัพญี่ปุ่น บังคับบัญชาทหารจำนวน ๑๑๐,๐๐๐ คน ที่มีฐานทัพอยู่ในไทย ไม่ยอมทำตามข้อเสนอของฝ่ายเสรีนิกรที่จะให้ญี่ปุ่นเข้าควบคุมรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยตรง

นายนิชิโนะเล่าถึงเหตุการณ์ที่เขาจำได้ว่า สารวัตรทหารญี่ปุ่นจับสมาชิกเสรีไทยได้แถวฝั่งธนบุรี ท่านแม่ทัพนากามูระมาปรึกษากับเอกอัครราชทูตยามาโมโตะ และรับคำสั่งแจ้งจากท่านเอกอัครราชทูตว่า “เสรีไทยไม่ใช่กำลังสำคัญและรัฐบาลไทยก็เป็นพันธมิตรของเรา รัฐบาลไทยยังให้อาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ แก่เราอยู่” นายนิชิโนะเล่าว่าขณะนั้นรัฐบาลไทยให้ญี่ปุ่นยืมเงินเป็นจำนวนถึงหนึ่งพันหกร้อยล้านบาท ในขณะที่ประเทศไทยขณะนั้นมีงบประมาณประจำปีเพียงหกร้อยล้านบาท

อีกเหตุการณ์หนึ่งนายนิชิโนะเล่าว่า เขาถูกส่งไปเยี่ยมค่านับ ท่านปรีดี พนมยงค์ ซึ่งขณะนั้นเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุด เพราะเคยเป็นรัฐมนตรีคลังและผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในขณะที่ในหลวง

รัชกาลที่ ๘ ยังประทับอยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์และทางฝ่ายญี่ปุ่นก็ทราบดีว่าท่านปรีดีเป็นหัวหน้าขบวนการเสรีไทย ภารกิจที่นายนิชิโนะได้รับมอบให้ไปเยี่ยมท่านปรีดี ก็เพื่อต้องการคำรับรองจากท่านปรีดีว่า ขบวนการเสรีไทยจะไม่วางแผนเปิดฉากโจมตีทหารญี่ปุ่นซึ่งเป็น “แขก” ของรัฐบาลไทย ซึ่งท่านปรีดีแสดงถึงความเปราะบางของสถานการณ์ในขณะนั้น และถามว่าญี่ปุ่นมีแผนจะใช้กำลังเข้ายึดครองไทยหรือไม่ นายนิชิโนะตอบปฏิเสธไปแล้วลากลับสถานทูต โดยได้รับคำรับรองว่าเสรีไทยจะไม่ปฏิบัติการเช่นนั้น

นอกจากนั้นนายนิชิโนะยังเล่าว่า เท่าที่เขาจำได้ทุกคนในกระทรวงต่างประเทศญี่ปุ่นต่างไม่เห็นด้วยตั้งแต่เริ่มต้นที่ญี่ปุ่นเปิดฉากทำสงคราม เพราะพวกเขาเห็นว่าญี่ปุ่นสามารถสร้างเครื่องบินได้ปีละ ๖,๐๐๐ เครื่อง ในขณะที่สหรัฐอเมริกาผลิตได้ปีละ ๖๐,๐๐๐ เครื่อง แล้วญี่ปุ่นจะเอาชนะสหรัฐอเมริกาได้อย่างไร องค์จักรพรรดิเองก็ไม่ทรงปรารถนาจะประกาศสงคราม แต่ถ้าพระองค์ปฏิเสธก็จะต้องเผชิญกับการรัฐประหารของคณะทหาร หรืออาจถึงกับถูกปลงพระชนม์ นายนิชิโนะยังเล่าให้ฟังถึง พันเอก มาซาโนบุ ทสึจิ นายทหารญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศไทย และต้องการให้ทหารญี่ปุ่นเข้ายึดประเทศไทยด้วย พันเอก มาซาโนบุ เป็นคน “ขว้างจิต” ทุกครั้งที่พบกับเจ้าหน้าที่สถานทูตญี่ปุ่น เขาจะพูดให้ทุกคนเห็นด้วยว่าควรจะพยายามพูดให้ทางโตเกียวสั่งให้ยึดครองประเทศไทยเสีย แล้วก็ทำการจับกุมสมาชิกเสรีไทยทั้งหมด ที่น่าแปลกใจก็คือ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๔๘๘ เมื่อข่าวการยอมแพ้โดยไม่มีเงื่อนไขของญี่ปุ่นมาถึงสถานทูต พันเอก มาซาโนบุ เดินทางมาที่สถานทูตเพื่อขอให้ช่วยเหลือ ด้วยการให้ทางสถานทูตรับรองยืนยันว่าเขาเป็นพลเรือน เพราะเขากลัวว่าจะถูกขึ้นศาลในฐานะอาชญากรสงคราม แต่ท่านเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นตอบเขาไปว่า

“ทุกคนรู้ว่าคุณเป็นทหาร แล้วจะให้สถานทูตเปลี่ยนสถานภาพคุณได้อย่างไร”

ในที่สุดด้วยความผิดหวังจากทางสถานทูต ทราบว่า พันเอก มาซาโนบุ ลี้ภัยอาชญากรสงคราม โดยที่ พลโท อาเคโตะ นากามูระ ให้ข่าวว่าเขาเสียชีวิต จากนั้น พันเอก มาซาโนบุ ไปขอบวชที่วัดเลียบ ใกล้สะพานพุทธ ต่อมากลับไปประเทศญี่ปุ่นโดยรอดพ้นจากโทษอาชญากรสงคราม และสมัครเป็นผู้แทนสภาท้องถิ่นเขตอิชิกาว่าในเวลาต่อมา

สำหรับนายนิชิโนะนั้นถูกควบคุมตัวในฐานะเชลยศึกเช่นคนญี่ปุ่นอื่น ๆ ในช่วงที่สงครามยุติเมื่อไทยมาเข้ากับฝ่ายสัมพันธมิตรโดยขบวนการเสรีไทย นายนิชิโนะระลึกถึงความเป็นผู้มีใจภรรยาของคนไทยต่อเชลยญี่ปุ่นที่อยู่ในค่าย เช่นเดียวกับที่ภรรยาต่อเชลยฝรั่ง ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะคนไทยเป็นพุทธศาสนิกชนที่มีใจเมตตาภรรณา

ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องจากปากคนญี่ปุ่นที่เข้าใจคนไทยเป็นอย่างดี ขณะที่เขาเล่าเรื่องนี้ให้ข้าพเจ้าฟัง เขามีอายุ ๗๖ ปี และแข็งแรง จากนั้นมาเรายังพบกันอยู่เสมอ เพราะเป็นสมาชิกสโมสรโรดาร์ที่เช่นเดียวกัน นอกจากนี้นายนิชิโนะยังเป็นรองนายกสมาคมไทย-ญี่ปุ่น และทำงานเป็นที่ปรึกษาอาวุโสของบริษัทนายความที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าเชื่อว่านายนิชิโนะ มีส่วนสำคัญที่อยู่เบื้องหลังในการทำให้ประวัติศาสตร์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นเปลี่ยนจากจวนเจียนจะเป็นความรุนแรง มาเป็นความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และเป็นที่น่าเสียใจยิ่งที่ต่อมานายนิชิโนะ เสียชีวิตลงเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๔ เมื่อเขาอายุได้ ๘๕ ปี

พันเอก มาซาโนบุ ทสึจิ เป็นผู้มีความคิดขว้างจิตแบบจักรพรรดินิยม เขาเป็นคนสำคัญผู้อยู่เบื้องหลังแผนการญี่ปุ่นเข้ายึดไทย และประเทศอื่น ๆ ที่ใช้เวลาเตรียมการล่วงหน้าหลายปี โดยเฉพาะด้านการข่าว เช่น มีการส่งนายทหารปลอมตัวมาเป็น

พ่อค้าตั้งร้านค้าอยู่ประเทศไทย หรือการซื้อเครื่องแบบทหารเพื่อปลอมตัวเป็นทหารไทย ทำให้เกิดความสับสนในขณะยกพลขึ้นบก ฯลฯ

แต่น่าประหลาดใจที่เมื่อญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงคราม เสนาธิการทหารทสจก็กลับตัดสินใจปฏิบัติการไต่ดินเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นอาชญากรสงคราม โดยขอให้จัดเขาเป็นผู้ตายในสนามรบ แล้วหนีไปบวชที่วัดเลียบ เขาหลบหนีการจับกุมของฝ่ายพันธมิตรโดยเดินทางกลับญี่ปุ่น ภายหลังยังได้รับ

การเลือกตั้งในทางการเมืองอยู่สมัยหนึ่ง ในระหว่างสงครามเวียดนามได้เขาเดินทางไปร่วมกับเวียดนามในการต่อสู้กับสหรัฐอเมริกา แต่ไม่ทราบด้วยเหตุผลใด เขาก็เดินทางกลับประเทศลาวและหายตัวไปในที่สุด

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

ผลของกฎหมาย

ในการกระทำความผิดต่อชีวิตร่างกายของทหาร
ที่ผู้บังคับบัญชาทหารทุกระดับชั้นพึงระมัดระวัง

พลโท ทวี แจ่มจำรัส

ข้าราชการบำนาญ/อนุกรรมการด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรม กสม.

เมื่อ เม.ย. และ มิ.ย. ๕๙ ที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ที่ค่อนข้างไม่เหมาะสมในแวดวงทหารที่แพร่กระจายไปทางสื่อทุกประเภท กรณีมีผู้บังคับบัญชาทหารที่เป็นนายทหารสัญญาบัตรชั้นนายร้อยและนายสิบ ทำร้ายร่างกายพลทหาร และอีกกรณีได้สั่งลงโทษด้วยการยิงออกกำลังกายเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสียชีวิตและบาดเจ็บสาหัส ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ให้สัมภาษณ์ในการสั่งลงโทษเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดีแก่ผู้บังคับบัญชาทหารท่านอื่น ๆ อีก นิ้วไหนร้ายก็อาจต้องตัดทิ้งไป เป็นการกระทำความผิดส่วนบุคคล ไม่ใช่เป็นความผิดขององค์กร ซึ่งทหารก็มีวัฒนธรรมองค์กรที่ดี ๆ ของตนเองในการปรับปรุงบุคลิกลักษณะผู้นำและการดำรงรักษาไว้ซึ่งวินัย มาเป็นเวลานานนับแต่ พ.ศ. ๒๔๓๐ ถึงปัจจุบันก็ได้ ๑๒๙ ปีแล้วที่มีการถ่ายทอดเป็นคำขวัญ (Slogan) และคำกล่าวปฏิญาณ (OATHS) เช่น “ตายในสนามรบเป็นเกียรติของทหาร” “ไม่มีอะไรที่ทหารใหม่ทำไม่ได้ ทำไม่ไหว ทำไม่ทัน” “ตายเสียดีกว่าที่จะละทิ้งหน้าที่” ฯลฯ และถ้าเป็นนักเรียนนายทหาร “ข้าพระพุทธเจ้าจะรักษามรดกของพระองค์ท่านไว้ด้วยชีวิต” ก็ได้สืบทอดมาจนถึงปัจจุบันนี้

มีกฎหมายสำคัญที่ใช้ควบคุมกำกับดูแลในเรื่องวินัยและพฤติกรรมของทหาร ๓ ฉบับ (ถ้าไม่นับรวมกฎหมายอาญา แพ่ง และปกครอง) ได้แก่ ๑) ประมวลกฎหมายอาญาทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔ ๒) พ.ร.บ.วินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ และ ๓) พ.ร.บ.ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากสื่อมวลชนจะมีผลทางกฎหมาย ดังนี้

๑. ตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔ เกิดการชกต่อยกันขึ้นระหว่างพลทหารที่เสียชีวิตกับนายสิบ เช่น พลทหารเก่ง ชกสิบโท ชัย ถ้าพลทหารเก่ง เป็นลูกหมู (ลูกแถว) แล้วสิบโท ชัย เป็นผู้บังคับหมู่โดยตรงไม่เกินหนึ่งชั้น ของพลทหารเก่ง พลทหารเก่ง จะมีความผิดฐานทำร้ายผู้บังคับบัญชาตามประมวลกฎหมายอาญาทหารมาตรา ๓๘ มีโทษตามสมควรแก่เหตุ ๒ ประการ ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตร์ลงโทษ ๕ สถานคือ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต จำคุกห้าปีถึงยี่สิบปี ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดต่อหน้าราชศัตร์แต่ได้กระทำในเวลาสงครามหรือในเขต ซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งนับจนถึงยี่สิบปี และในมาตรา ๔๐ ถ้าในการกระทำผิดเช่นว่าเป็นเหตุให้ผู้ต้องประทุษร้ายถึงตายหรือต้องบาดเจ็บสาหัสด้วยไข้ว ท่านว่ามัน

สมควรรับโทษหนักยิ่งกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่ถ้าสิบโท ชัย ไม่ใช่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงแต่เป็นผู้ใหญ่เหนือตน ท่านว่ามันควรรับอาญา จำคุกไม่เกินกว่า ๕ ปี (ผู้ใหญ่เหนือตน ได้แก่ ผู้ที่มียศสูงกว่าที่ไม่ได้อยู่ในสายการบังคับบัญชาโดยตรงอาจอยู่ในหน่วยหรือต่างหน่วยหรือต่างกองทัพอัน ฯลฯ)

นอกจากนั้นข้าราชการทหารยังอาจถูกบังคับตาม มาตรา ๓๐ **ผู้ใดเป็นทหารและมันขัดขืนหรือละเลยมิกระทำตามคำสั่งอย่างใด ๆ ท่านว่ามันมีความผิด** ต้องระวางโทษจำคุกตามสมควรแก่เหตุอีกด้วย ในหลักกฎหมายอาญาการกระทำผิดเพียงแต่ผิดกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามบทที่หนักที่สุด

กรณีผู้บังคับบัญชาทำร้ายผู้ใต้บังคับบัญชา เช่น ร้อยตรี เค้น หรือ สิบโท ดั่ง ชกและเตะพลทหารไก่ มีความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร **เพราะทางราชการทหารถือว่าการทำร้ายผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตนเองมีความผิดรุนแรง** ยกตัวอย่างเช่น พันเอก เก่ง ตำแหน่งรองผู้บังคับกองกรม ต่อย พันเอก (พ.) ยอด ตำแหน่งผู้บังคับกองกรม เป็นการทำร้ายผู้บังคับบัญชาโดยตรงถึงแม้ว่ามียศพันเอกเหมือนกัน หรือ พลตรี ชาย รองเจ้ากรม ต่อย พลโท กาจ เจ้ากรมเดียวกัน เป็นการทำร้ายผู้บังคับบัญชาเหนือตน (มาตรา ๓๔) แต่ถ้า พลโท กาจ เป็นเจ้ากรมอื่น ๆ ไม่ใช่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงก็เป็นการทำร้ายร่างกายผู้ใหญ่เหนือตนตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร (มาตรา ๓๔) แต่ถ้า พลโท กาจ เจ้ากรม ต่อย พลตรี ชาย รองเจ้ากรม เป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา ไม่ใช่ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

เขตอำนาจศาลที่รับพิจารณาพิพากษาตัดสินคดีโดย**ไม่มีพลเรือนร่วมกระทำผิด**ด้วยเป็นกรณีผู้บังคับบัญชาทำร้ายผู้ใต้บังคับบัญชาที่ขึ้นศาลทหาร ได้แก่ ศาลมณฑลทหารบกในเขตพื้นที่ แต่ถ้า

เป็นนายทหารชั้นนายพลกระทำผิด ก็ต้องดำเนินคดีที่ศาลทหารกรุงเทพแห่งเดียวที่ กทม. มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาได้ทุกตัวบทกฎหมาย โดยไม่จำกัดชั้นยศของจำเลย

๒. ตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของผู้บังคับบัญชาทหารทำร้ายร่างกายผู้ใต้บังคับบัญชาของตนหรือทำร้ายผู้มียศตำแหน่งเทียบเคียงกัน เช่น พันโทหญิงสุนันทา สั่งกวดกองทัพบกตบหน้า เรืออากาศเอกหญิง สุรัตน์ สั่งกวดกองทัพอากาศ ดังนี้ พันโทหญิง สุนันทา มีความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา แต่ไม่มีความผิดฐานทำร้ายทหารผู้ใหญ่เหนือตนตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร ฯลฯ เพราะเรืออากาศเอกหญิง สุรัตน์ มียศต่ำกว่า พันโทหญิง สุนันทา อยู่ในเขตอำนาจศาลทหาร หรือ จำเอก แมน สั่งกวดกองทัพอากาศ ชก พันจ่าอากาศโท ชัย สั่งกวดกองบัญชาการกองทัพไทย ดังนี้ จำเอก แมน มีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้ใหญ่เหนือตนอยู่ในเขตอำนาจศาลทหารและในกรณี สิบโท ชัย ลักทรัพย์ เป็นเงินห้าพันบาทของพลทหารเอกจนเป็นสาเหตุจรรยาให้ชกต่อยกันขึ้นนั้น ก็มีความผิดฐานลักทรัพย์อีก ๑ กระทั่ง และถ้าเป็นการลักทรัพย์ด้วยเหตุจรรยาจก็มีโทษสูงกว่าลักทรัพย์ปกติธรรมดา ในข้อเท็จจริงไม่มีพลเรือนร่วมด้วย ก็อยู่ในเขตอำนาจศาลของมณฑลทหารบกในพื้นที่

และนอกจากนั้นถ้ามีข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้ อาจเป็นความผิดตาม ม.๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตต้องระวางโทษจำคุกและปรับและอาจมีความผิดตาม ม.๔๓ **ตัวการ** ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่เข้าร่วมกระทำผิดด้วยกันนั้นเป็นตัวการต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิด

นั้น ซึ่งความผิดตาม ม.๑๕๗ นี้ ต้องส่งต่อไปให้ ปปช. หรือ ปปท. ดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดตามชั้นยศหรือระดับที่กำหนดไว้

๓. ตามประมวลกฎหมายแพ่งและกฎหมายปกครอง มาตรา ๔๒๐ ความผิดเรื่องละเมิดบัญญัติว่าผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดีทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น และ พ.ร.บ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งการละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ มาตรา ๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย เพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้น **ไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง** ในกรณีตามตัวอย่าง ได้ทำละเมิดต่อพลทหาร ๒ นาย ทำให้เสียชีวิต ๑ นาย บาดเจ็บสาหัส ๑ นาย จึงต้องใช้สินไหมทดแทนเพื่อการนั้น ดังนั้นญาติของผู้เสียหายและตัวผู้เสียหายเองจึงแต่งตั้งทนาย**ฟ้องกองทัพบก** เพราะเป็น**หน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคล** โดยมีผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ สังกัดกองทัพบก ถ้ากองทัพบกแพคดีก็ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายไป และกองทัพบกสามารถมาได้เบี้ยคืนกับผู้ทำให้เกิดความเสียหายกลุ่มทหารนั้นได้ ในกรณีนี้ถ้ากลุ่มทหารนั้นได้ทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงออกคำสั่งทางปกครองให้กลุ่มทหารนั้นเป็นรายบุคคลรับผิดชอบจ่ายค่าสินไหมทดแทน ถ้าไม่ยินยอมก็ต้องฟ้องศาลต่อไป

มีอีกหนึ่งคดีที่เกิดขึ้นจริงก่อนหน้านั้น ตามข่าวตามสื่อมวลชน เมื่อ ก.ค. ๕๙ แจ้งว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ปปท.) กระทรวงยุติธรรมได้ส่งหนังสือแจ้งการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีการเสียชีวิตของพลทหาร ระบุพบว่า นายทหารสัญญาบัตร ๑ นาย กับพวกรวม ๑๐ นาย ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ม.๑๕๗ ประกอบ ม.๘๓ และประมวลกฎหมายอาญาทหาร ม.๓๐ วงเล็บ ๒ โดยจะมีการส่งสำนวนคดีไปยังพนักงานอัยการต่อไป ส่วนคดีแพ่งนั้น มารดาของพลทหารที่เสียชีวิตได้ยื่นฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนทางละเมิดต่อหน่วยงานต้นสังกัดจนสามารถเจรจาไกล่เกลี่ยกันได้ โดยศาลแพ่งสั่งให้กองทัพบก เป็นผู้ชดเชยเยียวยาค่าเสียหายแก่มารดาพลทหารที่เสียชีวิตเป็นเงินประมาณ ๗ ล้านบาทเศษด้วย

เขตอำนาจศาล เนื่องจากการดำเนินคดีเกี่ยวกับวินัยทหารและการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ผู้เสียหายจึงมีสิทธิคือ ฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ตามมาตรา ๔๖ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาจะฟ้องต่อศาล ซึ่งพิจารณาคดีอาญาหรือต่อศาลที่มีอำนาจชำระคดีแพ่งก็ได้ และตามมาตรา ๔๔/๒ ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ถ้าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความเสื่อมเสียต่อเสรีภาพในร่างกาย ชื่อเสียงหรือได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการกระทำของจำเลยผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญาขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนได้ หรือฟ้องคดีที่ศาลแพ่งเมื่อคดีอาญามีคำพิพากษาแล้วได้อีกทาง โดยเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากกองทัพบก แต่ในช่วงที่กองทัพบกจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายไปแล้ว กองทัพบกจึงมาออก

คำสั่งทางปกครองเพื่อไล่เบียดกันแต่ถ้ากำลังพลที่ถูกไล่เบียดไม่ยินยอมโดยต่อสู้ว่ากระทำไปด้วยความไม่ตั้งใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างไม่ร้ายแรง กล่าวอ้างว่าผู้เสียชีวิตเป็นโรคลมชักเสียชีวิตเองอย่างนี้ก็ต้องฟ้องศาลเพื่อไล่เบียดนำเงินสงเคราะห์ทางราชการต่อไป แต่ถ้าผู้กระทำทั้งหมดนั้นกระทำไปด้วยความรอบคอบไม่ได้ตั้งใจหรือไม่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและศาลเชื่อตามพยานหลักฐานข้อเท็จจริงอย่างนี้ กองทัพบกก็ต้องรับผิดชอบเองไปโดยปริยาย โดยไม่สามารถไล่เบียดได้

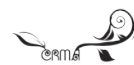
๔. ตาม พ.ร.บ.วินัยทหาร พ.ศ. ๒๕๗๖ และการใช้อำนาจทางปกครอง ซึ่งผู้บังคับบัญชาทหารมีอำนาจลงทัณฑ์ผู้ทำผิดวินัยทหารได้ ๕ สถาน ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กัก ชัง และจำขัง ทราบว่าผู้บังคับบัญชาทหาร ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยนั้นได้สั่งลงทัณฑ์ซึ่งนายทหารตำแหน่งผู้บังคับหมวดได้หนึ่งเดือน (สั่งขัง ๓๐ วันเต็มอำนาจ) และผู้บังคับหมู่ได้ ๒ เดือน (สั่งขัง ๔๕ วัน) และในมาตรา ๗ ทหารผู้ใดกระทำผิดต่อวินัยทหารจะต้องรับทัณฑ์ตาม พ.ร.บ. นี้และ**อาจต้องถูกปลดจากประจำการหรือถูกถอดจากยศทหาร** นี่เพียงผิดวินัยทหารเท่านั้นอาจถูกปลดหรือถูกถอดยศ แต่ในคดีนี้มีการกระทำความผิดทางอาญา มีผู้เสียชีวิตจึงต้องรอผลการพิจารณาของศาลทหารว่าจะลงโทษสถานใด ถ้าสั่งลงโทษจำคุกโดยไม่มีการรอลงอาญา ก็เป็นสาเหตุแห่งการถูกปลดและถอดยศต่อไปได้ถ้ามีข้อโต้แย้งเรื่องการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.วินัยทหารอยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม (ศาลแพ่ง) ไม่ใช่ศาลทหาร เพราะศาลทหารมีเขตอำนาจศาลเฉพาะทหารกระทำผิดกฎหมายอาญาและกฎหมายอาญาทหาร

นอกจากนั้นโทษทางปกครองที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจ เช่น การงดบำเหน็จเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี การปรับย้ายออกจากตำแหน่งเดิมเป็นประจำหรือสำรองราชการหรือพักราชการ หรือ

ปลดออกจากการทำงานทางราชการไม่จ่ายเงินเดือนและสิทธิต่าง ๆ ให้ทั้งตนเองและเดือนร้อนไปถึงสิทธิที่บิดามารดาจะได้รับด้วย

เป็นข้อสังเกตว่านายทหารมียศ ร้อยตรี ร้อยโท และ สิบตรี สิบโท น่าจะพึงจบการศึกษาไปใหม่ ๆ อายุยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นอาจขาดการยับยั้งชั่งใจ นึกสนุก คึกคะนอง จึงส่งผลร้าย ดังนี้ **๑) ต่อชื่อเสียงของหน่วยเป็นส่วนรวม** (ถึงแม้จะเป็นความผิดเฉพาะบุคคล) **๒) ต่อตัวเองที่มีชีวิตรับราชการอาจต้องจบสิ้นลง** พ่อแม่อุตส่าห์ส่งเสียเล่าเรียนจนสอบแข่งขันเข้าไปศึกษาใน รร.ทหารได้ซึ่งมีความเก่งและความรู้ความสามารถดีอยู่แล้ว แต่ด้วยความอ่อนด้อยประสบการณ์ทำให้ชีวิตต้องพลิกผันจากเป็นข้าราชการมีอนาคตที่ดีกลับต้องมาถูกต้องโทษเสียเองไม่คุ้มกัน และ **๓) ต่อความหวังของพ่อแม่ญาติพี่น้อง**ที่อาจจะต้องขาดที่พึ่งพึ่งอาศัยในอนาคต เนื่องจากลูก ๆ เหล่านี้มีอาชีพรับราชการ ทหาร ซึ่งมั่นคงและมีเกียรติ ก็ต้องพังทลายไป กลับมาเป็นภาระให้พ่อแม่ญาติพี่น้องอีกด้วย เป็นเรื่องน่าเศร้าจริง ๆ ถ้ารู้อย่างนี้ก็จะไม่กระทำอีกเด็ดขาด

จึงเป็นอุทาหรณ์สำคัญของข้าราชการทหารทุก ๆ ท่าน **ที่มีอำนาจว่า อำนาจต้องใช้ด้วยความเป็นธรรมอย่าแก่อำนาจและบิดเบือนในการใช้อำนาจ (ABUSE OF POWER)** ขอให้ท่านผู้บัญชาการทหารทุกระดับได้ตระหนักและจำไว้ว่าการกระทำความผิดต่อชีวิตร่างกายของน้อง ๆ ทหารไม่ว่าชั้นยศใด จนล้มตายและบาดเจ็บสาหัส นั้น มีผลกระทบทางลบอย่างยิ่งต่อองค์กรและต่อตนเอง ดังนั้นผู้บังคับบัญชาทหารทุกระดับต้องพึงระลึกในการใช้อำนาจของตนเองและควบคุมกำกับดูแลการใช้อำนาจของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ

เสนาศึกษา

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)

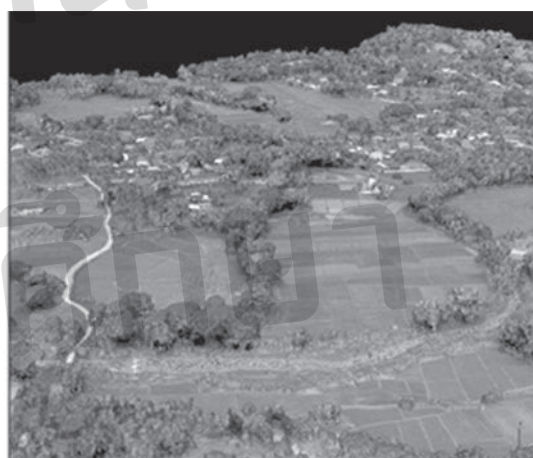
ส่งอากาศยานไร้คนขับลงพื้นที่ อบต.แม่ทา

สนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรและระบบนิเวศน์เพื่อความยั่งยืน

ตำบลแม่ทา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นดินแดนที่ถูกโอบล้อมด้วยแนวเทือกเขาสูงที่อุดมสมบูรณ์ มีอาณาเขตพื้นที่ด้านขวาดัดกับอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล พื้นที่ลุ่มปกคลุมไปด้วยป่าไม้ เป็นปอดของชุมชนช่วยฟอกอากาศให้สะอาดและบริสุทธิ์ อีกทั้งแพร่กระจายความชุ่มชื้น ทำให้ตำบลแม่ทามีอุณหภูมิเย็นสบายตลอดทั้งปี ชุมชนแม่ทามีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่เปี่ยมด้วยความสุข ตามหลักปรัชญาแห่งความพอเพียง ที่ปรากฏให้ผู้ที่เดินทางผ่านเข้าไปในพื้นที่ได้สัมผัส ตลอดระยะทางที่วิ่งไปตาม

ถนนหมายเลข ๑๒๓๐ สองฟากฝั่งของถนนเต็มไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ที่เชื่อมโยงโลกภายนอกกับมนต์เสน่ห์แห่งธรรมชาติและมิตรภาพของตำบลแม่ทา นอกจากความงดงามตามธรรมชาติแล้วพื้นที่แห่งนี้ยังได้กลายเป็นสถานที่สำหรับการศึกษาลักษณะการบริหารจัดการกลางทุ่งให้กับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน และสถานศึกษา เพื่อการศึกษาเรียนรู้โมเดลการนำองค์ความรู้ท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้านตำบลแม่ทา ที่ผสมผสานวิถีการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ ป่าชุมชน มาบริหาร

จัดการระบบนิเวศและทรัพยากรที่มีจำกัด ได้อย่างกลมกลืนเป็นหนึ่ง มาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตให้มีความสุขด้วยทรัพยากรที่มีอย่างพอเพียงและยั่งยืน องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ทา และชุมชนได้นำหลักวิชาการและเทคโนโลยีผสมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการพื้นที่เพื่อสร้างการยอมรับกับภาครัฐ

สู่ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชน ในการเข้ามาจัดการพัฒนาพื้นที่แบบครบวงจร เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

ปัจจุบัน อบต.แม่ทา ได้มีการนำเครื่องมือทางวิชาการ ในรูปของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ หรือ Geographic Information System (GIS) เข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชนในการคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา ลองผิดลองถูก การลงมือปฏิบัติ จนนำไปสู่การออกแบบพื้นที่ผังตำบล โดยมีกระบวนการศึกษาวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา นักวิชาการ ภายนอก เพื่อได้แนวทางการจัดการพื้นที่ เกิดเป็นนโยบายท้องถิ่นในการขับเคลื่อน ผังชีวิต ผังตำบลของคนในชุมชนแม่ทา ทั้งระบบในการสร้างสภาพแวดล้อมและความมั่นคงให้กับชาวแม่ทา ให้มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย ส่งผลให้ระบบนิเวศน์ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการดูแลอย่างแท้จริง

ชุมชนแม่ทามีความกระตือรือร้นในการแสวงหาหลักการทางวิชาการผนวกเข้ากับเทคโนโลยี เพื่อช่วยยกระดับชีวิตความเป็นอยู่อย่างต่อเนื่อง

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ สทป. เป็นหน่วยงานวิจัยและพัฒนาภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

กลาโหม เป็นหน่วยงานกลางในการประสานความร่วมมือกับทุกเหล่าทัพ และหน่วยงานภายนอกกระทรวงกลาโหมทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลในการทำหน้าที่บูรณาการด้านการจัดทำมาตรฐานและให้บริการด้านเทคโนโลยีระบบอากาศยานไร้คนขับ รวมทั้งจัดทำ

เสนาศึกษา

ศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรด้านเทคโนโลยีระบบอากาศยานไร้คนขับ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของเหล่าทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคงอื่น ๆ ตลอดจนสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ได้ร่วมมือกับ อบต.

แม่ทาในการใช้ชุดปฏิบัติการอากาศยานไร้คนขับในการนำร่องใช้อากาศยานไร้คนขับสำหรับงานแผนที่ ทดสอบการบิน และสำรวจพื้นที่ ในการทำแผนที่จำลอง ๓ มิติ ณ ต.แม่ทา อ.แม่ฮอน

จ.เชียงใหม่ การนำเทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับ และการสำรวจพื้นที่ในการทำแผนที่จำลอง ๓ มิติ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการทรัพยากรและแหล่งน้ำ ตลอดจนแนวคิด

คุ่มค่าที่สุด โดยไม่กระทบกับสภาพ
แวดล้อม โดยการดำเนินงานครั้งนี้
ได้รับการสนับสนุนจากกรมที่ดิน
ข้อมูลการรังวัดจุดควบคุมภาค
พื้นดิน (Ground Control Point)
จากการรังวัดด้วยระบบดาวเทียม
(GNSS)

ด้วยเทคนิคการรังวัดแบบ
จลนวิในช่วงเวลาตามจริง (Real-
Time Kinematic; RTK) ซึ่งจะให้ค่าความถูกต้องสูง
เป็นไปตามมาตรฐานสากลในการจัดทำแผนที่
ภาพถ่าย โดยในส่วนของประเมินความถูกต้องได้นำ
มาตรฐานของ NSSDA (National Standard for

การเพาะปลูกอย่างมีประสิทธิภาพ ทำเกษตรกรรม
ด้วยความแม่นยำ (Precision Agriculture)
เนื่องจากแม่ทาบเป็นตำบลที่มีพื้นที่ทางการเกษตร
ที่จำกัด จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรและต้นทุนที่มีอยู่ให้

Spatial Data Accuracy) ซึ่งถูกพัฒนาโดย FGDC Geospatial Positioning Accuracy Standards ซึ่งเป็นมาตรฐานการทำแผนที่มาตราส่วนใหญ่ (Large Scale) จากภาพถ่ายทางอากาศ ช่วยให้ภาพถ่ายทางอากาศจากอากาศยานไร้คนขับของ สทป. มีความแม่นยำและความถูกต้องสูง ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

สทป. ได้ลงพื้นที่ไปสัมผัสกับวิถีการดำรงชีวิต และพลังของชุมชน ทำให้ สทป. เกิดพลัง

ศรัทธา ที่มุ่งมั่นผลักดันการนำทรัพยากรและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ เข้าไปมีส่วนในการพัฒนาส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ได้อย่างเป็นรูปธรรม สทป. ขอเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนประเทศไทย Thailand 4.0 ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและเพื่อความยั่งยืนต่อไป

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

หมายเหตุแห่งสยาม สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า แห่งการปลุกใจความรักชาติ

พลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ

๑.

ความมั่นคงของประเทศนั้นนอกจากมีทหารรักษาป้องกันประเทศแล้ว ต้องมีประชาชนร่วมกันสร้างความรักชาติรักประเทศไปด้วยกัน ด้วยพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ที่พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้สานต่อพระราชกรณียกิจมาแต่รัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ พระบรมราชชนกทุกประการนั้น จึงมีพระราชกิจใหญ่ไม่น้อยอันมุ่งต่อการสร้างความรักชาติ และสร้างความสามัคคีในชาติมาตลอดรัชกาล

เมื่อครั้งพระองค์ยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมารนั้น ได้เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานนามโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๙ นับเป็นการนำรูปแบบการศึกษา ตะวันตกไปยังหัวเมืองเหนือ และทรงเสด็จประพาสสมณชลพยัพทั้งสองครั้งในระหว่าง พ.ศ. ๒๔๔๘-๒๔๕๐ นั้น พระองค์ทรงสนพระทัยในกิจการโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ทั้งสิ้น ดังปรากฏในพระราชนิพนธ์ “เที่ยวเมืองพระร่วง” และ “ลิลิตพวยพ” ซึ่งการจัดการศึกษาในครั้งนั้นก็เพื่อให้ท้องถิ่นได้เข้าใจและให้ความร่วมมือกับส่วนกลางด้วย

ครั้นเมื่อพระองค์ได้เสด็จขึ้นครองราชย์แล้ว พระองค์ได้สานต่อพระราชกิจจากรัชกาลก่อนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการศึกษานั้น พระองค์ทรงริเริ่มสร้างโรงเรียนขึ้นแทนวัดประจำรัชกาล ได้แก่ โรงเรียนมหาดเล็กหลวง ปัจจุบันคือโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย อีกทั้งพระองค์ยังได้ทรงสนับสนุนกิจการของโรงเรียนราชวิทยาลัย ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ ปัจจุบันโรงเรียนนี้คือโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในรัชกาลของพระองค์ทรงเริ่มการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ยกฐานะโรงเรียนข้าราชการพลเรือน ขึ้นเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. ๒๔๕๙ นับเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทย สำหรับการศึกษานี้ของประชาชนทั่วไปที่เริ่มแต่รัชกาลก่อนโดยให้คณะสงฆ์จัดการใช้วัดเป็นสถานที่เล่าเรียนนั้นพระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติประถมศึกษา ปี พ.ศ. ๒๔๖๔ ขึ้นเพื่อให้บิดามารดาส่งบุตรเข้าโรงเรียนโดยไม่เสียค่าเล่าเรียนขึ้น ส่วนด้านวิชาชีพเกี่ยวกับช่างนั้นพระองค์ทรงเห็นความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสถาบันการ

ศึกษาหนึ่งและพระราชทานนามว่าโรงเรียนเพาะช่าง และวันที่ ๗ มกราคม ๒๔๕๖ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดโรงเรียนเพาะช่างด้วยพระองค์เองด้วย นับเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ประเทศไทยมีช่างด้านศิลปะไทยสืบทอดมาจนทุกวันนี้

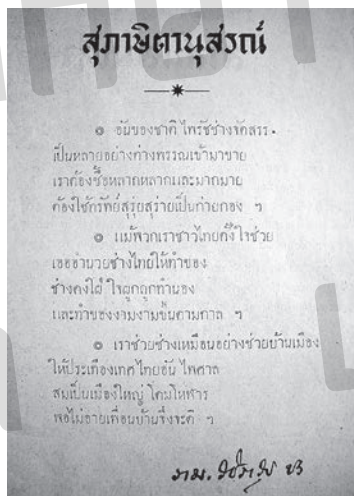
ในการศึกษาศิลปวัฒนธรรมไทยนั้น พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมมหรสพขึ้น เพื่อฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทย และพระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงละครหลวงขึ้นเพื่อส่งเสริมการแสดงละครในหมู่ข้าราชการบริพาร นอกจากนี้พระองค์ได้มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกแบบอาคารสมัยใหม่เป็นแบบทรงไทย เช่น ตึกอักษรศาสตร์นับเป็นอาคารเรียนหลังแรกของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอาคารโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย

ครั้งเมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตัดสินพระทัยให้มีพระบรมราชโองการประกาศสงครามกับประเทศฝ่ายเยอรมัน ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ โดยประเทศไทยได้เข้าร่วมกับประเทศฝ่ายสัมพันธมิตร ประกอบด้วยประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส และรัสเซีย เป็นผู้นำ พร้อมทั้งพระองค์ได้มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ส่งทหารไทยอาสาสมัครไปร่วมรบในสมรภูมิยุโรปด้วย ผลของสงครามประเทศที่ฝ่ายสัมพันธมิตรได้ชัยชนะ ได้ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสเจรจากับ

ประเทศมหาอำนาจหลายประเทศ ในการแก้ไขสนธิสัญญาที่ไม่เป็นธรรมที่มีมาแต่รัชกาลก่อน จนสามารถแก้สนธิสัญญาสิทธิสภาพนอกอาณาเขตได้จนหมดสิ้น

ด้านความรักชาติบ้านเมืองนั้นทรงให้มีกิจการเสือป่าและลูกเสือ โดยพระองค์ทรงจัดตั้งกองเสือป่าเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ และทรงจัดตั้งกองลูกเสือกองแรกขึ้นที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวง (วชิราวุธวิทยาลัยในปัจจุบัน) สำหรับการฝึกสอนระบอบประชาธิปไตย ทรงทดลองตั้ง “เมืองมั่ง” หลังพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ทรงจัดให้เมืองมั่ง มีระบอบการปกครองของตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย รวมถึงเมืองจำลอง “ดุสิตธานี” ขึ้นในพระราชวังดุสิต ต่อมาทรงย้ายเมืองดุสิตธานีไปที่พระราชวังพญาไท เป็นการปลูกฝังและเรียนรู้วิธีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยขึ้น พระองค์ทรงส่งเสริมให้มีการแต่งหนังสือโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติวรรณคดีสโมสร ด้านงานหนังสือพิมพ์นั้น พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติสมุดเอกสาร พ.ศ. ๒๔๖๕ ขึ้น พร้อมกับทรงจัดตั้งหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย (ตราครุฑ) เพื่อเป็นเวทีแสดงความคิดเห็น พระองค์ทรงใช้นามปากกาในการเขียนบทความและเปิดโอกาสให้ผู้อ่านมีเสรีภาพในการเขียนความคิดเห็นด้วย ทรงเป็นพระบิดาแห่งหนังสือพิมพ์ไทย ที่ทรงส่งเสริมวิถีแห่งประชาธิปไตย

ที่ไม่ต้องมตุงาเวรเอนที่เดินไม่ได้
ที่หืออกไต่หือ กืออวชน
ที่เอนสุทททวช ชื่อสืออ
สุอริอ มีอูนืออ อืออออิ
Mr. Jaha
I do not want a walking behove
work. What I want are good
manly young men, honest
truthful, clean in habits and
thoughts. Vajiravudh

๒.

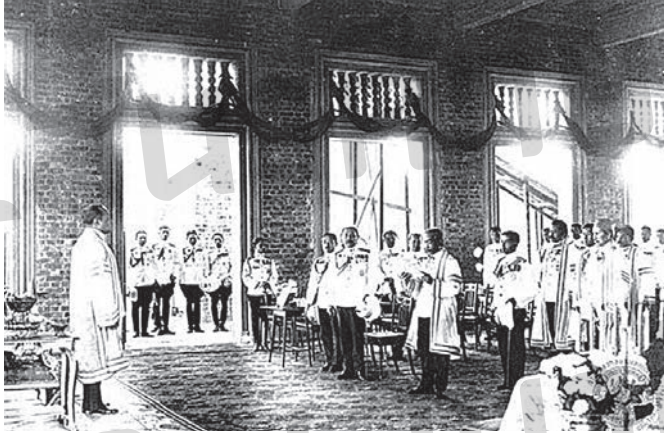
ด้วยพระปรีชาสามารถแห่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในหลายด้านนั้น ทำให้มีพระราชนิพนธ์และการส่งเสริมด้านวรรณคดีขึ้น โดยพระองค์ทรงส่งเสริมให้มีการแต่งหนังสือ โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติวรรณคดีสโมสร และงานด้านหนังสือพิมพ์นั้นพระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติสมุดเอกสาร พ.ศ. ๒๔๖๕ ขึ้น พร้อมกับทรงให้หนังสือพิมพ์เป็นเวทีแสดงความคิดเห็น โดยพระองค์ทรงเป็นบรรณาธิการหนังสือ และทรงใช้นามปากกาในการเขียนบทความ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อ่านมีเสรีภาพในการเขียนความคิดเห็นอย่างอิสระ นับว่าพระองค์ทรงเป็น พระบิดาแห่งหนังสือพิมพ์ไทย เพื่อส่งเสริมเสรีภาพในวิถีแห่งประชาธิปไตยที่มุ่งสร้างความรักชาติเป็นหลัก

พระองค์พระราชนิพนธ์บทความสำคัญ ๆ ลงในหนังสือพิมพ์เสมอ มีบทความสำคัญคือ “ยิวแห่งบูรพาทิศ” ในหนังสือพิมพ์สยามออบเซอร์เวออร์ และ “โคลนติดล้อ” ในหนังสือพิมพ์ไทย ซึ่งทำให้มีผู้เขียนโต้ตอบให้ชื่อว่า “ล้อติดโคลน” ลงในหนังสือพิมพ์กรุงเทพฯ เดลิเมล์ ทรงรับฟังและมิได้ทรงพระพิโรธแต่ประการใด

ครั้งนั้นนายทหารผู้บังคับบัญชาเกรงว่า

การที่นายทหารเรือผู้หนึ่งเขียนโต้แย้งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสนอขอย้าย นายทหารเรือท่านนั้นเสีย พระองค์มิได้ขัดข้องที่จะให้ย้ายตามที่เสนอไป และยังมีพระราชทานสายสะพายปฐมาภรณ์มงกุฎสยาม เป็นของขวัญที่นายทหารเรือผู้นั้นกล้าแสดงความเห็นโต้แย้งพระองค์ นอกจากนี้พระองค์ทรงให้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ผ่านหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้เป็นเสรีภาพของประชาชน แม้บางครั้งจะมีโทษหมิ่นประมาทพระองค์โดยไม่รู้ว่าพระองค์ ก็มีพระเมตตายกโทษให้ในที่สุด ซึ่งถือเป็นการสร้างเสรีภาพในวิถีประชาธิปไตย นอกจากนี้พระองค์ทรงทดลองและฝึกให้ข้าราชการรู้จักการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมืองจำลอง “ดุสิตธานี” ขึ้น ให้เป็นเมืองที่มีพรรค การเมือง, การเลือกตั้ง, และการบริหารตามระบอบประชาธิปไตย นับว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ไทยพระองค์แรกที่ทรงใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อทั้งในด้านข่าวสารแสดงความคิดเห็นและปลุกใจให้รักชาติ

พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์ทุกประเภท วรรณศิลป์ ได้แก่ โขน ละคร นวนิยาย พระราชนิพนธ์ ตำราส พระบรมราชาวาท พระบรมราชานุศาสนีย์ฯ เทศนา นิทานบทพรรณนหัว สารคดี บทความใน

หนังสือพิมพ์ และร้อยกรอง นอกจากนี้ยังทรงพระราชนิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษไว้หลายเรื่อง พระราชนิพนธ์แต่ละเรื่องของพระองค์นั้นนอกจากจะให้สาระและความเพลิดเพลินแล้วยังเต็มไปด้วยสุภาพดี ข้อคิดและคำคม เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ตกทอดมาจนถึงปัจจุบัน พระราชนิพนธ์สร้างความรักชาติที่รู้จักกันดีคือ ละครพุดหัวใจนักรบเทศนาเสือป่า และปลุกใจเสือป่า เป็นต้น จนมีการถวายพระราชสมัญญานามว่า “สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า” ที่ทรงฟื้นฟูวรรณกรรมทุกประเภทของไทย

พระองค์มีพระนามแฝง ที่ทรงใช้อยู่มากกว่า ๑๐๐ นาม ดังตัวอย่างเช่น นามปากกา “อัศวพาหุ” ทรงใช้สำหรับบทความที่เกี่ยวกับเรื่องการเมือง “รามจิตติ” ทรงใช้สำหรับงานพระราชนิพนธ์แปล “พระขรรค์เพชร” ทรงใช้สำหรับงานพระราชนิพนธ์บทละคร ก่อนเสด็จขึ้นครองราชย์ “ศรีอยุธยา” ทรงใช้สำหรับงานพระราชนิพนธ์ประเภทบทละคร หลังเสด็จครองราชย์แล้ว “พันแหลม” ทรงใช้สำหรับพระราชนิพนธ์เรื่องเกี่ยวกับทหารเรือ “นายแก้ว นายขวัญ” สำหรับพระราชนิพนธ์ ชุด นิทานนายทองอิน “นายราม ณ กรุงเทพฯ” ทรงใช้สำหรับนามประชาชนในฐานะทวยนาครแห่งดุสิตธานี และ “พระรามราชมุนี” ทรงใช้สำหรับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดธรรมมาธิปไตย ในเมืองจำลองดุสิตธานี ทรงใช้ชื่อ “GENERAL MICHAEL D AYUTTHAYA” สำหรับตำแหน่งประธานาธิบดีสาธารณรัฐใหม่ ที่ทรงทดลอง

อยู่และ “BROTHER CARLTON” สำหรับลงลายพระราชหัตถเลขา ถึงพระสหายในสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้พระองค์ยังมีพระนามแฝงสำหรับพระองค์แล้ว พระองค์ยังได้พระราชทานนามแฝงให้กับบุคคลอื่นอีก เช่น นามเข้ม หมกเจ้า ประติสมิต ประเสริฐ ชาญค่านวน หูผึ้ง และโปรเฟสเซอร์ เป็นต้น

ในรัชกาลของพระองค์นั้นได้ทรงเริ่มให้มีขึ้นเป็นครั้งแรกหลายเรื่อง เช่น

พ.ศ. ๒๔๕๕ พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ “พุทธศักราช” เป็นศักราชในราชการ เพราะมีพระราชดำริว่าการใช้รัตนโกสินทร์ศกไม่สะดวกสำหรับเหตุการณ์ในอดีตก่อนตั้งศักราช พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศนับเวลาในราชการ โดยทรงกำหนดให้เปลี่ยนวิธีนับเวลาแบบโมงยามมาเป็นนับแบบสากลนิยม คือ แบ่งวันหนึ่งเป็น ๒๔ ภาค แต่ละภาคเรียกว่า นาฬิกา และให้ถือว่าเที่ยงคืนเป็นเวลาเปลี่ยนวันใหม่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ พระองค์ทรงประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้เวลาอัตราสำหรับประเทศไทยทั่วประเทศ อานาจจักรเป็น ๗ ชั่วโมง ก่อนเวลาที่กรีนิช ประเทศอังกฤษ พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาคำนำหน้านาม พุทธศักราช ๒๔๖๐ กำหนดให้ใช้คำนำหน้านามเด็กและสตรีให้เป็นระเบียบอย่างอารย ประเทศ คือ ให้มีคำว่า เด็กชาย เด็กหญิง นาย นาง และนางสาว ในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้นามสกุลและได้ทรงพระราชทานนามสกุลถึง ๖,๔๓๒ สกุล นามสกุลแรกที่ทรงพระราชทาน คือ สุขุม พระราชทานเมื่อ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๖ นอกจากนี้พระองค์ทรงบัญญัติศัพท์แทนคำภาษาอังกฤษที่ใช้กันอยู่ในสมัยนั้น เช่น ตำรวจ หนาคาร โทรเลข โทรศัพท์ บริษัท ราชนาวิ จักรยาน บริการ วิทย์ อนุบาล เครื่องบิน ลูกเสือ สหกรณ์ เลขานุการ ห้องสมุด เป็นต้น รวมถึงชื่อถนนหนทาง

ต่าง ๆ ที่มีชื่อเป็นภาษาต่างประเทศ ทรงพระกรุณาเปลี่ยนชื่อใหม่ เช่น ถนนข้างฮั่นนอก ข้างฮี่ใน ข้างฮี่น่า สามถนนนี้ตั้งแต่ลำน้ำเจ้าพระยาถึงถนนราชปรารภเปลี่ยนชื่อเป็น **ถนนราชวิถี** ถนนดวงตะวันนอก ดวงตะวันใน ดวงตะวันน่า สามถนนนี้ตั้งแต่ลำน้ำเจ้าพระยาถึงถนนราชปรารภ เปลี่ยนชื่อเป็น **ถนนศรีอยุธยา** ถนนเบญจมาศนอก ตั้งแต่สะพานมัฆวานรังสรรค์ถึง ถนนพระลาน เปลี่ยนชื่อเป็น **ถนนราชดำเนิน** นอก ถนนประทัดทองตลอดทั้งสาย เปลี่ยนชื่อเป็น **ถนนพระรามที่ ๖** ถนนหัวลำโพงนอกตั้งแต่ถนนเจริญกรุงถึงถนนหลวงสุนทรโกษา เปลี่ยนชื่อเป็น **ถนนพระราม ๔**

พระองค์ทรงมีพระราชดำริว่า “ชาติใดไม่มีหนังสือ ไม่มีตำนาน นับว่าเป็นเหมือนคนป่า” ดังนั้นพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงได้ทรงโปรดเกล้าฯ เปิดหอสมุดสำหรับพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๙ ขึ้นเป็นคลังความรู้จากหนังสือตำราต่าง ๆ ให้มีการเรียนรู้กันต่างประเทศ หอสมุดพระนครนี้ได้พัฒนาให้เป็น หอสมุดแห่งชาติในปัจจุบัน และพระองค์ยังทรงโปรดฯ ให้ตรา**พระราชบัญญัติมาตราซัง ตวง วัด** เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ ด้วยมีพระราชประสงค์ให้คนไทยมีวิธีซัง ตวง วัด เป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศ และทรงกำหนดให้ใช้ระบบเมตริกแบบอารยประเทศตะวันตก

โดยเฉพาะเรื่องธงชาติ พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง**ธงชาติขึ้นมาใหม่แทนธงซัง** ด้วยเหตุที่ทรงทอดพระเนตรเห็นผู้ซังกกลับ

หัวซ้างลงเป็นที่ไม่เหมาะสม จึงได้ทรงออกแบบธงใหม่ ในครั้งแรกนั้นทรงออกแบบเป็นธงแถบสีแดง-ขาว ทดลองใช้อยู่ได้ ๑ ปี พระองค์จึงโปรดให้เพิ่มสีน้ำเงินแก่ (พรบ.ธงชาติเรียก สีขาบ) รวมเป็น ๓ สี ได้แก่ แดง ขาว สีขาบ (น้ำเงินแก่) มีความหมายแทนสถาบันสูงสุด คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ พระราชทานนามว่า “ธงไตรรงค์” ปฐมเหตุของการเปลี่ยนธงชาติจากเหตุการณ์ที่ทำให้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ มีพระราชดำริเปลี่ยนจากธงซ้างมาเป็นธงแถบสีแดง-ขาวในครั้งแรก เรื่องนี้ **จมีนตรณานุรักษ์ (แจ่ม สุนทรเวช)** ได้เขียนไว้ (จากหนังสือวชิราวุธานุสรณ์ พ.ศ. ๒๔๙๖) ตอนหนึ่งว่า “บริเวณตลาดอันยาวเหยียด ซึ่งมีสภาพเป็นห้องแถวไม้หลังคามุงจากบ้าง สังกะสีบ้าง สองข้างทางที่ชบวนเสด็จมานี้จึงเป็นริ้วติดต่อกันมิขาดด้วยผืนผ้าสีขาบ-แดง ที่ประดับตกแต่งจนน้อยในลักษณะต่าง ๆ จนลานตา... ฯลฯ... ในระหว่างทางเสด็จพระราชดำเนินนั้นพระองค์ได้พบธงชาติรูปซ้างผืนหนึ่งในลักษณะนอนหงายเอาสีเท้าซ้างอยู่ อันเป็นเหตุให้สนใจพสกนิกรอย่างยิ่ง **ควรที่จะได้รับการแก้ไขใหม่คือการใช้ธงชาติไทย โดยเปลี่ยนเป็นแถบสีแทนใช้รูปซ้างเสียเพื่อสะดวกในการใช้ อันหมายถึง “ธงไตรรงค์” นั่นเอง**

นับเป็นจดหมายเหตุสำคัญที่เล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในคราวพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า

เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ เสด็จประพาสไปตามหัวเมืองชายน้ำต่าง ๆ ที่เมืองอุทัยธานี เมื่อวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๙ โดยเสด็จพระที่นั่งประจำทวีป พร้อมเรือพระที่นั่งรอง เรือพระประเทียบ แล่นเป็นขบวนลดหลั่นกัน โดยเข้าเทียบท่าหน้าศาลากลางเมืองอุทัยธานี ซึ่งได้เตรียมสร้างทำเป็นฉนวนใหญ่ยาวหลังคามุงจากสูงรโหฐานสำหรับเรือพระที่นั่งและเรืออื่น ๆ จอดพักได้สบาย ส่วนตัวพลับพลาที่ประทับสร้างเหมือนศาลาสีเหลี่ยม สร้างด้วยไม้ไผ่จากท้องถิ่นที่หาได้บริเวณใกล้เคียง คือ ไม้ไผ่บนเกาะเทโพนั่นเอง มุงหลังคาด้วยจาก ภายในกันห้องด้วยแผงไม้ไผ่เขียวสด มีเครื่องใช้จัดถวายไว้เรียบร้อย มีโต๊ะเก้าอี้ที่ประทับ ที่ทำจากไม้ไผ่ทั้งสิ้น เรียกว่า ผากฝีมือหัตถกรรมจากไม้ไผ่อย่างสุดฝีมือกันทีเดียว ซึ่งเป็นที่สพพระราชหฤทัยและมีรับสั่งชมเชยเป็นอันมาก พระองค์ทรงประทับแรมที่พลับพลาไม้ไผ่หลังนี้

วันรุ่งขึ้นวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๙ เป็นวันพระองค์เสด็จพระราชดำเนินประพาสวัดเขาสะแกกรัง พระองค์เสด็จพระแคว่หามโดยตำรวจหลวง เสด็จฯ ออกจากพลับพลาไปตามถนนเลียบริมน้ำท่ามกลางประชาชนที่มากอวยเฝ้าฯ ชมพระบารมีอย่างแออัดตลอดทาง โดยมีราษฎรมารอเฝ้าฯ อย่างล้นหลาม จนต้องจัดตำรวจภูธรประจำจุดเป็นระยะห่าง ๆ ไว้สองข้างทางจนเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้พระองค์ตัดสินใจพระราชหฤทัยเปลี่ยนธงช้างเป็นธงแถบสีขาวยุคใหม่ และเป็นที่โปรดปรานที่สุด

ในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๙ นั้น จึงมีมติเห็นชอบกำหนดให้วันที่ ๒๘ กันยายน ของทุกปี เป็นวันพระราชทานธงชาติไทย (Thai National Flag Day) และเริ่มในวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๐ เป็นปีแรก โดยไม่

ถือเป็นวันหยุดราชการ รวมทั้งกำหนดให้มีการชักและประดับธงชาติในวันดังกล่าว เพื่อสร้างความภาคภูมิใจของคนในชาติ และเป็นการน้อมรำลึกถึง การที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงพระราชทานธงไตรรงค์เป็นธงชาติไทย ด้วยเหตุที่มีการประกาศใช้ธงไตรรงค์ เป็นธงชาติไทย ซึ่งมีการประกาศเมื่อ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๐ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติธงพุทธศักราช ๒๔๖๐

ปัจจุบันมีประเทศที่กำหนดให้มีวันธงชาติ (Flag Day) จำนวน ๕๔ ประเทศ จากจำนวนประเทศทั่วโลก ๒๖๑ ประเทศ ซึ่งประเทศที่กำหนดให้มีวันธงชาติ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา สหราชอาณาจักร รัสเซีย โปรตุเกส ออสเตรเลีย บราซิล อินเดีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม เป็นต้น และประเทศที่ไม่มีการกำหนดวันธงชาติ เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ลาว เป็นต้น ประเทศไทยจึงเป็นประเทศหนึ่งที่ประกาศให้มีวันธงชาติไทย

พระราชกรณียกิจของพระองค์ทรงมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรักชาติและปลูกฝังเสรีภาพทางการแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตยเพื่อสร้างชาติบ้านเมือง พระองค์ทรงนำชาติให้ผ่านพ้นเหตุการณ์สงครามโลกและสร้างธงชาติไทยประกาศความเป็นชาติอย่างเท่าเทียมกับนานาอารยประเทศ

เสนาศึกษา

บราซิล (ไม่) สิ้นสงสัย

ช่อนวล*

ตอนที่ ๒ ธรรมชาติอันยิ่งใหญ่และ
ทรงพลังของบราซิล

ดังที่ได้กล่าวมาในตอนที่แล้วว่า บราซิลเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่และน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เป็นประเทศที่อาจเป็นปริศนาอยู่ในใจของใครหลาย ๆ คน หลังจากที่ได้พินิจความเจริญรุ่งเรือง ความมีชีวิตชีวา ความสนุกสนานเหวี่ยง และความยากจนของผู้คนชาวครีโอลเคจาเนโรแล้ว ตอนที่แนะนำเสนอต่อไปนี้จะเล่าถึงสิ่งที่ตรงกันข้ามกันคือ ภาพของน้ำตกอิแก้วซู และผืนป่าอเมซอนที่มีชื่อเสียงก้องโลก การพินิจภาพของสถานที่สำคัญทางธรรมชาติทั้ง ๒ แห่งนี้ อาจทำให้ท่านผู้อ่านได้ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติอันที่มนุษย์ควรจะรักษาธรรมชาติให้คงอยู่ตลอดไป

ธรรมชาติคือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการสร้างสรรค์สรรพสิ่งบนพื้นโลก สรรพสิ่งอันเป็นความงดงามและความมหัศจรรย์ ซึ่งหลากหลายเหลือคณานับ ไม่ว่าจะเป็น ท้องทุ่ง ป่าเขา แม่น้ำ ทะเล และท้องฟ้า ในจำนวนสรรพสิ่งที่ปรากฏอยู่ในดิน

แดนต่าง ๆ ทั่วโลกและสุดที่จะพรรณนาได้นั้น น้ำตกอิแก้วซูและผืนป่าอเมซอนแห่งประเทศบราซิล คือยอดแห่งอภิมณีที่ธรรมชาติบรรจงเจียรระไนขึ้นมา

น้ำตกอิแก้วซู : จากโศกนาฏกรรมแห่งตำนานรักสามเส้าสู่ความยิ่งใหญ่และทรงพลัง

น้ำตกอิแก้วซู (Iguazu Fall – “Iguazu” มาจากภาษาพื้นถิ่นแปลว่า สายน้ำอันยิ่งใหญ่) เป็นหุบน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีที่ตั้งอยู่บริเวณพรมแดนระหว่างประเทศบราซิลและอาร์เจนตินา มวลน้ำในน้ำตกไหลมาจากแม่น้ำอิแก้วซูซึ่งมีจุดเริ่มต้นจากเทือกเขา Serra do Mar แล้วไหลไปทางทิศตะวันตก ผ่านน้ำตกอิแก้วซูจนบรรจบกับแม่น้ำปารานาซึ่งเป็นบริเวณรอยต่อของพรมแดนระหว่างประเทศบราซิล อาร์เจนตินา และปารากวัย

เมื่อเอเลเนอร์ รุสเวลต์ ภรรยาของประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลต์ เดินทางมาเห็น

* ผู้เขียนขอแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีอย่างหาที่สุดมิได้ ที่ทรงมีพระเมตตาอย่างอันยิ่งใหญ่เอนกอนันต์ ซึ่งเป็นที่มาของการเขียนสารคดีบทนี้

น้ำตกแห่งนี้เมื่อหลายสิบปีที่แล้ว เธอถึงกับอุทานออกมาว่า “Poor Niagara” ทั้งนี้เพราะภาพที่ปรากฏตรงหน้าคือ ความยิ่งใหญ่และทรงพลังแห่งหุบน้ำตกใหญ่น้อยเรียงรายติดต่อกันจำนวน ๒๗๕ แห่ง มีความกว้างรวมกันประมาณ ๓ กิโลเมตร และมีความสูงตั้งแต่ ๖๐-๘๐ เมตร (หากตีกชั้นหนึ่งสูงประมาณ ๓ เมตรจึงอาจประมาณว่าน้ำตกสูงเท่ากับตึก ๒๔ ชั้น) มวลน้ำที่โถมท่มลงจากหน้าผาน้ำตกอันสูงชันมีปริมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ลิตรต่อวินาทีนั้นได้ก่อให้เกิดสายรุ้ง ม่านละอองน้ำ และเสียงดังกึกก้องไปไกลถึง ๒๔ กิโลเมตร น้ำตกในแอการาที่มีชื่อเสียงว่ายิ่งใหญ่แล้ว ยังไม่สามารถเทียบเท่าน้ำตกอีแก้วชูได้เลย

สำหรับผู้มาเยือนหลายคน น้ำตกอีแก้วชูคือ ภาพอันสุดพรรณนาของความงดงาม ความน่าสะพรึงกลัว และอำนาจแห่งสายน้ำ ดำเนินพันถิ่นได้เล่าเรื่องราวแห่งที่มาของความงามอันน่าสะพรึงกลัวและพลังอำนาจอันก่อให้เกิดหุบน้ำตกอันยิ่งใหญ่แห่งนี้ว่า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเทพเจ้าองค์หนึ่งได้มาพบ ตกหลุมรักและขอแต่งงานสาวงามนามว่าไนเป แต่อนิจจาหญิงสาวมีชายหนุ่มชื่อว่าทาโรบาเป็นคนรักอยู่แล้ว เพื่อหลีกเลี่ยงการแต่งงานกับผู้ทรงอิทธิพล หนุ่มสาวจึงต้องพากันหนีเพื่อไปครองคู่กัน โดยการพายเรือแคนูล่องไปตามแม่น้ำ เมื่อเรื่องราวหนีของหนุ่มสาวคู่รักล่องเรือไปถึงเทพเจ้า

หุบน้ำตกอีแก้วชู

ที่มาภาพ : http://www.01argentina.com/sitio/eng/tours/iguazu_falls1.html

เทพเจ้าพิโรธมาก พระองค์ทรงใช้อำนาจบาตรใหญ่ แก้แค้นหนุ่มสาวโดยการร่ายมนตร์ตัดแม่น้ำออกและเนรมิตหุบน้ำตกที่ยิ่งใหญ่และทรงพลังที่สุดขึ้นมา เพื่อกลบร่างคู่รักนั้นให้อยู่ภายใต้ผืนน้ำตกไปจนชั่ววันรันดร

ครั้นถึง ค.ศ. ๑๕๔๒ เรื่องราวอันยิ่งใหญ่และทรงพลังของหุบน้ำตกอีแก้วชูได้แพร่หลายไปในหมู่ชาวตะวันตก เมื่อบาทหลวงนุญส คาเบซา เด บากา นักสำรวจชาวสเปนได้มาพบน้ำตกแห่งนี้ในระหว่าง

เดินทางมาตามแม่น้ำอีแก้วชูไปยังเมืองหลวงของปารากวัย

ค.ศ. ๑๙๓๔ รัฐบาลอาร์เจนตินาได้กำหนดให้พื้นที่ขนาด ๖๗๒ ตารางกิโลเมตร บริเวณน้ำตกอีแก้วชูเป็นวนอุทยานแห่งชาติ ต่อมา ค.ศ. ๑๙๓๙ รัฐบาลบราซิลก็ได้กำหนดให้พื้นที่ขนาด ๑,๘๕๐ ตารางกิโลเมตร บริเวณน้ำตกอีแก้วชูเป็นวนอุทยานแห่งชาติเช่นเดียวกัน และ ค.ศ. ๑๙๘๖ UNESCO จึงได้ประกาศให้วนอุทยานอีแก้วชูเป็นมรดกโลก

ประมาณกันว่าแต่ละปีมีผู้มาเยือนน้ำตกแห่งนี้มากกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน

ผู้ที่มาทัศนศึกษาน้ำตกอีแก้วชุนิยมเยี่ยมชมน้ำตกทั้งในฝั่งบราซิลและฝั่งอาร์เจนตินา มีผู้กล่าวเปรียบเทียบว่า ภาพที่จะได้เห็นจากการขึ้นชมน้ำตกฝั่งบราซิลและอาร์เจนตินานั้นจะแตกต่างกัน เนื่องจากถ้ามองจากฝั่งบราซิลจะ “เห็นน้ำตก” แต่ถ้ามองจากฝั่งอาร์เจนตินาจะ “รู้สึกน้ำตก”

บนฝั่งบราซิล เส้นทางเดินชมน้ำตกในฝั่งบราซิลระยะทาง ๑.๑ กิโลเมตรนั้น ผู้มาเยือนต้องเดินลัดเลาะหน้าผาสูง ๆ ต่ำ ๆ เรื่อยไปจนถึงสะพานเล็ก ๆ ที่ทอดไปยังระเบียงกลางน้ำตก ภายใต้ระเบียงกระแสน้ำไหลเชี่ยวกรากน่าสะพรึงกลัวเป็นอย่างยิ่ง ละอองน้ำมหาศาลที่พวยพุ่งขึ้นมาตรงบริเวณนี้ทำให้ทุก ๆ คนต้องสวมเสื้อกันฝนเลยทีเดียว ต่อจากนั้น ผู้มาเยือนจะได้เดินขึ้นไปยังหอคอยสูงหลายชั้นที่สร้างอยู่ใกล้ซิดน้ำตกที่สุด ณ จุดนี้เองพลังอันเกรี้ยวกราดแห่งมวลน้ำมหาศาลที่ถั่งโถมพุ่งตรงลงมาจากหน้าผาสูงชัน ช่างงดงามน่าสะพรึงกลัวและยิ่งใหญ่สุดจะบรรยาย กระแสน้ำที่ทรงพลังยิ่งนี้เอง ที่ได้กลืนร่างคูรักในตำนานให้อยู่ภายใต้ น้ำตกแห่งนี้จนชั่ววันนิรันดร

นอกจากนั้นตลอดเส้นทางไม่ว่าอยู่มุมใดของน้ำตก ละอองของน้ำตกยังก่อให้เกิดประกายรุ้งกินน้ำทอแสงล้อเลียนความงามของน้ำตก ซึ่งใคร ๆ ก็คงต้องรู้สึกประทับใจมาก เพราะคงไม่เคยเห็นรุ้งกินน้ำอย่างใกล้ชิดเช่นนี้มาก่อนเลย

ส่วนน้ำตกอีแก้วชุนในฝั่งอาร์เจนตินานั้นก็ได้ให้ความประทับใจไปอีกแบบหนึ่ง การเดินทางเข้าไปชื่นชมน้ำตกต้องนั่งรถรางเข้าไปในป่าที่แต่เดิมเคยถูกแผ้วถางให้ใช้เป็นสนามบิน ปัจจุบันอุทยานใช้วิธีปล่อยให้ต้นไม้ขึ้นมาเองโดยธรรมชาติ สภาพทั่วไปจึงยังเหมือนป่าเสื่อมโทรม ต้นไม้ที่มีมากคือ ซีดาร์ ซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งพิเศษเหมาะสำหรับใช้ในการก่อสร้างและทำเฟอร์นิเจอร์ สังเกตได้ว่ามีต้นที่

เหมือน ๆ กับแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ดอกผกากรองและพวงแสด เป็นต้น

ตั้งคำถามที่ว่า การเยือนน้ำตกอีแก้วชุนในฝั่งบราซิลได้ “เห็นน้ำตก” แต่ถ้าเยือนน้ำตกในฝั่งอาร์เจนตินาจะ “รู้สึกน้ำตก” นั้นเป็นความจริงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเยี่ยมชมน้ำตกในฝั่งอาร์เจนตินานี้ นักเดินทางจะได้ทั้งเดินอยู่เหนือกระแสน้ำเชี่ยวกรากของน้ำตกบนเส้นทางระดับสูง (Upper Trail) และระดับล่าง (Lower Trail) กับเดินทางโดยเรือเพื่อไปสัมผัสบริเวณที่สายน้ำตกมวอลหม่นมาตกสู่ผืนน้ำเบื้องล่าง นับเป็น “การผจญภัยอันยิ่งใหญ่” ตามสมญาของการเดินทางเยี่ยมชมน้ำตกอีแก้วชุนจริง ๆ

ในการเดินตามเส้นทางระดับสูง ซึ่งมีระยะทาง ๑,๗๕๐ เมตรนั้น ผู้มาเยือนจะต้องเดินบนสะพานเหล็กที่สร้างอย่างแข็งแรงทอดผ่านสายน้ำสาขา ๕ สาย ได้แก่ ซาน มาร์ติน (San Martin) อิมบิกัว (Mbigua) กพิก เบอร์นาเบ เมนเดส (Gpeque Bernabe Mendez) อัดันอีวา (Adan y Eva) และบอสเซตติ (Bossetti) ระหว่างทางเดินจะได้ศึกษาลิงสารถัดและพืชพันธุ์ไม้พื้นถิ่นนานาชนิดไปด้วย ต่อจากนั้นจึงไปยังหน้าผารูปตัวยู ลึก ๘๐ เมตร และยาว ๗๐๐ เมตร ที่รู้จักกันในนาม “หอคอยปีศาจ” (Devil's Throat) มีที่ตั้งอยู่ตอนกลางของน้ำตก การเดินบนสะพานที่เป็นตะแกรงเหล็กผ่านเหนือมวลน้ำมหาศาลที่ไหลเชี่ยวกรากประดุจปีศาจร้ายเช่นนี้ ทำให้อดไม่ได้ที่จะหวนระลึกถึงคูรักหนุ่มสาวที่ต้องฝังร่างอยู่ภายใต้สายน้ำตกแห่งนี้พร้อม ๆ ไปกับนิกนิยมิศวกรชาวอาร์เจนตินาผู้สามารถเอาชนะความเชี่ยวกรากของกระแสน้ำสร้างสะพานให้ผู้คนได้ “รู้สึกน้ำตก”

อย่างไรก็ตามการได้ “รู้สึกน้ำตก” อย่างแท้จริงน่าจะเป็นตอนที่ได้ลองเรือไปตามแม่น้ำอีแก้วชุน ซึ่งเป็น “การผจญภัยอันยิ่งใหญ่” (Gran Aventura) เพื่อไปชมบริเวณที่น้ำตกตกลงมาจาก

หน้าผาอันสูงลิบยังแม่น้ำเบื้องล่าง การผจญภัยเริ่มต้นจากการเดินทางโดยรถยนต์ เดินเท้า และลงบันไดกว่า ๒๐๐ ขั้น เพื่อไปลงเรือที่จอดรออยู่ริมแม่น้ำ ต่อจากนั้นเรือซึ่งบรรจุผู้โดยสารได้ราว ๒๐ คน ก็ล่องขึ้นไปยังบริเวณที่น้ำตกตกลงมาจากหน้าผาสูงชัน ที่น่าตื่นตะลึง (และน่ากลัวอันตราย) ที่สุด คือตอนที่เรือแล่นเข้าไปใต้น้ำตก น้ำที่ไหลตกแรงสุดจะบรรยายทำให้เนื้อตัวเปียกปอนกันไปตาม ๆ กัน (แม้จะใส่เสื้อฝนก็ตาม) และต้องหลับตาอยู่ตลอดเวลา (เพราะหวาดเสียวกลัวเรือล่มและกลัวเจ็บตา) อย่างไรก็ตามที่ประทับใจยิ่งกว่าในการผจญภัยครั้งยิ่งใหญ่นี้ กลับกลายเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่แปลกและสวยงามยิ่ง คือ การเกิดรุ้งกินน้ำสองชั้นบริเวณที่มาน้ำตกตกลงมายังแม่น้ำ ใกล้ตัวเราราวจะเอื้อมมือไปไขว่คว้าถึง นอกจากนั้นระหว่างล่องเรือไปตามลำน้ำยังปรากฏสายน้ำตกสายเล็กสายน้อยตกลงมาจากยอดผาตรงนั้นบ้างตรงนี้บ้าง น่าตื่นตาตื่นใจยิ่งนัก

สำหรับผู้ที่มีโอกาสเดินทางมาเห็นความทรงพลังและความยิ่งใหญ่ของน้ำตกอีแก้วซูลอย่างใกล้ชิดนั้น หลายคนคงจะต้องถามตนเองว่า “นี่เราฝันไปหรือ” และอีกประการหนึ่งยิ่งเมื่อได้ลงไปเข้าใกล้ น้ำตกมากขึ้นเพียงใด ก็ยิ่งตระหนักได้ว่า มนุษย์นั้นช่างเป็นสิ่งมีชีวิตที่เล็กน้อยเหลือเกิน เมื่อเทียบกับธรรมชาติ

ใกล้ ๆ กับน้ำตกอีแก้วซูลมีสถานที่ที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่งคือ สวนนก Parque Das Aves สวนนกที่ใหญ่ที่สุดในลาตินอเมริกา เป็นสวนนกของเอกชน แต่ทำงานร่วมกันกับรัฐบาลในการศึกษาและวิจัยเพื่ออนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์ไว้ถึง ๑๕๐ สายพันธุ์ สัตว์ที่อยู่ในสวนนี้มีทั้งที่เพาะเลี้ยงขึ้นมาเอง และที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลยึดมาจากพ่อค้าสัตว์ผิดกฎหมาย สัตว์ทุกตัวมีไมโครชิปที่บันทึกข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ และสวนนกสามารถแชร์ข้อมูลวิธีการเลี้ยงสัตว์กับสวนสัตว์อีก ๒๐๐ แห่ง แนว

ความคิดในการจัดการสวนนก คือการมีความรู้ที่เหมาะสม เพื่อที่จะดูแลนกและสัตว์ในสวนให้อยู่อย่างสุขสบายเหมือนธรรมชาติที่สุด และการจัดสวนให้สวยงาม เพื่อให้คนมาเที่ยวมีความสุข

ผู้ที่มาเยือนสวนนกแห่งนี้จะได้ศึกษาและชื่นชมสัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลานหลากหลายชนิด เช่น นกแก้วมาดอร์สัญลักษณ์ของบราซิล ผึ้งนกฟลามิงโกซึ่งเลี้ยงไว้ในกรงที่ติดกระจกบานใหญ่มากไว้ เพื่อให้พวกมันมีความสุข เพราะเข้าใจว่าอยู่กันเป็นฝูงใหญ่ นกหงส์หยก ผีเสื้อ นกฮัมมิงเบิร์ด ลิง จระเข้เต่า และที่สำคัญคือ อนาคอนดา ฯลฯ

ผืนป่าใหญ่อเมซอน

ในขณะที่ทางตอนใต้สุดของประเทศบราซิลเป็นสถานที่ตั้งหมู่ป่าตอกอีแก้วซูลอันยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนั้น ทางตอนเหนือของประเทศก็เป็นที่ตั้งของผืนป่าอเมซอน ซึ่งเป็นผืนป่าที่ใหญ่ที่สุดในโลก ผืนป่าอเมซอนมีเนื้อที่รวม ๕.๕ ล้านตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ ๙ ประเทศ ได้แก่ บราซิล เวเนซุเอลา เอกวาดอร์ โบลิเวีย กายานา ซูรินัม และ เฟรนช์เกียนา เนื้อที่ร้อยละ ๖๐ ของผืนป่าอยู่ในเขตประเทศบราซิล

ผืนป่าอเมซอนเป็นป่าดิบชื้นที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมากที่สุดในโลก ปัจจุบันมีการค้นพบพันธุ์พืชกว่า ๔๐,๐๐๐ สายพันธุ์ สายพันธุ์สัตว์กว่า ๔,๗๐๐ สายพันธุ์ และสายพันธุ์แมลงกว่า ๒ ล้าน ๕ แสนสายพันธุ์ นับเป็นสิ่งมีชีวิตจำนวน ๑ ใน ๑๐ ของสิ่งมีชีวิตกว่า ๑๐ ล้านสายพันธุ์ทั่วโลก ส่วนแม่น้ำอเมซอนนั้นมีกำเนิดจากต้นน้ำบนเทือกแอนดิส และแม่น้ำสาขาต่าง ๆ ไหลผ่านผืนป่ายาว ๖,๕๗๐ กิโลเมตร จนกระทั่งลงมหาสมุทรแอตแลนติก บริเวณปากน้ำที่มีความกว้างที่สุดในโลก

ราวคริสต์ศตวรรษที่ ๑๕ ชาวยุโรปกลุ่มแรก ๆ ที่เดินทางมายังดินแดนแถบนี้ได้ตั้งชื่อให้ว่า “อเมซอน” ซึ่งมีที่มาจากการได้พบชนเผ่าพื้นเมืองซึ่ง

ปกครองโดยนักบวชหญิง กล่าวกันว่านักบวชหญิงชนเผ่านี้คนหนึ่ง ๆ สามารถรบได้เท่ากับผู้ชายถึงสิบคนที่เดียว ด้วยเหตุที่เรื่องราวของนักบวชหญิงดังกล่าวสอดคล้องกับตำนานเรื่องนักบวชหญิงเมซอนของกรีกโบราณนั่นเอง จึงได้กลายเป็นชื่อของอาณาจักรเวณแถบนี้ในที่สุด ต่อจากนั้นก็ได้นักสำรวจและนักวิชาการหลากหลายเชื้อชาติเดินทางเข้าไปศึกษาวัฒนธรรม วิถีชีวิตของผู้คน และพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ ในดินแดนเมซอน เรื่องราวของความมหัศจรรย์และอุดมสมบูรณ์แห่งผืนป่าเมซอนจึงเป็นที่รู้จักในนามของ “สวรรค์อันไพศาล”

เนื่องจากดินแดนเมซอนเป็นผืนป่าใหญ่อันกว้างใหญ่ไพศาลยากที่เข้าไปให้ถึงใจกลางป่า เรื่องราวพืชพันธุ์ไม้ดอกไม้ผล ผู้คนเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ และสิ่งสารพัดวิจิตรจำนวนมากที่อาศัยในผืนป่าเมซอนจึงยังคงเป็นเรื่องราวที่ลึกลับ มีตำนานมากมายที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผืนป่าเมซอน ตำนานเรื่องที่มีชื่อเสียง เช่น ตำนานแห่ง “เอลโดราโด” หรือเมืองทองที่สาบสูญ ตำนานแห่งเมืองลับแลที่ประชากรมีแต่ผู้หญิง หรือตำนานแห่งชนเผ่าที่แม้ปัจจุบันก็ยังรักษาชีวิตดั้งเดิมของตนไว้และไม่เคยย่างเหยียบออกมาจากป่าใหญ่สู่โลกภายนอกเลย ฯลฯ ตำนานเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นว่าเมซอนเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยสรรพสิ่งที่ธรรมชาติได้สร้างสรรคไว้

อย่างไรก็ตาม ด้วยความกว้างใหญ่ไพศาลแห่งผืนป่าเมซอน ผู้คนจึงสามารถเดินทางไปศึกษาเฉพาะในส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่งอันเป็นชายขอบของผืนป่าเท่านั้น หากการที่ผู้เขียนได้ไปศึกษาในส่วนเล็ก ๆ ดังกล่าวก็ทำให้ได้พบเห็นพืชพันธุ์ไม้และสรรพสัตว์หลายชนิดที่แปลกตาและแตกต่างกันไปจากผืนป่าในเขตร้อนบริเวณเส้นศูนย์สูตรในอาณาจักรเวเนซุเอลาตะวันออกเฉียงใต้ที่เคยคุ้นชิน

อย่างไรก็ตาม ผู้เดินทางทุกคนก็อาจต้องรู้สึกใจหายเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาพที่ปรากฏกลับ

มิใช่ภาพของผืนป่าเมซอนในจินตนาการ อันประกอบด้วยป่าทึบ รกชฎ อดมไปด้วยสัตว์ร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนาคอนดา และปลาปิรันย่า...นั้น ในความเป็นจริงกลับกลายเป็นป่าโปร่งที่ได้รับการฟื้นฟูหลังจากที่ต้นไม้ใหญ่ถูกตัดไปใช้ประโยชน์แล้ว อาจเหลือต้นไม้ดั้งเดิมบ้าง แต่ไม่มากนัก ยังได้เห็นต้นไม้ดั้งเดิมที่เหลือ บางต้นใหญ่โตมาก อายุหลายร้อยปี ขนาดต้องใช้คนกว่าสิบคนจึงจะโอบได้รอบด้วยแล้ว ก็ยิ่งรู้สึกเสียดายต้นไม้ใหญ่ ๆ ที่ถูกตัดไปแล้วนั้นมากขึ้นไปอีก

ในปัจจุบันผืนป่าเมซอนส่วนที่อยู่ไม่ไกลจากมหาสมุทรแอตแลนติกนั้น ถูกผู้คนเข้าไปบุกรุกทำลายเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์ และปลูกถั่วเหลือง (สินค้าออกสำคัญของบราซิล) จนไม่เหลือความเป็นป่าใหญ่ในจินตนาการอีกต่อไป หากก็ยังมีความชื้นคืออยู่บ้างที่ยังมีเอกชนจำนวนหนึ่งได้พยายามรักษาผืนป่าไว้ โดยกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ซึ่งเป็นของเอกชน เขตอนุรักษ์ของเอกชนแต่ละแห่งนั้นอาจมีที่ดินเป็นหมื่น ๆ ไร่ ดำเนินการเป็นบ้านพักกลางป่าโดยมีกิจกรรมให้ผู้มาพักได้เดินป่าศึกษาชื่นชมธรรมชาติ มีผู้เดินทางจากที่ไกล ๆ หรืออาจจะมาจากต่างประเทศ มาพักมิได้ขาด

เมื่อมาถึงตรงนี้ก็จึงอาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดของการที่ได้มีโอกาสไปศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ พันธุ์ไม้ และสัตว์นานาชนิดของประเทศบราซิลนั้นคือ การที่ผู้เดินทางได้ตระหนักถึงวัฒนธรรมร่วมของผู้คนโบราณทั่วโลก คือ การนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติ ไม่ว่าจะปรากฏในรูป “ยักษ์” หรือ “เจ้าป่า เจ้าเขา เจ้าทุ่ง เจ้าท่า เจ้าแห่งแม่น้ำและมหาสมุทร” ผู้คุ้มครองมนุษย์และชีวิตทั้งปวง

มนุษย์นั้นเป็นสิ่งมีชีวิตที่เล็กน้อยเหลือเกินเมื่อเทียบกับธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ พลังแห่งธรรมชาติสามารถล้นกินมนุษย์ไปได้ในชั่วพริบตา แต่ถ้ามนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในลักษณะที่กลมกลืน ยอมรับ

ไม่ฝ่าฝืน ทำทนาย หรือทำลายธรรมชาติ และรักษาธรรมชาติได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดแล้ว ธรรมชาติจะให้คุณแก่เรา ไม่ว่าจะในเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่ถูกต้องตามฤดู และในปัจจุบันยังเป็นแหล่งรายได้มหาศาลจากการท่องเที่ยวอีกด้วย

การเดินทางไปศึกษาเรื่องราวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมอันเป็นวิถีชีวิตของผู้คนดังปรากฏในบทความ “บราซิล (ไม่) สิ้นสงสัย” บทนี้ ผู้เขียนคงได้บรรยายภาพของดินแดนต่างวัฒนธรรมอีกฟากหนึ่งของโลกให้ท่านผู้อ่านได้คลายปริศนาในใจในดินแดนส่วนนี้ลงได้บ้าง อย่างไรก็ตาม บทความนี้ก็ยังคงเป็นเพียงการเรียนรู้

รู้ที่จำกัดอยู่ในกรอบความคิดของผู้เขียน หากท่านผู้อ่านต้องการความรู้ที่เลยกรอบภาพออกไปขอให้ทุกท่านได้โปรดหาโอกาสเดินทางไปยังสถานที่ต่างวัฒนธรรมไม่ว่าจะอยู่ใกล้หรือไกล ในประเทศหรือต่างประเทศ เพราะมีความเชื่อว่าการเดินทางนั้นจะมีผลให้ผู้คนได้รู้จักกัน ได้สร้างความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน และทำให้ผู้เดินทางได้มีความสุข สดชื่น มีชีวิตชีวา และรักษาความเยาว์วัยไว้ได้ตลอดไป

สอนภาษาใด ๆ ก็ง่าย แบบมีตัวช่วย

ด้วยความรู้ภาษาศาสตร์ : การออกเสียง “__ed”

ท้ายคำกริยาในอดีต (Pronunciations of Past Tense Endings)

อาจารย์ไก่

บทสนทนาบนรถไฟขบวนพิเศษ “อุตุราวิถิ” กรุงเทพฯ - เชียงใหม่ กับเพื่อนร่วมทางผู้ชื่นชอบภาษาอังกฤษนำมาสู่บทความที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ ผู้เขียนโชคดีที่มีพื้นที่ความรู้ภาษาศาสตร์ที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือช่วยในการสอนภาษาอังกฤษให้มีความง่าย ความง่ายนั้นเกิดจากความเข้าใจในองค์ประกอบ คุณลักษณะ และหลักการของภาษานั้นเอง ผู้เขียนคุยกับเพื่อนร่วมทางเรื่องการออกเสียงท้ายคำกริยาในอดีต “__ed” Past tense endings ในภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษอาจได้รับการสอนวิธีการออกเสียงมาอย่างถูกต้อง หรืออาจจะเรียนมาแบบละเลยการออกเสียงท้ายคำให้ถูกต้อง จำได้ว่าตอนเป็นนักเรียนเด็ก ๆ มีครูภาษา

อังกฤษน้อยคนมากที่อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าเหตุใด จึงต้องออกเสียง “__ed” ใน past tense endings อย่างที่ควรจะเป็น จนกระทั่งเข้ามาเรียนในระดับมหาวิทยาลัยและเมื่อมีความรู้ภาษาศาสตร์เป็นพื้นฐานพอสมควรแล้ว ความรู้ภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่นำมาใช้ในการสอนออกเสียงท้ายคำกริยา “__ed” ใน past tense ก็คือ การรู้จักการออกเสียงโดยใช้สัทอักษร (Phonetic Alphabets) ของเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่เป็นคู่เสียงกัน ต่างกันแค่เสียงหนึ่งเป็นเสียงที่เสี้ยนเสียงสั้นมากกว่า (Voiced Sounds/Consonants) ส่วนเสียงคู่กันคือเสียงที่เสี้ยนเสียงสั้นน้อยกว่า หรือแค่มีลมผ่านช่องเสี้ยนเสียงออกมา (Voiceless Sounds/Consonants)

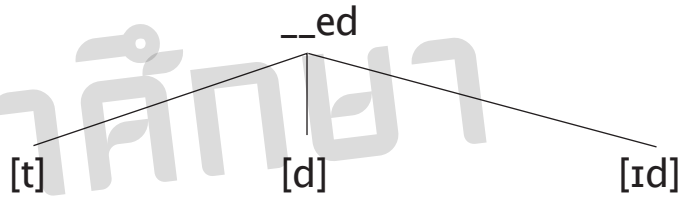
Voiceless Consonants : **p k t f s ʃ tʃ**

Voiced Consonants : **b g ð v z ʒ dʒ m n ŋ y r l**

ในการออกเสียง “__ed” ท้ายคำกริยาใน past tense ผู้เรียนต้องคำนึงถึงเสียงสุดท้ายในคำกริยาว่าเป็น voiced sound หรือ voiceless sound เพื่อสามารถกำหนดได้ว่าเราจะออกเสียงท้ายคำ

“__ed” อย่างไร หลักการในการออกเสียงคือเสียงท้ายคำ “__ed” past tense ออกเสียงได้สามแบบ ดังนี้

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงที่เสี้ยนเสียงสั้น น้อย (Voiceless Sounds) ทำคำ “_ed” จะออกเสียง [t] ซึ่งจะเป็นเสียง voiceless เหมือนกัน อันเนื่องมาจากการกลืนเสียง (Assimilation) ของ Voicing จากเสียงท้าย คำของกริยาไปยังส่วนที่เป็นเสียง [d] ใน “_ed” เช่น

- He poppeded a balloon.
[papt]
- She talkeded a lot.
[takt]
- She frotheded a cup of milk.
[frawet]
- I laugheded at the movie.
[læft]
- She kisseded a frog.
[kɪst]
- We brusheded it off.
[brʌʃt]
- I reacheded around for it.
[riɪtʃt]

ในทำนองเดียวกันคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงที่เสี้ยนเสียงสั้นมาก (Voiced Sounds) ทำคำ “_ed” จะออกเสียง [d] ซึ่งเป็นเสียงของ Voiced เนื่องจากเสียงท้ายคำของกริยาและเสียง “_ed” ที่เติมท้ายเป็น Voiced sounds เหมือนกันเช่น

- It bobbeded up and down.
[babd]

- He beggeded her to stay.
[bɛgd]
- She breatheded loudly.
[brɪɪðd]
- They loveded it.
[lʌvd]
- We raiseded her expectations.
[reɪzd]
- They Bridgeded the gap.
[brɪdʒd]
- I claimeded it was mine.
[kleɪmd]
- They banneded new members.
[bænd]
- She bangeded into the chair.
[bæŋd]
- He cleareded it up.
[kliɪrd]
- I rolleded up the paper.
[rowld]
- He breadeded the chicken.
[breɪdɪd]

อย่างไรก็ตามจะมีชุดคำที่ลงท้ายด้วย “_ed” ที่ใช้เป็นคำคุณศัพท์ (Adjective) และต้องออกเสียงเป็น [ɪd] อันได้แก่คำว่า aged, dogged, ragged, rugged, blessed, learned, wicked, crooked, naked, wretched

คำอธิบายจากการค้นคว้าพบว่าคำศัพท์ที่มีแต่รูปเป็นคำคุณศัพท์ เช่น dogged, rugged, wicked, naked, wretched ก็ต้องออกเสียง [Id] ตามการสะกดคำ ส่วนคำที่มีคู่เป็นคำกริยาด้วย เช่น

blessed, ragged, learned, crooked ถ้าเป็นส่วนที่เป็นคำคุณศัพท์ก็ต้องอ่านออกเสียง [Id] แต่ถ้าเป็นคำกริยาก็ต้องอ่านออกเสียงตามกฎที่กล่าวมาข้างต้น เช่น

- She has an aged parent. [Adjective]

[eidʒɪd]

แต่ถ้าเป็นคำกริยาจะอ่านว่า [eidʒd] เช่นในประโยค

- They have two children, aged eleven and nine. (Verb)

[eidʒd]

- Rainy weather brings blessed relief to hay fever victims. [Adjective]

[blesɪd]

- He is blessed with amazing ability to fix things. (Verb)

[blest]

เรื่องราวเกี่ยวกับ past tense endings ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องพื้นฐาน (back to basic) แต่ก็เห็นได้ว่าความรู้ภาษาศาสตร์มีประโยชน์ ในการทำให้การสอนภาษาอังกฤษง่ายขึ้น การเข้าใจ โครงสร้างและลักษณะการอธิบายโดยใช้พื้นฐาน

ภาษาศาสตร์ที่เป็นศาสตร์ที่อธิบายแบบวิทยาศาสตร์ มีเหตุมีผล สามารถทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษง่ายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เสนาศึกษา

อาหารบำรุงสายตา

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์

สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) กองบัญชาการกองทัพไทย

ตาเป็นหน้าต่างของดวงใจ เราใช้สายตาทุกวันเริ่มตั้งแต่ลืมตาตื่นนอนจนกระทั่งหลับตานอนเป็นประจำ และในสังคมเมืองปัจจุบันนี้เราจ้องหน้าโทรศัพท์สมาร์ทโฟนหรือจอคอมพิวเตอร์รวมกันแล้วไม่ต่ำกว่า ๖-๘ ชั่วโมงต่อวัน ทำให้สุขภาพดวงตาของเราเสื่อมลงเร็วกว่าที่ควรจะเป็นไปตามอายุขัยของเรา เราจึงควรบำรุงสุขภาพดวงตาด้วยวิธีต่าง ๆ อาทิ การพักสายตาทุกชั่วโมง นอนหลับให้พอเพียง หลีกเลี้ยงแสงแดดและแสงสว่างที่มีผลกระทบต่อสายตาของเรา รวมถึงรับประทานอาหารที่มีประโยชน์เพื่อบำรุงสายตาให้ใช้ได้ยาวนาน ๆ วันนี้ขอแนะนำอาหารที่มีประโยชน์ต่อสายตาของเรามาฝากกัน ดังนี้

พริกหยวก อุดมไปด้วยวิตามินเอและวิตามินซี ซึ่งวิตามินเอจะช่วยบำรุงสายตาอีกทั้งวิตามินซีก็มีส่วนช่วยป้องกันการเกิดต้อกระจกได้ด้วย และในพริกหยวกยังมีวิตามินบี ๖ ลูทีน ซีแซนทีน เบต้าแคโรทีน และไลโคปีน ซึ่งมีคุณประโยชน์ต่อดวงตา

แครอท ถือเป็นอาหารบำรุงสายตาอีกชนิดหนึ่ง เพราะมีเบต้าแคโรทีน วิตามินเอ และลูทีน ช่วย

บำรุงให้กระจกตา ป้องกันการเกิดโรคตาบอดตอนกลางคืนได้ และลูทีนที่อยู่ในแครอทยังช่วยเสริมสร้างการทำงานของจอประสาทตา และป้องกันโรคจอประสาทตาเสื่อม

ผักใบเขียว มีสารอาหารที่ช่วยบำรุงสายตามาก ไม่ว่าจะเป็นวิตามินเอ ลูทีน สารต้านอนุมูลอิสระ โดยเฉพาะผักโขม ผักปวยเล้ง หรือบร็อคโคลี่ ช่วยป้องกันต้อกระจกและภาวะจอประสาทตาเสื่อม

หัวหอมแดง มีสารต้านอนุมูลอิสระเคอร์ซีทิน ช่วยป้องกันต้อหินได้

ใบกะเพรา ประกอบด้วยสารอาหารหลายชนิด เช่น วิตามินซี ฟอสฟอรัส เหล็ก แคลเซียม รวมทั้งเบต้าแคโรทีนสูงซึ่งสารนี้จะช่วยเปลี่ยนเป็นวิตามินเอในร่างกาย จึงช่วยบำรุงสายตาได้อย่างดี

ผลไม้ตระกูลเบอร์รี่ มีประโยชน์ต่อสุขภาพ โดยเฉพาะบลูเบอร์รี่ และโกจิเบอร์รี่ ที่มีชื่อเสียงในด้านการบำรุงสายตา ป้องกันสายตาเสื่อมสภาพ อีกทั้งสารต้านอนุมูลอิสระยังป้องกันเซลล์ต่าง ๆ ในดวงตาไม่ให้ถูกทำลาย

ไข่ อุดมไปด้วยลูทีน และซีแซนทีน อันมีคุณสมบัติลดความเสี่ยงโรคตาที่เกิดตามวัย และ

ปัจจุบันในคนปกติสามารถรับประทานไข่ได้วันละ ๑ ฟองทุกวันโดยที่ไม่ได้ทำให้ไขมันในเลือดสูงขึ้นผิดปกติครับ

มันเทศ มีวิตามินเอที่เป็นสารอาหารที่สำคัญกับสุขภาพตา ช่วยบำรุงสายตา ป้องกันต้อกระจก จอประสาทตาเสื่อม โรคต้อหิน และป้องกันอาการตาแห้งได้

ปลาแซลมอน อุดมไปด้วย DHA ซึ่งเป็นกรดที่มีอยู่ในจอประสาทตา อีกทั้งยังช่วยป้องกันอาการตาแห้งได้อีกด้วย ไม่เพียงเท่านั้นในปลาแซลมอนยังมีไขมันโอเมก้า ๓ ที่ช่วยบำรุงสายตาได้อีกด้วย

อะโวคาโด เป็นผลไม้อีกชนิดที่อุดมไปด้วยลูทีน เบต้าแคโรทีน วิตามินบี ๖ และวิตามินซี ซึ่งล้วนแต่มีความสำคัญต่อสุขภาพดวงตา ช่วยชะลอการเสื่อมสภาพของจอประสาทตาได้

ถั่วอัลมอนต์ อุดมด้วยไขมันโอเมก้า ๓ ที่มีส่วนสำคัญในการบำรุงสายตา นอกจากนี้ก็ยังมีสารต้านอนุมูลอิสระ สังกะสี และวิตามินอีอันมีสรรพคุณในการช่วยชะลอภาวะจอประสาทตาเสื่อม

เมล็ดพืชทอง เมล็ดทานตะวันและเฮเซลนัท อุดมไปด้วยวิตามินอี ช่วยป้องกันสายตา วิตามินอีเป็นที่รู้จักกันว่า เป็นสารต้านการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน ให้ผลในการป้องกันการทำลายของเซลล์และยังช่วยในการปกป้องเยื่อหุ้มเซลล์ที่อวัยวะต่าง ๆ เช่น เซลล์ของตา ตับ เพื่อให้ประสิทธิภาพการทำงานและอายุของอวัยวะเหล่านั้นนานขึ้น

โกลเบอร์น คือ ธัญพืชที่ผ่านกระบวนการขัดสีน้อยมีเส้นใยอาหารสูง โดยเฉพาะข้าวกล้อง ถั่วเมล็ดแห้ง งา ข้าวสาลี ข้าวโอ๊ต ข้าวบาเลย์ ที่อุดมด้วยวิตามินอี วิตามินบีรวม แร่ธาตุต่าง ๆ และใยอาหาร มีสารต้านอนุมูลอิสระที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งช่วยปกป้องการเสื่อมสภาพของเซลล์ เสริมสร้างระบบประสาทให้แข็งแรงสมบูรณ์

ชา ชาเขียว ชาดำ หรือชาอู่หลง ล้วนมี

ประโยชน์ในเรื่องของการบำรุงสายตา เพราะอุดมไปด้วยสารต้านอนุมูลอิสระ ป้องกันไม่ให้เซลล์ต่าง ๆ ถูกทำลาย อีกทั้งยังป้องกันต้อกระจกและภาวะจอประสาทตาเสื่อมได้อีกด้วย

อาหารที่อุดมด้วยซัลเฟอร์ (Sulfur) เช่น ไข่ กระเทียม หน่อไม้ฝรั่ง ช่วยบำรุงสายตาให้เป็นปกติ

กรดไขมันโอเมก้า ๓ และ ๙ ช่วยป้องกันตาแห้ง พบในน้ำมันข้าวโพด น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันมะกอก น้ำมันปลา เป็นต้น

ข้อมูลสุขภาพตา โดย ราชวิทยาลัยจักษุแพทย์แห่งประเทศไทย All About Eye by RCOPT กล่าวว่า

ในปัจจุบันเชื่อว่าเกือบทุกท่านเคยได้ยินเกี่ยวกับยาบำรุงสายตา วิธีถนอมสายตา ทั้งที่เป็นแค่การบอกเล่าวิธีต่าง ๆ และรูปแบบอาหารเสริมที่สอดแทรกมาใน FB Line Instragram หรือตัวแทนที่เป็นผู้ใหญ่ คนดัง ญาติ คนรู้จัก หรืออะไรก็ตามแต่ ***โปรดใช้วิจารณญาณ*** ความเชื่อของคนลบได้ยากยิ่ง แต่หากเปิดใจดูความเป็นไปได้ และความ เป็นจริงที่มีหลักฐานการวิจัยแน่ชัด ย้ำว่า “แน่ชัด” ก็น่าจะตาสว่างกันได้เพราะบางครั้งอ้างการวิจัย แต่พอดูในการวิจัยแล้วอาจเต็มไปด้วยความโน้มเอียงที่เกิดจากผู้วิจัย (bias) ผลเหล่านั้นก็ไม่น่าเชื่อถือ

ท่านเคยอ่านงานวิจัยที่บริษัทอาหารเสริมอ้างไว้ แต่เป็นเพียงตัดตอนมาจากงานวิจัย เช่น งานวิจัยบอกว่าสารชนิดหนึ่งมีผลทำให้สายตาดีขึ้น แต่ในงานวิจัยระบุว่า “อย่างไม่มีนัยสำคัญ” ซึ่งทางวิจัยแปลได้ว่า “ไม่ได้ผล” แต่การโฆษณาเอาแค่บางส่วนที่ดีมาบอก หรือในงานวิจัยต้องใช้สารอาหารที่มีผลดีกับสายตาในปริมาณเกือบ ๖๐ เท่าของที่มีอยู่ในอาหารเสริมที่ขายกัน โดยนัยคือต้องทานสัก ๖๐ เม็ดต่อวัน แกมทานแล้วไม่รู้จะได้ผลหรือไม่เพราะในงานวิจัยบอกว่าไม่มีนัยสำคัญ หากรู้อย่างนี้แล้วท่านยังจะเชื่ออีกไหม

ยาเม็ดอาหารเสริมบางอย่างต้นทุนอาจแค่

เม็ดละ ๒-๑๐ บาท แต่ขายกันเม็ดละหลักร้อยบาท แต่ยังมีคนเชื่อ อย่างหลงเชื่อเสียเงินเปล่า อยากให้รู้ไว้ว่าสิ่งที่ได้ไปนั้นคงไม่มีประโยชน์มากอย่างที่โฆษณาบอกสรรพคุณมาเกินจริง ไม่ได้บอกว่าวิตามินไม่มีประโยชน์ เอาเงินหลายพันไปซื้ออาหารสดที่มีสารอาหารมีประโยชน์ต่อสายตาตั้งได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นมารับประทานจะดีกว่า ### ปัจจุบันยังไม่มียาวิเศษใด ๆ ที่ทำให้โรคตาหลาย ๆ โรคหายจากอาหารเสริมแค่เม็ดเดียว #####

หลายคนอาจคิดว่าเห็นฉลากยาที่ติดอยู่ข้างขวดอาหารเสริมว่า อย. รับรองนี้รับประกันได้ว่าปลอดภัยได้ผลดีแน่ แต่ อย. เป็นเพียงตัวแจ้งว่าอาหารเสริมชนิดนี้มีส่วนประกอบของสารนั้น ๆ จริง ไม่ได้บอกว่ามันได้ผลจริง และสามารถเอาผิดกับผู้ผลิตได้ไหม เนื่องจากว่าอาหารเสริมเหล่านี้เขาไม่ได้ขึ้นทะเบียนยา เพราะฉะนั้นเอาผิดกับผู้ผลิตคงลำบากครับ เพราะมันเป็นอาหารเสริมซึ่งก็บอกอยู่แล้วว่าเสริมจากอาหารไม่ใช่ยารักษาโรค

ต่อไปนี้ขอ rerun ซึ่งทางผู้เขียนเดิมได้ให้ความรู้ไว้ดีมากครับ...

https://www.facebook.com/AllAboutEyebyRCOPT_photos/a.651534874963755_1073741828.651515504965692/678638968920012/?type=3&theater

วิตามิน เกลือแร่ อาหารเสริม กับสุขภาพตา จริงหรือหลอก? ช่วยกันแชร์มาก ๆ ครับเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

ในช่วงเวลาประมาณสองร้อยปีหลัง มนุษย์มีอายุยาวนานขึ้นกว่าสมัยก่อน ด้วยความก้าวหน้าทางการแพทย์ ทำให้อายุเฉลี่ยของมนุษย์ยาวขึ้นจากสี่สิบกว่าปี เป็นประมาณเจ็ดสิบปี เมื่อมนุษย์มีอายุยาวนานขึ้น เราก็ย่อมมีโรคผู้สูงอายุมากขึ้นเป็นเงาตามตัวไม่ว่าจะสมองเสื่อม อัลไซเมอร์ ความดันสูง ไขมันสูง ปวดหลัง กระดูกผุ ข้อเสื่อม และอีกมากมายครับ หนึ่งในปัญหาที่ทำให้การดำรงชีวิตในบั้นปลายของผู้สูงอายุยากลำบากมากขึ้น คือปัญหาตามัว

โรคตาหลายโรคที่ทำให้มัว มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับในผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะต้อกระจก ต้อหิน จุดรับภาพเสื่อมในผู้สูงอายุหรืออื่น ๆ มนุษย์จึงมีความพยายามหาวิธีการรักษา หรือยาวิเศษ มาใช้ เพื่อป้องกันหรือรักษาโรคเหล่านี้ เราหวังกันว่าจะมียาวิเศษสักอย่าง que เมื่อทานหรือใช้แล้วสุขภาพตาและการมองเห็นของเราจะดีขึ้นเห็นชัดไปตราชั่วกาลนาน และหายจากโรคตาที่เป็นอยู่ (ซึ่งอยู่ระหว่างการ

รักษาที่ยืดเยื้อยาวนาน) ไปตราชั่วกาลนาน ปัญหาก็คือ ยาวิเศษแบบนั้นไม่มีอยู่จริง โรคทุกโรคต้องการการป้องกันและรักษาด้วยวิธีการเฉพาะอย่าง หรือบางอย่างก็ป้องกันไม่ได้ มีแต่รักษาด้วยวิธีการเฉพาะโรคนั้น ๆ และเราทุกคนต่างได้พบกับข้อมูลข่าวสารมากมาย เกี่ยวกับเรื่องการดูแลสุขภาพ การใช้ยาหรือวิตามิน เพื่อป้องกันรักษาโรคทั้งหลาย มีโฆษณาสินค้ามากมายที่บ่งชี้คุณสมบัติที่หูรูดูน่าเชื่อถือ แต่...ข้อมูลทางการแพทย์ที่น่าเชื่อถือในปัจจุบัน พบว่า วิตามินหรือสารอาหารหลายตัว มีประโยชน์ในการป้องกัน รักษาบำรุงสุขภาพจริง *** แต่จริงเฉพาะบางภาวะ และจริงเฉพาะกับบางโรคเท่านั้น *** จากผลงานวิจัยทางการแพทย์ปัจจุบันที่จักษุแพทย์ส่วนใหญ่ยอมรับ มีแค่ ๑ โรคเท่านั้นจริง ๆ ครับ โรคนี้คือ โรคจุดรับภาพเสื่อมในผู้สูงอายุ (age-related macular degeneration) มีงานวิจัยขนาดใหญ่ในอเมริกาเรื่องหนึ่งซึ่งสนับสนุนโดยองค์การอาหารและยาของสหรัฐ ชื่อ Age-Related Eye Disease Study (AREDS, 2001-2006) ทดลองให้ผู้สูงอายุทานวิตามินรวมทุกวันติดต่อกัน ๕ ปี (วิตามินซี ๕๐๐

มิลลิกรัม, วิตามินอี ๔๐๐ หน่วย IU, เบต้าแคโรทีน ๕๐ มิลลิกรัม, สังกะสี (Zinc) ๘๐ มิลลิกรัม ปริมาณวิตามินที่ใช้ในนี้ สรุปมาโดยการประชุมจักษุแพทย์และเภสัชกรผู้เชี่ยวชาญด้านสารอาหาร) และตรวจติดตามการลุกลามของต้อกระจกและจุดรับภาพเสื่อมในผู้สูงอายุ (age-related macular degeneration) ผลคือ

- วิตามินรวม ไม่ช่วยชะลอหรือลดต้อกระจกที่มีอยู่เลย

- วิตามินรวม ช่วยลดความเสี่ยงของการลุกลามของโรคจุดรับภาพเสื่อมได้ ๒๕% เฉพาะผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงเท่านั้น

- วิตามินรวม ไม่ให้ผลอะไรกับผู้ที่ไม่มีความเสี่ยงกับโรคจุดรับภาพเสื่อมเลย คนที่ยังมีการมองเห็นปกติ ไม่มีโรคนี้อยู่ แม้จะทานวิตามิน ก็ไม่ได้ช่วยลดความเสี่ยงของการเกิดโรคนี้ขึ้น

- องค์การอาหารและยาของสหรัฐฯ จึงแนะนำให้จักษุแพทย์ ซึ่งเป็นผู้ตรวจตาผู้ป่วยวินิจฉัยว่า ผู้ป่วยรายใดจะได้ประโยชน์จากการทานวิตามินรวม และเป็นผู้แนะนำให้ใช้หรือไม่ใช้วิตามินรวม

- เมื่อได้ผลจาก AREDS แล้ว องค์การอาหารและยาสหรัฐฯ ทดลองต่อ เป็น AREDS2, 2006-2013 ให้ผู้สูงอายุสี่พันกว่าคนทานวิตามินรวม ๕ ปีเช่นกัน โดยปรับเปลี่ยนสูตรของวิตามินรวม คือเพิ่มโอเมก้า-๓ ๑๐๐ มิลลิกรัม, ลูทีน ๑๐ มิลลิกรัม, ซีแซนทีน ๒ มิลลิกรัม (omega-3, lutein, zeaxanthin) และตัดเบต้าแคโรทีนออก, ลดปริมาณสังกะสีเพราะทำให้ระคายเคืองกระเพาะ

- การเพิ่มโอเมก้า-๓ ไม่ได้ประโยชน์เพิ่มสำหรับการชะลอโรคจุดรับภาพเสื่อม

- การเพิ่มลูทีน, ซีแซนทีน ก็ไม่ได้ประโยชน์เพิ่มสำหรับโรคจุดรับภาพเสื่อม เมื่อเทียบกับเบต้าแคโรทีน เพียงแต่ปลอดภัยมากกว่าเบต้าแคโรทีนเท่านั้น เนื่องจากเบต้าแคโรทีน อาจทำให้ผู้ที่สูบหรือเคยสูบบุหรี่มีโอกาสเป็นมะเร็งปอดเพิ่มขึ้น

- สูตรวิตามินรวมสูตรใหม่นี้ ไม่ได้ผลกับการชะลอหรือป้องกันต้อกระจกเลย

- คนที่ไม่มีโรคจุดรับภาพเสื่อม ทานวิตามินไป ก็ไม่ได้ป้องกันการเกิดโรคนี้

โรคอื่น ๆ ที่อาจเป็นไปได้ และอยู่ในระหว่างการทดลองให้แน่ชัด มีหลายโรค ที่ดูมีแนวโน้มว่าจะดีกว่าเพื่อน คือ การทาน **โอเมก้า-๓** ในผู้ป่วยโรคตาแห้ง หรือน้ำตาบกร่อง ซึ่งมีงานวิจัยขนาดไม่ใหญ่โตนักหลายเรื่อง ให้ผลในทางสนับสนุนว่า หากใช้เป็นตัวช่วย ผู้ป่วยโรคตาแห้ง บางรายจะสบายตาขึ้น ตาเคือง และตาแดงลดลง

ส่วนวิตามินหรืออาหารเสริมอื่น ๆ ที่มีวางขายมากมาย จะมีคำว่า “อาจจะ” อยู่ด้วยครับ เช่น อาจช่วยชะลอต้อกระจก อาจจะมีส่วนช่วยการมองเห็น อาจจะช่วยส่งเสริมสุขภาพตา

ไม่มีงานวิจัยที่น่าเชื่อถือยืนยันเลยว่า การทานวิตามินใดจะช่วยทำให้การมองเห็นดีขึ้นได้ ในคนทั่วไปที่ไม่มีโรคขาดวิตามิน

ในคนปกติวิตามินเหล่านี้อาจมีประโยชน์จริงก็ได้ครับ แต่ทราบเท่าที่เรายังไม่มีข้อมูลยืนยันที่น่าเชื่อถือ (การโฆษณาคนไข้ตัวอย่าง เช่น อ้างว่า ป้าสมศรีทานยาดีสว่างแล้วตาเห็นชัด หลังจากรักษามา ๕ โรงพยาบาล เป็นสิ่งที่ไม่น่าเชื่อถือเลย เพราะไม่มีข้อมูลรองรับว่า ป้าชื่อสมศรีจริงหรือไม่ เคยตามัวจริงหรือไม่ เคยรักษาที่โรงพยาบาลแล้ว) เราก็ไม่ควรเอาเงินไปเสีย พร้อม ๆ กับการเอาสุขภาพไปเสี่ยงกับยา วิตามิน หรืออาหารเสริมที่ไม่ทราบที่มาที่ไปเหล่านี้ กล่าวโดยสรุปคือ

๑. ถ้าเรามีโรคตา ควรถามการปฏิบัติตัวที่เฉพาะเจาะจงกับโรคจากหมอที่ตรวจตาให้เรา ซึ่งบางโรคก็มีสิ่งที่ควรทำหรือห้ามทำ

๒. ถ้าเราไม่มีโรคตา และไม่อยากเกิดโรคตา ควรทำอย่างนี้ครับ

- ๑) หยุดบุหรี่ และบอกคนใกล้ชิดให้หยุดบุหรี่

เสนาศึกษา

๒) สวมแว่นกันแดดให้บ่อย เมื่อออก
กลางแจ้ง

๓) ทานอาหารที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะผักผลไม้สีต่าง ๆ โดยเปลี่ยนชนิดของอาหาร
ให้หลากหลายอยู่เสมอ

๔) หากไม่สามารถปรับชนิดของ
อาหารได้ดีนัก หรือเกิดมาเกลียดผัก อาจทาน
วิตามินรวมเพื่อเสริมส่วนที่เราขาดได้

๕) ป้องกันและควบคุมโรคประจำตัว
ให้ดี โรคที่สร้างปัญหาเกี่ยวกับตาที่พบบ่อย คือ เบาหวาน
ความดัน ไขมันสูง

๖) หากไม่มีอาการทางตา และอายุ
ถึง ๔๐ ปี ควรตรวจตาสักครั้ง หากผลการตรวจปกติ
การตรวจอีกครั้งขึ้นกับคำแนะนำของแพทย์

๗) หากมีอาการผิดปกติทางตา ควร
ตรวจกับจักษุแพทย์ทันทีที่ทำได้

ขอขอบคุณข้อมูลดี ๆ ที่ให้ข้อมูลอ้างอิงได้จาก

เว็บไซต์ <http://www.thaihealth.or.th/Content/30884-10%20อาหาร%20ช่วยบำรุงสายตา.html>

และ <https://www.facebook.com/AllAboutEyebyRCOPT/>

สมเด็จพระมหาจักรพรรดิชนช้าง

รากไทย: ออยุธยา ๓

สนิมเกิดแต่เนื้อในตน

พ.ท.หญิง กรกมล สีขาว

หลังศึกเชียงกรานพระไชยราชาธิราชทรงโปรดให้ยกเลิกส่งเจ้านายไปปกครองเมืองนี้เพื่อไม่ให้เจ้านายใช้เป็นฐานอำนาจในการแย่งชิงพระราชบัลลังก์ ออยุธยาจึงเป็นศูนย์กลางอำนาจอาณาจักรอย่างแท้จริงนับแต่นั้นมา พระองค์โปรดให้เจ้านายเชื้อสายราชวงศ์สุโขทัยรับราชการใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาทเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการช่องสุ่มกำลังสำหรับแย่งชิงอำนาจเหมือนในอดีตอยุธยา ในสมัยพระองค์จึงรวมเป็นพระราชอาณาจักรเดียวกันอย่างแท้จริง

เมื่อเชียงใหม่เกิดความวุ่นวายด้วยเรื่องเจ้าผู้ครองนคร พระไชยราชาธิราชจึงโปรดให้จัดทัพขึ้นไปเพื่อระงับเหตุ แต่ยังไม่ถึงที่หมายเหตุการณ์ก็สงบลงชาวเชียงใหม่ได้ยกพระนางจिरประภาขึ้นครองเมืองแทนเจ้านครองค์เดิม เมื่อทัพไทยไปถึงพระนางจिरประภาได้ขอเป็นไมตรีกับกรุงศรีอยุธยา

ระหว่างการเสด็จพระราชกรณียกิจนอกพระนคร สมเด็จพระไชยราชาธิราชทรงมอบอำนาจให้ท้าวศรีสุดาจันทร์พระสนมเอกเชื้อสายเจ้านายราชวงศ์ละโว้อยุธยาเป็นผู้สำเร็จราชการแทน

พระองค์ทรงตั้งให้เป็น “นางพระยาเจ้าแม่อยู่หัวท้าวศรีสุดาจันทร์” มีพระราชอำนาจว่าราชการท่าพระมหาจักรีตรี สนิมเกิดแต่เนื้อในตนฉันใดพระไชยราชาธิราชก็เปลี่ยพล้ำสวรรคตด้วยน้ำมือท้าวศรีสุดาจันทร์พระสนมเอกผู้ใกล้ชิดฉันนั้น ด้วยเมื่อพระองค์เสด็จกลับอยุธยาหลังเสร็จพระราชกรณียกิจพระนางได้ลอบวางยาพิษพระองค์จนสวรรคต หลังจากนั้นได้ยกขุนนางวงศ์ราชสกุลขึ้นเป็นกษัตริย์ได้เพียง ๔๙ วัน ก็ถูกขุนพิเรนทรเทพและพรรคพวกลอบสังหารแล้วทูลอัญเชิญพระเทียรราชาขึ้นเสวยราชย์สมบัติ ทรงพระนาม “สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ” พระองค์ทรงปูนบำเหน็จให้ขุนพิเรนทรเทพเป็นพระมหาธรรมราชา ครองเมืองพิษณุโลก และพระราชทานพระวิสุทธิกษัตริ์พระราชธิดาให้เป็นพระมเหสีความวุ่นวายภายในราชสำนักอยุธยาจึงสิ้นสุดลง

สถานการณ์แตกแยกวุ่นวายภายในอยุธยาและการผัดแผ่นดินใหม่ทราบไปถึงพระกรรณของพระเจ้าตะเบ็งชะเวตี้ผู้โปรดการสงคราม ใครจะได้อยุธยาอยู่ในอาณัติเพื่อขยายพระราชอาณาเขต

และได้รับการยอมรับในฐานะพระเจ้าจักรพรรดิราช ผู้เป็นราชาเหนือราชาทั้งปวง ซึ่งเหล่าขุนนางได้ ถวายความเห็นเป็นข้อยุติว่าคัมค่าที่จะทำสงคราม แยกชิงดินแดนอยุธยาให้มาอยู่ใต้อาณัติ พระองค์จึง โปรดให้จัดทัพเข้าตีอยุธยาโดยพระองค์เป็นแม่ทัพมี มหาอุปราชบุเรงนอง พระเจ้าแปร และพระยาพะสิม คุมทัพหลักเดินทางสู่กรุงศรีอยุธยาและโปรดให้ตั้ง ค่ายทัพหลวงที่ตำบลกุ่มดอง โปรดให้ทัพมหาอุปราช บุเรงนองตั้งที่เพนียด ทัพพระเจ้าแปรตั้งที่บ้านใหม่ มะขามหย่อง ทัพพระยาพะสิมตั้งที่ตำบลทุ่งวรเชษฐ เมื่อข่าวทัพศึกพม่ามาประชิดอยุธยาทราบถึง พระภรรณของสมเด็จพระมหาจักรพรรดิทรงมีพระ ราชประสงค์จะออกไปทอดพระเนตรทัพพม่าด้วย พระองค์เอง ครั้งนั้นสมเด็จพระศรีสุริเยทัยพระมเหสี และพระบรมดิลกพระราชนิดาทูลขอตามเสด็จไป ด้วยโดยแต่งพระองค์เป็นชาย ครั้นถึงทุ่งมะขาม หย่องในเช้าวันอาทิตย์ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๔ ทั้งสองทัพ เผชิญหน้ากันโดยไม่คาดคิดจากเดิมมีพระราช ประสงค์เพียงต้องการทอดพระเนตรทัพเข้าศึกก็ กลายเป็นการเข้ารบยุทธต่อกัน ระหว่างการ สัมประยุทธ์ซึ่งชัยข้างทรงของสมเด็จพระมหา จักรพรรดิเกิดขึ้นหลังหนีพระเจ้าแปรซึ่งขับข้างตาม ติไล่หลังมาจนเจียนจะเปลี่ยงพล้ำเป็นจังหวะที่ สมเด็จพระศรีสุริเยทัยขับข้างเข้าขวางต่อสู้ป้องกัน พระสวามีด้วยพระแสงของ้าว ข้างทรงของสมเด็จพระ ศรีสุริเยทัยถูกข้างของพระเจ้าแปรจ้งดาเสียหลัก ประจวบจังหวะที่พระแสงของ้าวของพระเจ้าแปรฟัน ลงมาต่อพระวรกายของพระนางจนขาดสะพាយ แล่งสิ้นพระชนม์บนคอช้างพร้อมพระบรมดิลก พระราชนิดาซึ่งประทับอยู่บนกลางช้าง ครั้งนั้นพระ ราชเมศรพระราชโอรสได้รับไล่ข้างเข้าต่อตีทัพเข้าศึก เพื่อกันพระศพพระราชมารดาและพระบรมดิลกออก จากวงล้อมเข้าศึกและอัญเชิญพระศพกลับกรุงศรี อยุธยาได้สำเร็จ ฝ่ายพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ได้ยินเสียง ร้องของคูศึกผู้ต้องคมอาวุธของพระองค์เป็นเสียง

ผู้หญิงก็มีพระบรมราชโองการถอยทัพทันทีด้วยตก พระทัย เมื่อทรงทราบว่าทรงสังหารอิสตรีก็เกิดความ โทมนัส ละอายพระทัยยิ่งด้วยเสียพระเกียรติยศและ คักดีศรีชายชาติทหารยิ่งนัก

หลังการศึกครั้งนั้นพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ทรง ดับความโทมนัสด้วยการเสวยน้ำจัณฑ์เป็นนิจจน มีอาจครองพระสติได้ทรงถูกทหารชาวมอญลอบ ปลงพระชนม์ทำให้ราชสำนักพม่าเกิดความวุ่นวาย ความทราบถึงบุเรงนองขุนศึกคู่บารมีซึ่งกำลังนำทัพ สู่เมาะตะมะต้องถอยทัพกลับมาปราบกบฏและ จัดการศึกษาในหงสาวดีจนเรียบร้อยแล้ว ปราบดาภิเษกเป็นกษัตริย์ทรงพระนามว่าพระเจ้า บุเรงนอง พระองค์โปรดให้ย้ายเมืองหลวงกลับมา ยังกรุงหงสาวดีตามเดิม

ระหว่างที่พม่าเผชิญศึกภายในข้างฝ่ายไทย ก็เตรียมพร้อมรับศึกที่จะมีมาในอนาคตสมเด็จพระ มหาจักรพรรดิทรงปรับปรุงพระนคร เตรียมการรับ ศึกหลายประการตั้งแต่สร้างกำแพงพระนครให้ชิด ติดลำน้ำ โปรดให้สร้างป้อมเชิงเนินไบเสมาเก้ออิฐ ถือปูนทุกด้านแทนกำแพงดินแบบเดิมซึ่งทำจากไม้ บักบนเชิงเนินดินเหนียวซึ่งไม่สามารถรับกระสุนปืน ใหญ่แบบชาติตะวันตกที่เพิ่งเริ่มนำมาใช้การ สงครามของภูมิภาคนี้ได้ ยังโปรดให้สร้างปืนใหญ่ ประจำป้อมและตามช่องว่างระหว่างไบเสมาบน กำแพงเมืองโปรดให้รื้อกำแพงเมืองขนาดเล็กเช่น เมืองสุพรรณบุรี ลพบุรี นครนายก เพื่อป้องกันไม่ให้ ทัพเข้ายึดเป็นที่มั่นเมื่อมาทำศึกกับอยุธยา โปรดให้ สร้างเมืองนนทบุรี เมืองสาคร และเมืองนครชัยศรี เพื่อใช้เป็นที่รวมไพร่พลมาช่วยการศึกยังกรุง ศรีอยุธยาเพราะใช้เวลาเดินทางมาถึงกรุงศรีอยุธยา เพียง ๑ วัน ปรับเปลี่ยนกำแพงเมืองจากไม้บักบน เชิงเนินดินเหนียวเป็นก่ออิฐถือปูนให้แข็งแรงเพื่อ สามารถรับกระสุนปืนใหญ่ที่เริ่มนำมาใช้ในการ สงครามระหว่างบ้านเมืองแถบนี้ ยังโปรดให้เกณฑ์ ชายฉกรรจ์ราวแสนเศษเข้าเป็นทหาร มีการนำเรือ

แซมมาแปลงเป็นเรือไชยซึ่งสามารถแล่นได้เร็วและบรรทุกพลปืนคาบกระบี่ได้หลายนาย โปรดให้ฝึกการรบในบริเวณที่เป็นจุดยุทธศาสตร์และให้คล้องช้างเพื่อเตรียมทำศึกซึ่งสามารถคล้องได้ช้างเผือกถึง ๗ ช้าง

เมื่อหงสาวดีหมดปัญหาภายใน พระเจ้าบุเรงนองมีพระราชดำริที่จะตีกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองขึ้นให้ได้เมื่อชาวไทยคล้องช้างเผือกได้ถึง ๗ ช้าง ไปถึงพระกรรณของพระเจ้าบุเรงนองจึงทรงหาเหตุตีไทยด้วยการส่งพระราชสาสน์มาขอปันช้างเผือกโดยแลกเปลี่ยนเป็นเงินจำนวนมากแต่ไทยมิได้ให้ตามคำขอด้วยเท่ากับยอมอ่อนน้อมเป็นประเทศราชของพม่าเพราะช้างเผือกเป็นเครื่องแสดงบุญบารมีของพระเจ้ากักรพรรดิราช พม่าจึงใช้เหตุนี้ทำสงครามรุกฐานไทย

เมื่อข่าวศึกมาถึงเมืองหลวง สมเด็จพระมหาจักรพรรดิโปรดให้แต่งทัพรบศึกอย่างที่เคยปฏิบัติมาโปรดให้ทหารยืนรายล้อมประจำป้อมและตั้งค่ายรอบเมืองในทิศทางที่คาดคะเนว่าพม่าจะยกทัพเข้าโจมตี โปรดให้กวาดต้อนราษฎรเข้าสู่ภายในกำแพงพระนครและจัดทัพตั้งมั่นภายในพระนครเพื่อรอให้ถึงเวลาฤดูน้ำหลากมาท่วมกองทัพพม่าจนมิอาจตั้งทัพได้ต้องถอยทัพกลับไปเองเช่นที่ผ่านมาแต่การณ์มิได้เป็นดังคาดพระเจ้าบุเรงนองผู้มีปัญญาทรงแก้ไขปัญหานี้ด้วยการให้นำช้างม้าขึ้นสู่ที่ดอนและให้ทหารปลุกข้าวเป็นเสบียงสะสมไว้เลี้ยงไพร่พลยามเข้าสู่สนามรบขณะที่ไทยถูกปิดล้อมอยู่แต่ในพระนครไม่สามารถทำนาปลุกข้าวได้ดังเคยผลผลิตจึงไม่เพียงพอจะเลี้ยงผู้คนในพระนครส่งผลให้เกิดความแร้นแค้นอดอยาก

พระเจ้าบุเรงนองทรงโปรดให้ตั้งทัพใหญ่รึมน้ำใกล้พระนครด้วยหวังผลสัมฤทธิ์เมื่อไชยงเข้าไปในพระนคร โปรดให้ทำเขื่อนกันน้ำเพื่อชะลอให้น้ำไหลช้าลงชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนั้นว่า “หัวรอ” ทรงให้นำศพทหารและดินมาถมพื้นดินให้สูงขึ้นเพื่อที่จะใช้รองเท้าต่อตัวเหยียบปืนข้ามค่ายโจมตีฝ่ายไทยโปรดให้ขุดสนามเพลาะเชื่อมต่อกันเพื่อสามารถใช้

เดินให้ถึงกันได้โดยรอบยกต่อการที่ศัตรูจะมองเห็นโดยง่ายและป้องกันกระสุนปืนจากฝ่ายตรงข้าม

แม้จะทรงปรับยุทธวิธีแล้วทัพพม่าก็ยังไม่อาจตีกรุงศรีอยุธยาได้จนใกล้ฤดูน้ำหลากซึ่งกองทัพพม่าจะถูกน้ำท่วมจนไม่สามารถตั้งทัพได้และจะต้องยกทัพกลับไป พระเจ้าบุเรงนองจึงทรงเปลี่ยนไปใช้อุบายติดสินบนให้พระยาจักรี ซึ่งเป็นเชลยอยู่พม่าเป็นไส้ศึกโดยทำอุบายให้พระยาจักรีทำที่เป็นหลบหนีออกจากที่คุมขังของพม่าและหนีกลับมายังอยุธยาได้ เพื่อให้สมจริงก็โปรดให้ประหารทหารยามพม่าที่ยืนเวรยามในเวลานั้นเสียโดยอ้างเหตุปล่อยให้เชลยศึกหนีไปได้เพื่อให้สถานการณ์สมจริงและไม่เป็นที่เคลือบแคลงสงสัยจากฝ่ายตรงข้าม

ในระหว่างนั้นสมเด็จพระมหาจักรพรรดิยังคงเสียพระทัยจากการสูญเสียสมเด็จพระศรีสุริโยทัยไปในสงครามยุทธหัตถี ได้มอบราชสมบัติให้สมเด็จพระมหินทราธิราชซึ่งเป็นพระราชโอรสและพระองค์เสด็จออกผนวช ดังนั้นเมื่อพระยาจักรีกลับไปถึงอยุธยาและได้เข้าเฝ้ากราบบังคมทูลเรื่องราวที่สร้างขึ้นต่อสมเด็จพระมหินทราธิราชพระองค์มิได้เฉลียวพระทัยแต่อย่างใดด้วยยามศึกต้องการขุนพลที่สามารถและไว้วางใจได้จึงมิได้ระแวงระวังสงสัยพระยาจักรี พระองค์โปรดแต่งตั้งพระยาจักรีเป็นแม่ทัพเข้ามาบัญชาการกองทัพรบศึก

พระยาจักรีดำเนินการตามแผนโดยปรับเปลี่ยนผู้ชำนาญศึกไปประจำการในส่วนที่ไม่ได้รับศึก ส่วนผู้มีเจนการศึกก็ให้อยู่ในหน้าที่รบศึกจนกองทัพอ่อนแอขาดขุนพลและผู้นำทัพที่เข้มแข็ง เมื่อบ้านเมืองอ่อนแอถึงที่สุดพระยาจักรีก็ส่งสัญญาณเปิดประตูเมืองให้ทัพพม่ากรีธาทัพเข้ากรุงศรีอยุธยาโดยไทยมิอาจต้านทานจำต้องยอมแพ้อ่อนน้อมต่อพม่า ครั้งนั้นพม่านำตัวพระมหินทราธิราช พระราชวงศ์ และข้าราชการตักแห่แห่งสำคัญกลับไปพม่า แต่งตั้งให้พระมหาธรรมราชาขึ้นครองอยุธยาในฐานะประเทศราชของพม่า “ไทย” สูญสิ้นความเป็น “ไท” มีไช้เพราะไร้ซึ่งสามารถหากแต่ก่อสามัคคีเภท ระวังวาทะแวงกัน

ตั้งนั้น ณ ทุมไถ
พร้อมเพรียงนันทธนี
ทวังเทอญมีต้องสง
ซึ่งสุขเกษมสันต์

ผี ข ไร่สมัครมี
รวีวาทระแวงกัน
สยคงประสขพลัน
ทิตะกอบทวิการ

ใครเล่าจะสามารถ
ชักล้าง ข แผลกลลาญ
ป่วยกล่าวอะไรฝูง
ฤาสรรพสัตว์อัน

มนอาจรระรานทาลู
ก็เพราะพร้อมเพราะเพรียงกัน
นรสูงประเสริฐครัน
เฉพะามีชีวิตครอง

แม้มากพิกั้งไม้
มัดกำกระนั้นปอง
เหล่าไทนพิไมตรี
กิจใดจะชววยชวน

ผิวใครจะใคร่ลอง
พลชักก็เต็มทน
สละสิ้นทุมุตน
บมิพร้อมมิเพรียงกัน

อย่าปรารภนาทวัง
มวลมาอุขัตติบรร
ปวงทุกขัษัตติสร
แม้ปราศนิยมปรี

สุขทั้งเจริญอัน
ลูไฉนบได้มี
พกยันตรายกลี
ติประสงค์ก็คงสม

ควรชนประชุมเชน
สามัคคีปรารม
ไปมีก็ให้มี
เนื่องเพื่อภยโยจึง

คณะเป็นสมาคม
ภนัพทธรำพียง
ผิวมีก็คำนึ่ง
จะประสขสุชาลัยฯ

บรรณานุกรม

จิตรสิงห์ ปิยะชาติ. (๒๕๒๕). เสียดแผ่นดินกรุงศรีอยุธยา ครั้งที่ ๑ และ ครั้งที่ ๒ จาก พ.ศ. ๒๑๑๒ ถึง ๒๓๑๐ ได้วีรบุรุษของชาติ ๒ พระองค์. กรุงเทพฯ: ยิปซีสำนักพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ ๒.

ภาสกร วงศ์ตะวัน. (๒๕๕๖). ประวัติศาสตร์ไทยจากคนไทยทั้งแผ่นดินถึงยุคเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕. กรุงเทพฯ: ยิปซี กู๊ป. พิมพ์ครั้งที่ ๓.

อาณัติ อนันตภาค. (๒๕๕๘). สองมหाराษฎ์แผ่นดิน. กรุงเทพฯ: ยิปซี กู๊ป.

เสนาศึกษา

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

“กระสุนเกือบหมดแล้วครับผู้หมวด จะเอาอย่างไรดี” นายสิบประจำหมู่ปืนคลานเข้ามาหาธงเจิมที่ยังคงปักหลักอยู่กับปืนใหญ่ของเขา กระสุนปืนใหญ่จากฝ่ายพระนครยังคงระดมยิงเข้ามาอย่างหนักเพื่อสร้างความเสียหายแก่กำลังฝ่ายหัวเมืองให้มากที่สุดเนื่องจากแผนรุกไล่ต้องสะดุดลงด้วยฤทธิ์ของปืนจรวดเดี่ยวฮาโนแมค

“ต้องยิงต่อไป แต่ประหยัดกระสุนหน่อย พวกเรายังถอนตัวกลับมาไม่หมด” ธงเจิมสั่งการอย่างเด็ดเดี่ยวจากท่านั่งที่อาศัยโล่ปืนใหญ่เป็นเครื่องกำบังการยิง แต่แล้วเขาก็ต้องเงยหน้าขึ้นเมื่อได้ยินเสียงพูดที่คุ้นเคยมาตั้งแต่ครั้งเป็นนักเรียนนายร้อย ธงเจิมลุกขึ้นยืนตรงแล้วทำวันทยหัตถ์เคารพนายทหารที่นักเรียนนายร้อยรุ่นเขาให้ความเคารพ

นายพันเอกพระยาตรีสิทธิสงคราม!!!

“น้องชายเป็นอย่างไร” ท่านถามอย่างปรานีท่ามกลางเสียงระเบิดรอบตัว แต่ดูเหมือนท่านไม่ได้ใส่ใจแม้แต่น้อย เมื่อได้รับทราบสถานการณ์ท่านก็ตอบว่า

“ผมจะลงไปข้างหลัง เรียกให้เขาเอาเสบียง

อาหารและกระสุนขึ้นมาให้” น้องชายอย่างนี้กว่าผมเห็นนะ ผมต้องตายก่อนท่านทุก ๆ คนเสมอ” ท่านเอื้อมมือมาตบไหล่ร้อยตรีหนุ่มทหารปืนใหญ่แล้วเดินจากไปช้า ๆ อารมณ์ยังคงเยือกเย็นทั้ง ๆ ที่กระสุนปืนใหญ่ปืนเล็กยังคงระดมยิงมาไม่ขาดสาย กระสุนปืนใหญ่บางนัดตกห่างจากท่านไปไม่ถึง ๒๐ เมตร

ธงเจิมทำวันทยหัตถ์อีกครั้งแล้วหันกลับไปทำหน้าที่ด้วยจิตใจอันแน่วแน่เมื่อได้รับกำลังใจจากผู้บังคับบัญชาที่เขาเชื่อมั่นศรัทธา

สถานการณ์อยู่ในความสิ้นหวัง ทหารฝ่ายหัวเมืองจึงต้องใช้ห้วงเวลาที่ทหารฝ่ายพระนครต้องชะงักแผนการรุกอันเกิดจากตอร์ปิโดบกฮาโนแมคให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการร่นถอย กอปรกับเป็นเวลาค่าคืนต่อเนื่ององค์แม่ทัพจึงทรงใช้เวลารวบรวมกำลังพลอย่างละเอียดถี่ถ้วน ไม่ยอมทิ้งทหารคนใดไว้เป็นเชลยเป็นอันขาด ในขณะที่ทหารทุกคนต่างร้อนใจอยากไปให้พ้นดอนเมืองให้เร็วที่สุด เพราะบัดนี้ตกอยู่ในระยะยิงของปืนใหญ่ฝ่ายพระนครแล้ว

๑๖ ตุลาคม ๒๔๗๖

รถไฟขบวนแรกนำอาหารฝ้ายหัวเมืองซึ่งพายแพ้วการรบกออกจากสถานีรถไฟดอนเมืองเมื่อเวลาประมาณ ๐๒.๐๐ น. ของวันใหม่คือ ๑๖ ตุลาคม การถอนตัวแบ่งออกเป็น ๓ ขบวน และองค์แม่ทัพถอนตัวมาพร้อมกับขบวนสุดท้ายและก่อนที่จะเดินทางออกจากดอนเมืองท่านก็ได้เขียนหนังสือกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งยังประทับอยู่ ณ พระราชวังไกลกังวล หัวหิน โดยมอบให้นักบินบินไปทิ้งลงที่หัวหินในเช้าวันที่ ๑๖ ตุลาคม มีข้อความดังนี้

กองอำนวยการทหารหัวเมือง
ดอนเมือง

วันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ทูลหม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ ราชเลขานุการในพระองค์

ด้วยเดิมหม่อมฉันและพวกพ้อง คือกองทหารหัวเมืองได้รวบรวมกำลังกันนำมาสู่พระนครเพื่อจะขอร้องให้รัฐบาลปฏิบัติการอันจะนำความปลอดภัยและสันติสุขมาสู่ประเทศ ไม่มีการแย่งอำนาจซึ่งกันและกัน แต่รัฐบาลมิได้พิจารณาหลัก ๖ ประการที่หม่อมฉันขอร้องและมีได้แถลงให้ทราบแต่อย่างใดเลย กลับใช้อาวุธยิงทหารหัวเมืองก่อนจนกลายเป็นการต่อสู้กันอย่างร้ายแรง หากจะกล่าวถึงกำลังและอาวุธแล้ว กองทหารหัวเมืองอาจรวบรวมคนและใช้อาวุธที่มีอยู่ต่อสู้ไปได้อีก แต่จะเสียชีวิตและเลือดเนื้อคนชาติเดียวกัน เสียทั้งเวลาและทรัพย์สินบัติของรัฐบาล ความยากลำบากตกอยู่แก่พลเมือง

บัดนี้ได้ทราบสำเนาหลายพระหัตถ์ ถึงพันตรีหลวงสรสิทธิยานุการว่า มีพระราชประสงค์ที่จะให้การต่อสู้สิ้นสุดลงโดยเร็ว จึงเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะกราบบังคมทูลพระกรุณาว่า ตามที่หม่อมฉันนำกำลังมาสู่พระนครด้วยพลการนั้น ก็

ด้วยความประสงค์อันแรงกล้าที่จะให้บ้านเมืองมีสันติสุข หากแต่จะขอร้องตามทางการก็จะไม่สำเร็จ ถ้าแม้จะเป็นความผิดในครั้งนี้ก็รับพระราชอาญาพลีชีพด้วยความรักชาติอันสุดจิต ขอเพียงให้ตกตามหลัก ๖ ประการที่ขอไว้เท่านั้น ส่วนชั้นรองตลอดจนลูกแถวขอรับพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณนิรโทษกรรมด้วย

หม่อมฉันได้ถอนกองทหารออกให้ทางพระนครไปที่ปากช่องแต่เข้าวันนี้ ขอนำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาทรงทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด
นายพลเอกบวรเดช

กำลังฝ้ายหัวเมืองเดินทางร่นถอยด้วยขบวนรถไฟมุ่งหน้ากลับสู่ฐานที่มั่นสุดท้าย ณ นครราชสีมา โดยมีแผนการรบหน่วงเวลาและเตรียมการตั้งรับบริเวณเทือกเขาตงพญาเย็น เริ่มจากสถานีปากช่องไปจนถึงนครราชสีมา ภารกิจสำคัญของแผนการรบหน่วงเวลาครั้งนี้คือขัดขวางการรุกคืบและทำลายกำลังของฝ่ายพระนครที่จะต้องรุกไล่ตามมาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ที่มั่นใหญ่ นครราชสีมา มีเวลาเตรียมตัวตั้งรับอย่างเต็มที่ และหวังว่าเวลาที่ยืดออกไปนี้รวมทั้งการบักหลักผู้ตายอาจเป็นข้อต่อรองกับฝ่ายพระนครได้

นายทหารที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบบัญชาการรบหน่วงเวลานี้ก็คือนายพันเอกพระยาศรีสิทธิสงคราม

ขบวนรถของกำลังส่วนรบหน่วงเวลาเดินทางมาถึงสถานีปากช่องเมื่อเวลา ๑๓.๐๐ น. ของวันที่ ๑๖ ตุลาคม

มาถึงตอนนี้ เนื่องจากมีทหารเหลืออยู่น้อยลง เพราะเริ่มมีทหารที่หนีทัพแตกพ่ายมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงต้องมีการปรับกำลังกันใหม่เพื่อเข้าปฏิบัติตามแผนการรบหน่วงเวลา โดยสามารถปรับกำลังที่เหลือ

อยู่ได้เป็น ๓ กองพัน เป็นกองพันทหารราบกองพันหนึ่ง ทหารม้ากองพันหนึ่ง และทหารปืนใหญ่อีกกองพันหนึ่ง จากนั้นก็วางกำลังเตรียมการตั้งรับเป็นชั้น ๆ ไปตั้งแต่สถานีรถไฟปากช่องจนถึงตัวเมืองนครราชสีมา

ห้องฟ้าเบื้องบนเหนือป่าดงพญาเย็นมีดมิดไร่แม้กระทั่งแสงดาวราวเป็นอาเพศของบ้านเมืองเสียงจักจั่นเรไร้องระงมคล้ายร่วมปลอบขวัญให้เหล่าทหารผู้ประสบความพ่ายแพ้และมองไม่เห็นอนาคต ได้ร่มไม้ใหญ่ริมทางรถไฟ แสงบุหรีแดงวาบเป็นระยະมองเห็นได้ชัดเจนแต่ไกลท่ามกลางความมืดมิด

“พวู่นี้เราจะคุมกำลังเคลื่อนลึกเข้าไปตั้งรับที่สี่ลี้กว่า...ขอให้เพื่อนโชคดี” เสียงสนทนาเบา ๆ ของเพื่อนรักสองคน ร้อยตรีธงเจิมกับร้อยตรีประยูร

“เพื่อนก็ขอให้โชคดีเช่นกัน” ธงเจิมกล่าวตอบ

ในการรบที่ผ่านมา เพื่อนรักทั้งสองต่างร่วมต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่กันมาในฐานะผู้บังคับหมวดทหารปืนใหญ่ ผ่านความตายอย่างฉิวเฉียดมาด้วยกันหลายครั้ง แต่บัดนี้ทั้งสองจำต้องแยกจากกันเนื่องจากธงเจิมอาสาอยู่ร่วมรบกับแนวต้านทานแรกที่ปากช่องร่วมกับนายทหารที่เขาเทิดทูนคือนายพันเอกพระยาศรีสิทธิสงครามนั่นเอง

“ไหว้วานเพื่อนเรื่องหนึ่งได้ไหม” ธงเจิมถามขึ้นท่ามกลางความเงียบที่ทั้งสองเจตนาปล่อยให้ครอบครัวคลุมบรรยากาศอยู่ครู่ใหญ่ ประยูรพยักหน้าตอบรับ

“เราไม่รู้ว่าจะข้างหน้าจะเป็นเช่นไร แต่ถ้าเราเป็นอะไรไป เพื่อนช่วยนำสิ่งนี้ไปให้กับคุณศติประภาหน่อยได้ไหม” กล่าวจบก็ควักซองจดหมายยับย่นซองหนึ่งออกมาจากกระเป๋าเสื้อเครื่องแบบด้านซ้ายตรงหัวใจของเขาแล้วส่งให้เพื่อนรัก

ประยูรเอื้อมมือไปรับซองจดหมายด้วยความเข้าใจและเห็นใจความรู้สึกของเพื่อนรักแล้วเก็บไว้ในกระเป๋าเสื้อของตน จากนั้นก็ปล่อยให้ความเงียบของราวไพรดำเนินต่อไป

๐๕.๓๐ น. ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

“ตอนนี้ตำรวจเริ่มวางกำลังล้อมกรมตำรวจแล้ว ทำทางจะไม่ดีนะ ทำไงดีละ” เจ้าหน้าที่ฝ่ายข่าวศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยกระซิบบอกคณะโฆษกข้างเวทีอภิปราย ทั้งหมดเงียบไปครู่หนึ่งแล้วตัดสินใจเห็นพ้องต้องกันว่า เพื่อป้องกันความแตกตื่นจนอาจควบคุมสถานการณ์ไม่ได้จึงยังไม่ควรแจ้งเรื่องนี้ให้ผู้ชุมนุมทราบ แต่เพื่อป้องกันเรื่องร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะไม่กล่าวโจมตีหรือทำตัวเป็นปฏิปักษ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเด็ดขาด แต่จะยังคงวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลและพวกเผด็จการ อันเป็นเป้าหมายของการชุมนุมและการเคลื่อนไหวที่ผ่านมาต่อไป

เด็กหนุ่มรูปร่างสันทัดสวมแว่นสายตาผู้ทำหน้าที่โฆษกบนเวทีอภิปราย ก้าวขึ้นเวที ท่ามกลางเสียงปรบมือต้อนรับจากผู้ชุมนุมที่ยึดสนามฟุตบอลในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นที่รวมตัว ซึ่งขณะนี้แออัดไปด้วยนักศึกษาและประชาชนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ชีวิต ทุกคนยังคงอยู่ในความสงบแม้ไค้กลางแห่งความรุนแรงกำลังเริ่มปรากฏให้เห็นชัดเจนขึ้นทุกขณะ เสียงปึงจากนอกมหาวิทยาลัยเริ่มหนาหูขึ้น

โฆษกบนเวทีก้าวเข้าไปใกล้ไมโครโฟนแล้วขยับเตรียมกล่าวคำปราศรัยทั่วทุกบริเวณตกอยู่ในความเงียบรอรับฟัง...

แต่แล้วทันใดนั้น เสียงประหลาดที่แทบทุกคนไม่เคยได้ยินมาก่อนก็ดังแหวกความเงียบข้ามศีรษะมาจากด้านทิศตะวันตกติดสนามหลวง เป็นเสียงวัตถุบางอย่างวิ่งแหวกอากาศมาด้วยความเร็วสูงจนทำให้เกิดเสียงดังคล้ายหีวี่ดร้องของปีศาจร้ายยังไม่ทันจะสอบถามกันว่านั่นเสียงอะไรก็ปรากฏแสงไฟสีส้มบาดตาแวบขึ้นแค่เสี้ยวนาทีกกลางสนามฟุตบอล ที่ซึ่งผู้คนนั่งเบียดเสียดไหล่ชนไหล่กันอยู่ติดตามด้วยเสียงระเบิดดังสนั่นกึกก้อง

ลูกระเบิดขนาด ๔๐ มิลลิเมตรจากเครื่องยิงเอ็ม ๗๙ แตกตัวออกสาดสะเก็ดคมกริบไปทั่วทุก

ทิศทาง ควันสี่ขาวลอยขึ้นบนไปไปกับหมอกจาง ๆ ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนจากท้องฟ้าที่เริ่มสว่าง และยังไม่ทันจะรวบรวมสติได้ เสียงหวีดหวิวก็ดังมาจากทิศทางเดิมและมุ่งสู่จุดเดิมอีกครั้ง แต่คราวนี้ไม่มีเสียงระเบิดตามมา

ผู้คนหมอบกราบกระจัดกระจายกันไปรอบ ๆ บริเวณระเบิด แรกทีเดียวก็ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าหมอบเพราะได้รับบาดเจ็บเสียชีวิต หรือหมอบเพื่อความปลอดภัยตามที่ได้รับคำแนะนำมาก่อนหน้านี้ แต่ไม่นานนักความจริงก็ปรากฏเมื่อหน่วยพยาบาลวิ่งเข้ามาถึงจุดระเบิดตก แล้วก็ได้ประกาศความจริงว่ามีผู้เสียชีวิตไปแล้วจากระเบิดนัดเดียวนี้ ๔ ศพ บาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง จำเป็นต้องนำส่งโรงพยาบาลโดยด่วนที่สุด

“ปลอดภัยไหมครับ เป็นอะไรหรือเปล่า... อาทิตยา” เด็กหนุ่มคนหนึ่งวิ่งตรงมาใกล้จุดระเบิดแล้วคุกเข่าลงข้าง ๆ เด็กสาวคนหนึ่งซึ่งยังคงมีท่าที่มึนงงพลางถามลละล้าลัก เด็กสาวผู้นั้นหันศีรษะแทนคำตอบ เด็กหนุ่มทำท่าโล่งใจ เมื่อรวบรวมสติได้เด็กสาวคนนั้นก็รีบลุกขึ้นแล้วเดินสำรวจไปรอบ ๆ ผู้คนที่ยังคงนอนหมอบนิ่งอยู่กับพื้นสนามหญ้า

“ช่วยกันดูคนเจ็บเถอะคะ... ธรณิน” เด็กสาวน้ำเสียงเด็ดเดี่ยวราวกับลิ้มเรื่องราวระทึกขวัญเมื่อครู่ไปแล้วจนหมดสิ้น เด็กหนุ่มพยักหน้าแทนคำตอบ แล้วทั้งสองก็เดินเคียงคู่กันไปรอบ ๆ บริเวณ

“ตรงนี้มีคนเจ็บคะ...” เด็กสาวนามอาทิตยาทรุดตัวลงนั่งข้าง ๆ เด็กหนุ่มคนหนึ่งซึ่งนอนแน่นิ่งไม่ไหวติงอยู่บนพื้นสนาม ร่างกายโดยเฉพาะบริเวณศีรษะชุ่มโชกไปด้วยโลหิตสีแดงฉานที่ไหลนองจนชุ่มโชกไปหญ้า เธอเอื้อมมือไปจับชีพจรที่ข้อมือข้างขวา “ชีพจรยังเต้นอยู่คะ... รีบไปตามพยาบาลมาเร็ว ๆ นะคะ” เด็กหนุ่มพยักหน้ารับคำแล้ววิ่งจากไป สักครู่หนึ่งก็กลับมาพร้อมหน่วยพยาบาลเพื่อมวลชน จากนั้นก็ช่วยกันประคับประคองคนเจ็บขึ้นเปลสนามอย่างทุลักทุเล

แสงสีทองยามอาทิตย์อุทัยเริ่มทอแสงเรืองเรืองจับท้องฟ้าเบื้องทิศตะวันออกข้างหน้าพระบรมมหาราชวังและวัดพระแก้วที่ชาวพุทธยึดมั่นเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจ ทศนวิสัยภายในบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เริ่มชัดเจนขึ้นตามลำดับ

แสงอาทิตย์ยามอรุณรุ่ง ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ สาดส่องมาพร้อมกระสุนปืนนานาชนิดที่รวมศูนย์สาดเข้าไปสู่เป้าหมายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์...

“น่ากลัวจังเลยนะคะ...” ผ่านภพ ชายชาญและนับดาวนั่งรายล้อมอยู่หน้าเครื่องรับวิทยุที่ระเบียงบ้านริมน้ำ หญิงสาวร้องอุทานเมื่อได้ยินการรายงานเหตุการณ์ผ่านสถานีวิทยุยานเกราะ

“เรื่องราวจะลูกกลมบานปลายกันไปมากกว่านี้ไหมคะ” ผ่านภพกับชายชาญหันมาสบตากันด้วยท่าทางหนักใจแทนคำตอบ

ท้องฟ้าเบื้องทิศตะวันออกเริ่มสว่างไสวขึ้นตามลำดับ เสียงปืนดังเป็นระยะ ๆ มาจากทิศทางที่ตั้งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากบ้านอภิบาลภูวดล ริมแม่น้ำเจ้าพระยา สามเสนในมากนัก เพื่อนรักสบตาส่งสัญญาณที่รู้ใจกันแล้วพยักหน้า

“น้องดาวอยู่บ้านนะครับ... พี่กับภพจะไปดูเหตุการณ์ที่ธรรมศาสตร์หน่อย...” หญิงสาวขยับปากจะห้ามตามวิสัยห่วงใยของสตรี แต่เมื่อเห็นความตั้งใจจริงของชายชาติทหารผู้เป็นที่รักทั้งสองจึงได้แต่เอ่ยปากเตือนให้ระมัดระวังตัว

“ไม่ต้องห่วงหรอกน่า รบกับคอม น่ากลัวกว่านี้เยอะ” ชายชาญบอกกับน้องสาวด้วยน้ำเสียงผ่อนคลาย

สักครู่หนึ่ง ธรณินนั่ง ๔ ประตูของชายชาญก็พานายทหารหนุ่มทั้งสองเดินทางออกจากบ้านพักมุ่งหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“พี่ ๆ ตำรวจครับ กรุณาหยุดยิงเถิดครับ... เราชุมนุมอย่างสันติ เราไม่มีอาวุธ กรุณาหยุดยิงเถิดครับ” เด็กหนุ่มผู้ทำหน้าที่โฆษกบนเวทีพริ้ว

กล่าวประโยคนี้อ้าแล้วอ้าเล่าด้วยน้ำเสียงแหบแห้ง น่าเวทนา กระนั้นเสียงป็นที่ยิ่งมาจากภายนอก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ยังไม่มีการจะลดลง มีหน้าอ้ายังดูคล้ายจะหนาแน่นยิ่งขึ้นตามแสงตะวัน ที่จัดจ้าขึ้นเรื่อย ๆ ใครที่เคยมีประสบการณ์ผ่าน สงครามมาก่อนก็อาจจำแนกออกว่าหลายเสียง ในนั้นมาจากอาวุธสงครามที่มีไว้ใช้เช่นฆ่ากันใน สนามรบ

ท่ามกลางสถานการณ์วิกฤตถึงเลือดถึงเนื้อ และดูจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ในที่สุด สุธรรม แสงประทุม เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา แห่งประเทศไทย เด็กหนุ่มรูปร่างผอมบางผมหักศก ไบหน้าคมเข้มแบบหนุ่มได้ก็พยายามติดต่อขอเข้า พบนายกรัฐมนตรีนะ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช เพื่อขอให้ ใช้อำนาจสั่งการให้บุคคลที่อยู่ภายนอกและวาง กำลังปิดล้อมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไว้แล้วอย่าง ลื่นเชิงหยุดการยิงเข้าไปในที่ชุมนุมโดยเร็ว มิให้ นักศึกษาและประชาชนผู้บริสุทธิ์ในที่ชุมนุมต้องบาดเจ็บล้มตายกันไปมากกว่านี้

๐๕.๔๐ น.

โฆษกบนเวทีประกาศให้ผู้ชุมนุมทยอยออกจากพื้นที่ชุมนุมในสนามฟุตบอลไปหาที่กำบังบนตึก คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และตึกคณะ วารสารศาสตร์

เริ่มมีการระดมยิงเข้าไปในมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์จากด้านพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และเริ่มมีการใช้ปืนไรแรงสะท้อนถอยหลังขนาด ๕๗ มิลลิเมตร ซึ่งปกติใช้ยิงทำลายรถถังหรือที่ มั่นติดแปลงแข็งแรงเข้ามาในมหาวิทยาลัย

“เฮ้ย...หลบเข้ามาใต้ถุนเวทีนี้ดีกว่า ยืนได้ อย่างนั้นเดี๋ยวก็โดนยิงหรือ” เด็กหนุ่มคนหนึ่งร้อง บอกเพื่อนผู้ที่ยืนแก่ ๆ กัง ๆ อยู่ข้างเวทีอภิปราย ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญเป้าหมายหนึ่งในการยิงเข้า มาจากนอกมหาวิทยาลัย

“เราต้องแยกกันก่อนนะ นัดท่านนายกเสนีย์

ไว้ได้แล้วจะพยายามให้ท่านสั่งหยุดยิงให้ได้” สุธรรม แสงประทุม กล่าวกับเพื่อน ๆ แกนนำอย่างหนัก แน่น แวตาส่อความหนักใจจนเห็นได้ชัด เลขาธิการ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยสวมกอด อ้าลาเพื่อนรักร่วมชีวิตร่วมอุดมการณ์แต่ละคนด้วย ความอาลัย

“โชคดีเพื่อน...” คือคำกล่าวอวยพรสุดท้ายที่ เขาได้รับ

“พวกเรา ก็เช่นเดียวกัน ขอให้ปลอดภัย ระวัง ตัวกันมาก ๆ นะ...” หลังกล่าวจบสุธรรมก็ก้มตัววิ่ง ออกจากบริเวณเวทีอภิปรายเพื่อไปทำหน้าที่ยุติการ สั่งหารหมู่กลางกรุงครั้งนี้ให้จบได้

ผู้คนเริ่มทยอยกันออกจากสนามฟุตบอล โฆษกบนเวทียังคงทำหน้าที่ต่อไปโดยไม่หวั่นเกรง กับกระสุนที่ระดมยิงเข้ามา

“พี่ ๆ ตำรวจครับ...กรุณาหยุดยิงเถอะครับ เราชุมนุมอย่างสันติ เราไม่มีอาวุธ ตัวแทนของเรา กำลังเจรจาอยู่กับรัฐบาล อย่าให้เสียเลือดเนื้อไป มากกว่านี้เลย กรุณาหยุดยิงเถอะครับ” ร่ำว่าพูดเช่นนั้น อ้าแล้วอ้าเล่าหน้าบร้อยนับพันครั้งทั้ง ๆ ที่เห็นกับตาว่า ไม่ได้ทำอะไรดีขึ้น แต่ครั้งจะคิดทำอย่างอื่นที่ดี กว่านี้ก็ไม่เห็นทาง ดังนั้นเขาจึงบอกตัวเองว่าต้องพูด อ้าซากรอย่างนี้ต่อไปเพื่อสมองจะได้ไม่ต้องคิด เอะแต่เพียงว่าให้มีเสียงจากเวทีให้นานที่สุดเพื่อ กลบความหวาดกลัวของตัวเองด้วยการพูดอ้าซากร เพื่อว่าสมองจะได้ไม่มีเวลากลับ

นักศึกษาชายคนหนึ่งถูกกระสุนปืนนอนจม กองเลือดอยู่กลางสนามฟุตบอล ไม่มีใครรู้ว่าเขา บาดเจ็บหรือเสียชีวิตไปแล้ว นักศึกษาหญิงที่ทำ หน้าที่ยาบาลเพื่อมวลชนคนหนึ่งวิ่งเข้าไปแล้วพบ ว่าเขายังมีชีวิตอยู่ จึงประคองคนเจ็บซึ่งเธอไม่รู้จัก มาก่อนให้ยืนขึ้นแล้วค่อย ๆ พาเดินอ้า ๆ ไปยังตึก บัญชี

เดินอ้า ๆ ไปยังตึกบัญชี...เดินอ้า ๆ ไปยังตึก บัญชี...

แต่เพียงแค่ว่า ๔-๕ ก้าวเท่านั้น ร่างกายบอบบางของนักศึกษาหญิงผู้นั้นก็เซกลงไปข้างหน้าราวถูกผลักด้วยแรงมหาศาล กระสุนความเร็วสูงนัดหนึ่งพุ่งเข้าแผ่นหลังทะลุออกด้านหน้า หยาดโลหิตพุ่งเป็นฝอยสะท้อนประกายแดงเข้มจากแสงแดดอบอุ่นยามเช้า แขนทั้งสองไขว่คว้าอากาศอย่างไร้ความหมายแล้วล้มลงบนพื้น ปล่อยให้นักศึกษาหนุ่มที่เธอพยายามเข้าให้ความช่วยเหลือถูกลงกองกับพื้นสนามหญ้า

นักศึกษาอีกคนหนึ่งพยายามวิ่งเข้าไปเพื่อให้ความช่วยเหลือเพื่อนทั้งสอง...

แต่ไม่สำเร็จ คนตายเพิ่มขึ้นอีกหนึ่ง นักศึกษาทั้งสามตายตายล้มโผล่ลงคล้ายไม่เชื่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นอยู่กลางสนามฟุตบอลแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในรุ่งอรุณแห่งการสังหารเช้าวัน...

ที่บริเวณประตูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้านท่าพระจันทร์ซึ่งถูกปิดสนิท ด้านนอกทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้คนที่ทางกระหายเลือดจำนวนนับไม่ถ้วนยืนคุ่มเชิงอยู่พร้อมกิริยาเกรี้ยวกราด เสียง “ฆ่ามัน ฆ่ามัน ฆ่ามัน” ดังกระหึ่มไปทั่ว

ด้านภายใน รถกระบะคันหนึ่งจอดนิ่งอยู่หน้าหอนักศึกษา ประตู เครื่องยนต์ยังคงครางกระหึ่ม ธรณินเดินนำหน้าอาทิตยาผ่านรถไปที่ประตูแล้วตะโกนฝ่าเสียงให้ร้องออกไป

“เปิดประตูด้วยครับ มีคนเจ็บ ต้องรีบส่งโรงพยาบาล... กรุณาเปิดประตูหน่อยครับ”

“ฆ่ามัน ฆ่ามัน ฆ่ามัน” เป็นเสียงเดียวที่ตอบกลับและดังมากขึ้นบางคนชี้อาวุธในมือมาที่เด็กหนุ่มสาวทั้งสอง อาทิตยาก็เอื้อมมือให้ฝูงชนพร้อมคำวิงวอนขอให้เปิดประตู แต่เสียงเดียวที่เป็นคำตอบยังคงเป็น ฆ่ามัน ... ฆ่ามัน... ฆ่ามัน...

เด็กสาวน้ำตาไหลพราก ส่งเสียงอ่อนวอนระคนเสียงสะอื้นพร้อมมือที่พนมขอให้เปิดประตูต่อไปจนเสียงแหบแห้ง...

๐๗.๐๐ น.

กลุ่มคนที่อยู่หน้าประตูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตั้งแต่ ๐๑.๐๐ น. ใช้รถโดยสาร ๒ คันขับพุ่งเข้าชนรั้วประตูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้านสนามหลวง เมื่อประตูพัง ตำรวจตระเวนชายแดน ลูกเสือชาวบ้าน กระทั่งแดง และกลุ่มอันธพาลต่างทะลักกันเข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เจ้าหน้าที่ตำรวจหลายสิบนายขึ้นรถขับผ่านประตูเข้าไป เมื่อเข้าไปข้างในแล้วต่างก็พากันถูกลงจากรถ พร้อมใช้อาวุธระดมยิงไปยังทุกเป้าหมายที่มองเห็นและที่คาดเดา

บทเพลงแห่งการสังหารยามอรุณรุ่ง ณ เช้า ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ บรรเลงถึงจุดสูงสุด...

“ไม่น่าเชื่อเลยนะว่า เรื่องอย่างนี้จะเกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา” ผ่านภพบอกกับเพื่อนรักด้วยน้ำเสียงสะท้อนความรู้สึกสะท้อนใจอย่างชัดเจน ชายชาญหันหน้าจากท้องถนนเบื้องหน้าหันมามองแล้วตอบด้วยน้ำเสียงที่สะท้อนความรู้สึกไม่แตกต่างกัน

“ในสนามรบ เรากับข้าศึกยังไม่ทำกันถึงขนาดนี้” ชายชาญตอบได้เพียงแค่นี้ก็เหมือนมีอะไรมาจุกที่ลำคอ “เหมือนสัตว์นรก...”

ภาพที่ทั้งสองได้เห็นกับตาตนเองเมื่อช่วงสายที่ผ่านมายังคงติดตรึงอยู่ในความคิดเหมือนภาพถ่ายในอัลบั้มที่เปิดวางอยู่ตรงหน้า ผู้คนที่โกรธเกรี้ยวดุร้ายลากศพนักศึกษาออกมาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปตามพื้นถนนศพแล้วศพเล่า ตลอดทางก็ถูกระบายอารมณืป่าเถื่อนย่ำยีราวกับมิใช่การกระทำของมนุษย์ ภาพศพที่ถูกตอกอกด้วยลิ่มภาพศพที่ถูกสุมเผาด้วยยางรถยนต์ซึ่งมีอาการกระตุกคล้ายยังไม่ตาย ภาพศพที่ถูกแขวนคอไว้กับต้นมะขามมีร่องเท้ายึดปากแล้วถูกกระหน่ำทุบตีด้วยเก้าอี้และสารพัดอาวุธที่จะหาได้ ท่ามกลางฝูงคนที่รายล้อมส่งเสียงเชียร์สะใจ

“ฆ่ามัน... ฆ่ามัน... ฆ่ามัน”

ผ่านภพหวนรำลึกไปถึงเมื่อครั้งยังเป็นนักเรียนนายร้อย คำขวัญ “ฆ่ามัน ฆ่ามัน ฆ่ามัน”

เป็นสิ่งที่เขาและเพื่อนนักเรียนนายร้อยทุกคนล้วน
คุ้นเคยเป็นอย่างดี รวมทั้งคำขวัญคำปลุกใจอื่น ๆ ที่
ถูกปลุกฝังมาตลอดชีวิตทหาร

ในมโนภาพ เขาเห็นแถวนักเรียนนายร้อยใน
ชุดฝึกสวมหมวกเหล็กพร้อมอาวุธประจำกายในมือ
กำลังวิ่งออกกำลังในสนามฝึก ครูฝึกจะคอยนำพวก
เขาให้ร้องตะโกนคำปลุกใจ

“ท่านคือใคร...” ครูฝึกผู้ควบคุมแถวร้องถาม
ท่ามกลางเสียงฝีเท้าที่กระแทกลงบนพื้นถนนพร้อม
เพรียงกันตามจังหวะก้าววิ่ง พวกเขาเปล่งเสียงร้อง
ตอบกึกก้องพร้อมกันทันทีทันใดอย่างภาคภูมิใจว่า
“นายร้อย” ครูฝึกก็จะร้องถามต่อว่า “มาทำไม”

“สามัน สามัน สามัน” แถวนักเรียนนายร้อย
ร้องตอบพร้อมกันหนักแน่น...

นักเรียนนายร้อยถูกปลุกฝังมาโดยตลอดว่า
ภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาคือการปกป้องผืน
แผ่นดินไทยให้รอดพ้นอิทธิพลศัตรูและข้าศึกไม่ว่าจะ
มาจากไหน ซึ่งหนทางเดียวที่จะจัดการกับศัตรูของ
แผ่นดินเหล่านี้มีเพียงประการเดียวเท่านั้นคือ...สามัน
สามัน สามัน สามัน

จบจากโรงเรียนนายร้อยเป็นนายทหารเต็ม
ตัว รับอาวุธประจำตัวกระบอกจากหน่วยพร้อม
คำสั่ง สามัน สามัน สามัน...และ “มัน” ในที่นี้ก็คือ
พวกคอมมิวนิสต์

คอมมิวนิสต์ที่มีเป้าหมายเพื่อยึดแผ่นดินไทย
คือ ศัตรูของชาติ

คอมมิวนิสต์ที่มีรัสเซียและจีนเป็นหัวใจส่ง
ออกการปฏิวัติไปทั่วโลกและสำหรับประเทศไทยก็มี
คอมมิวนิสต์ไทยเป็นสมุนรับใช้

“สู้บให้ทราบ คันให้พบ ฆ่าให้เรียบ” คือ
คำขวัญต่อเนื่องที่ใช้เป็นแนวทางให้บรรดากฎาภิที่
พวกเขาใช้เป็นหลักการตั้งแต่ครั้งจบเป็นนายทหาร
ใหม่ ๆ และสู้บมาจนบัดนี้

แต่ “สามัน สามัน สามัน” ที่ผ่านภพได้ยิน
ในช่วงเวลานี้ได้สะกิดความรู้สึกบางอย่างในความ
คิดของเขา มีอะไรบางอย่างผิดปกติ ซึ่งก็ยังไม่สามารถ

ตีความให้ชัดเจนได้ว่าคืออะไร...

นี่คือโจทย์ข้อใหม่ที่จะติดตรึงอยู่ในหัวความ
คิดของผ่านภพและเขาจะยังต้องใช้เวลากี่นานที่
เดียวบนเส้นทางแห่งการฆ่าฟันจนกว่าจะได้คำตอบ
คอมมิวนิสต์ กับ สามัน สามัน สามัน...

“จะผิดอย่างไรก็ไม่ควรทำกันแบบนี้” ผ่าน
ภพกลับมาสู่ภาพและเรื่องราวที่เพิ่งพบเห็น เขา
รำพึงกับตัวเองเบา ๆ ชายชาญพยักหน้าเห็นด้วยความ
คิดของเพื่อนรัก

ชายชาญบังคับรถให้เคลื่อนไปข้างหน้าช้า ๆ
มุ่งหน้าจากบริเวณท่าพระจันทร์ไปยังท่าช้างเพื่อหา
ทางอ้อมกลับบ้านที่สามเสนใน ผุ่จนยังคงวิ่งไปมา
สับสนอยู่บนท้องถนน ทุกร้านค้าปิดประตูเงียบ เสียง
สามัน สามัน สามัน สลับกับเสียงไซโยให้ร้องเมื่อ
ค้นพบเหยื่อที่แตกหนีมายังดงระงมไปทั่วบริเวณ
ส่วนเสียงปืนนั้นสงบไประยะหนึ่งแล้ว จนกระทั่งมา
ใกล้สี่แยกบริเวณท่าช้างก็เห็นว่า เส้นทางถนนข้าง
หน้าที่มุ่งไปทางท่าเตียนนั้นดูปลอดโปร่ง น่าจะ
สามารถใช้ความเร็วได้มากขึ้นเพื่อให้พ้นไปจากนรก
อเวจีนี้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

แต่แล้วทันใดนั้น ผ่านภพก็สะกิดให้เพื่อนหัน
ไปดูทางด้านขวามือซึ่งเป็นถนนสั้น ๆ เชื่อมไปสู่ตัว
ท่าเรือข้ามฟากแม่น้ำเจ้าพระยา เสียงให้ร้อง สามัน
สามัน สามัน ดังกระหึ่ม และเมื่อสายตาแยกแยะ
ออก ทั้งสองก็เห็นเด็กสาวหนุ่มคนหนึ่ง มองปราด
เดียวก็รู้ว่าเป็นนักศึกษา เสื้อผ้าเนื้อตัวเปียกโชก
มอมแมมส่อว่าคงเพิ่งขึ้นมาจากท้องน้ำ เด็กหนุ่ม
จูงมือเด็กสาวที่ท่าทางตื่นตระหนกและสิ้นหวังวิ่ง
ใกล้เข้ามายังทิศทางที่รถยนต์ของชายชาญกำลัง
เคลื่อนที่อยู่ช้า ๆ

ชายชาญหันมาสบตาผ่านภพ ส่งสัญญาณที่
รู้กันอีกครั้งแล้วตัดสินใจเหยียบเบรคอย่างกะทันหัน
จนล้อรถบดพื้นถนนส่งเสียงบาดใจ

ชายชาญหมุนกระจกด้านข้างอย่างรวดเร็ว
สุดแรง หมุนแล้วส่งเสียงร้องบอกเด็กหนุ่มสาวที่
กำลังหนีภัยคู่นั้น “มาทางนี้น้อง มาทางนี้ครับ...”

ส่วนผ่านภพก็พุ่งตัวไปยังประตูหลังด้านขวาหลังคนขับแล้วเอื้อมมือสุดเหยียดดึงสลักเปิดประตูหลังให้ออกกรอรับ

เหมือนสวรรค์เอื้อมมือมาโปรด หนุ่มสาวทั้งสองเร่งฝีเท้าสุดชีวิตมุ่งตรงมายังรถยนต์ที่จอดรอพร้อมเสียงเรียกร้องเบื่องหน้า พอมาถึงก็เปิดประตูให้เด็กสาวก้าวขึ้นมาก่อน ตัวเขาเองหันไปประจันหน้าเตรียมรับมือกับฝูงชนกระหายเลือดที่กำลังวิ่งไล่ใกล้เข้ามาพร้อมมีดไม้ในมือ

“รีบขึ้นรถเลยน้อง...” ชายชาญรื้อเงื่อน เด็กหนุ่มหันมามองเมื่อเห็นเพื่อนสาวอยู่บนเบาะที่นั่งเรียบร้อยแล้วจึงพุ่งตัวเข้ามาในรถพร้อมปิดประตูเสียงดังสนั่นตามมา

เครื่องยนต์คำรามสุดเสียงแล้วพุ่งตัวออก ล้อทั้งสี่บิดพื้นถนนจนเกิดเสียงบาดหูพร้อมทั้งควันขาวและกลิ่นไหม้ไ้เบื้องหลัง ฝูงชนที่เพิ่งมาถึงและผิดหวังร้องตะโกนด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย บางคนก็ขว้างสิ่งของตามมา อีฐุก่อนหนึ่งกระทบกระไปรลงหลังรถดังโครมใหญ่จนเด็กสาวสะดุ้ง...

สักครู่หนึ่งทั้งสี่ชีวิตก็ทิ้งความวุ่นวายไว้เบื้องหลัง...

ในรถไม่มีใครพูดจาอะไรกัน ไม่มีคำทักทาย ไม่มีคำถาม ได้แต่ให้ความสนใจกับเสียงถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ผ่านมาทางวิทยุติดรถยนต์ซึ่งเปิดทิ้งไว้...

ผ่านภพพยายามแอบชำเลืองผ่านกระจกมองหลังไปยังเด็กสาวมอมแมมที่เบาะหลัง ด้วยบังเกิดความรู้สึกบางอย่างที่อธิบายไม่ได้...

เขาคลับคล้ายคลิบคลาได้เคยเห็นหน้าเด็กสาวคนนั้นมาก่อน แต่ไม่มีคำตอบว่าที่ไหนและเมื่อไหร่ ยิ่งคิดทบทวนก็ยิ่งมั่นใจ...

เด็กสาวอาทิตยา เมื่อเริ่มผ่อนคลากลงก็รับรู้ได้ด้วยสัญชาตญาณระว่างภัยซึ่งเกิดขึ้นอย่างปุบปับจากเหตุการณ์เมื่อเช้านี้ เธอบอกกับตัวเองว่าชายหนุ่มที่นั่งอยู่บนเบาะหน้าข้างคนขับนั้นดูเหมือนจะให้ความสนใจเธอเป็นพิเศษ แต่บางครั้งเมื่อสบ

สายตากันในกระจกมองหลังโดยบังเอิญก็เห็นเขาแสวงมองไปทางอื่น เด็กสาวผู้เคยมองโลกในแง่ดีเริ่มรู้สึกหวาดระแวง จึงเริ่มมองสำรวจไปรอบ ๆ ที่นั่งเบาะหลัง

แล้วเธอก็รู้สึกเย็นวาบไปทั้งตัวเมื่อมองเห็นหนังสือเล่มหนึ่งวางอยู่บนเบาะนั่งระหว่างเธอกับธรณิน บนหน้าปกหนังสือเล่มนั้นที่สะดุดตาและพิมพ์ไว้ด้วยอักษรตัวใหญ่เป็นพิเศษปรากฏข้อความ *โรงเรียนเสนาธิการทหารบก !!!*

อาทิตยาหันกลับไปสำรวจชายหนุ่มทั้งสองซึ่งนั่งคู่กันอยู่ที่เบาะหน้าอีกครั้งหนึ่ง ผมรองทรงสูงตัดค่อนข้างสั้นแตกต่างจากคนทั่วไป หนวดและจอนกันไว้อย่างเรียบร้อย จากรูปร่างที่พอเห็นบ่งชี้ได้ว่าเป็นคนที่หมั่นดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพเป็นอย่างดี ผิวคล้ำอย่างคนคุ้นเคยกับการใช้ชีวิตกลางแจ้ง ทำทางปราดเปรียว

ลักษณะแบบนี้จะเป็นอื่นใดไปไม่ได้นอกจากทหาร !!!

และเมื่ออาทิตยามองไปยังกระจกด้านหน้าคนขับก็เห็นเครื่องหมายกองทัพบกบนแผ่นสติ๊กเกอร์อย่างชัดเจน หันมองไปด้านหลัง เครื่องหมายตราแผ่นดินพร้อมข้อความข้างใต้ “โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า” ก็ปรากฏเด่นชัด

นี่เธอและธรณินกำลังหลุดจากปากจระเข้เพียงเพื่อจะถูกนำตัวไปส่งถ้าเสียยังงั้นหรือ ?

อาทิตยาคิดคำนวณสถานการณ์รอบข้างอย่างรวดเร็ว เหลือบมองธรณินก็เห็นเขาหงายหลังพิงเบาะแล้วก็หลับสนิทราวกับไม่ได้หลับได้นอนมาแล้วเป็นอาทิตย์ซึ่งในความเป็นจริงก็ใกล้เคียง เธอจึงพยายามค้นหาทางออกกับสถานการณ์เฉพาะหน้าด้วยตนเองต่อไป

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

แม่ของเรา... จะให้ใครเงาตกแคร่.....?

ในวันหยุดวันแม่ที่ผ่านมา ผู้เขียนไม่มีโอกาสได้ไปไหว้แม่...ถึงแม้ว่าอยากจะไปเฝ้าศพ แต่ไม่อาจไปได้...ในขณะที่เดียวกันแม่จะมีเครื่องมือสื่อสารหรือเทคโนโลยีทันสมัยแค่ไหนก็ส่งข่าวให้แม่ไม่ได้เลย...นั่นเพราะคุณแม่ท่านไปสู่ปรโลกที่ตึกว่าแล้ว (คิดว่าอย่างนั้น) ตั้งแต่ผู้เขียนอายุได้ ๙ ขวบ เพราะเห็นว่า เท่าที่จำได้ คุณแม่เป็นแม่ที่ดีและทำสิ่งดี ๆ ให้เห็น ไม่ใช่เห็นว่า เป็นแม่แล้วเชียร์ท่าน แต่เห็นความเป็นแม่ที่สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่จะหาใครมาเทียบได้ในสังคมปัจจุบันด้วยความจำที่เห็นมาด้วยตาตนเองคือ ทำหน้าที่ในฐานะแม่ของลูก ตักน้ำ หนึ่งข้าว ฝ่าฟัน เข้าป่าหาอาหารป่า ออกทุ่งนาหาปูปลา ปลุกผัก ทำสวน ...อะไรอีกสารพัด...ที่กล่าวมามีจุดสำคัญอยู่ที่...การทำอะไรก็ทำด้วยกัน เรียกว่าแม่พาทำ พ่อก็พาทำ ทำด้วยกันทั้งบ้าน โดยเฉพาะวันหยุดเรียน อาบน้ำพร้อมกับพ่อแม่ในอ่างใบเดียวกัน เสร็จแล้วแม่เช็ดตัวให้ ใส่เสื้อผ้าให้ แล้วก็ไปทานข้าวพร้อมกัน ในขณะที่ทานพอกินหัวปลา แม่ก็ทานหางปลา ส่วนตรงกลางพอกับแม่ก็เชียร์ให้ลูก ๆ กินบอกว่าจะฉลาด โตขึ้นมาจะได้ดูแลพ่อแม่ตอนแก่เฒ่าไม่มีแรงกลางคืนมาจุดตะเกียงอ่านหนังสือ ก้มหน้าใกล้ ๆ

ตะเกียงจนไฟไหม้ผมที่หน้าผาก มารู้ตัวอีกทีก็ตอนได้กลิ่น พวกกันหัวเราะทั้งบ้าน...ภาพเหล่านี้เหมือนมีคลิปวิดีโอในสมองที่เปิดได้ตลอดเวลา...

ทั้งหลายทั้งปวงที่เล่ามา...สะท้อนถึงความ เป็นอยู่ของคนในสังคมปัจจุบันอย่างตรงกันข้าม และหาได้ยากมาก คนใกล้กันก็เหมือนไกลกันต่างคนต่างอยู่ นั่งข้างกันก็มองไม่เห็นกัน เพราะมัวแต่ก้มหน้าเล่นโทรศัพท์ พูดกันน้อยหรือไม่พูดเลย สื่อสารกันด้วยตัวอักษร บางทีก็ตีความผิดทั้งที่สื่อความหมายไปทางดีก็ตีไปทางร้าย...คนทะเลาะกันทางตัวหนังสือผ่านคีย์บอร์ด เสร็จแล้วไม่เคลียร์หน้าจอ ต้องมาเคลียร์นอกจอ ด้วยการนัดกันออกมาทะเล่บ่นกันเป็นพวกหรือใครใจนักเลงหน่อยก็มีคนกลางจัดชกกันเลย...อาศัยเป็นช่องทางธุรกิจบนความขัดแย้งกันทางโซเชียลในขณะที่เป็นกระแสแรง ๆ ได้เงินเป็นกอบเป็นกำ...ความอบอุ่นในครอบครัวหายไป...ความวุ่นวายทางสังคมกลับมาแทนที่...กระแสสังคมเป็นตัวเร่งให้ครอบครัวผู้เคยปลูกฝังความสุข ความดีงามให้กับสมาชิกในสังคมกลายเป็นสังคมที่เห็นแก่ตัวแบบกูไม่กลับ คนลงมาทำร้ายกันบนท้องถนน ประชาชนทะเลาะกับเจ้าหน้าที่จราจรออกสื่อทุกวัน...ทุกคนดิ้นรนเพื่อต่อสู้

เรียกร่องความเป็นธรรม เรียกร่องความยุติธรรม... แสดงว่าความเป็นธรรมหรือความยุติธรรมมันหายไปหรือเปล่า...บุคคลที่คิดว่าเป็นที่พึงทางใจก็มีคำถามจากสังคม โยมก็สอนพระ...แทนที่พระจะสอนโยม เข้าทำนองโบราณว่า **ฆราวาสสอนธรรมะ พระสอนร้องเพลง** กลับตาลปัตร ต่างฝ่ายต่างล้ำเส้นกัน..

ความเป็นบ้าน ๆ หายไปไหนหมด...การพึ่งพาอาศัยกันโดยไม่อิงผลประโยชน์มันแทบจะสูญสลายไปแล้ว...ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้เขียนเกิดถูกคิดขึ้นมาเมื่อวันแม่มาถึง...หลายคนโพสต์ข้อความหาแม่...หลายคนโพสต์ภาพกอดแม่ หอมแม่ ส่งภาพดอกมะลิให้แม่ ซึ่งเป็นวิวัฒนาการของคนในสังคมสมัยใหม่...ที่ทำอะไรต้องโชว์ ถึงอย่างนั้นก็ยิ่งดีกว่าไม่มีให้แม่ ทั้งแม่อยู่กับความเงียบ...คนเป็นแม่ยอมเข้าใจกันได้ดีว่า แม่ไม่ได้ต้องการอะไรจากลูกที่เป็นวัตถุสิ่งของแน่นอน...แต่แม่มีความสุขที่เห็นลูกมีความสุขก้าวร้าว มีความสุข แม่ยินดีจ่ายเงินให้ลูกในวันเกิดเพื่อให้ลูกเขาไปเลี้ยงเพื่อน ๆ ในวันเกิดตัวเอง...ในขณะที่แม่ทานข้าวกับน้ำพริกอร่อย ๆ กับพ่อหรือคนเดียวที่บ้าน แม่รอเปิดประตูรับลูกตอนกลับจากไปเลี้ยงเพื่อน ๆ เนื่องในงานวันเกิด และรุ่งขึ้นแม่ก็ลุกขึ้นมาหุงข้าว ทำอาหารวางไว้บนโต๊ะรอลูก...และเมื่อลูกตื่นขึ้นมาทานแล้ว...ก็แม่อีกนั่นแหละล้างจานและเก็บเข้าที่เพื่อเอาไว้ใช้ครั้งต่อไป....คลิปปวีดีโอเคลื่อนไหวในสมองของแต่ละบ้านที่มีลูกจะวนไปวนมาแบบนี้วันแล้ววันเล่า...จนกว่าลูกจะโบยบินออกจากบ้านไปอยู่ที่อื่น...แต่กระนั้นเลเซอร์แห่งความหวังหาอาหารที่มีต่อลูกก็คอยสอดส่องหา ลูกอยู่ตลอดเวลาทุกลมหายใจ...แต่ลูกไม่ค่อยจะรับรู้...ลูกจะคิดถึงแม่เมื่อวันที่ไปกดตู้เอทีเอ็มแล้วตั้งค์ไม่ออก...ลูกจะกระวนกระวายคิดถึงแม่ ร้อนรนทั้งใจกายว่าทำไมไม่เป็นแบบนี้

เล่ามาทั้งหมด...จากการพบกันของคนมีลูกเมื่อวันแม่ที่ผ่านมา...เขานั่งคุยกัน ปกติคอนเซ็ปต์

ของคอลัมน์นี้คือไปไหนได้เรื่องมาแล้ว...แต่ฉบับนี้อยู่กับที่ก็มีเรื่อง...ผู้เขียนได้ฟังติดหูติดตาอยู่เรื่องหนึ่งจาก พันเอก ทองคำ ศรีโยธิน อดีตผู้อำนวยการกองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารบก ท่านพุดที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ในโอกาสมาเป็นวิทยากรพิเศษบรรยายให้กับข้าราชการที่มาปฏิบัติธรรมในโครงการพัฒนาบุคลากรกองทัพบก ในห้วงเทศกาลเข้าพรรษา เมื่อเกือบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ฟังแล้วเหมือนกับว่าคนจากฟ้า แต่มาอยู่บนดิน อยู่กินแบบบ้าน ๆ หลังจากท่านบรรยายไม่นานก็มีหนังสือเล่มหนึ่งที่ออกสู่ท้องตลาด ใครได้อ่านก็แทบจะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า อ่านไปน้ำตาไหลไป แต่ไม่ยอมวางจนจบเล่ม แล้วยังจับมาอ่านได้ใหม่อีกรอบแล้วรอบเล่า คงไม่ว่ากันหากผู้เขียนจะแนะนำให้อ่านอีกครั้งสำหรับท่านที่ยังไม่อ่าน หนังสือเล่มนั้นคือ "พระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู" ที่ท่านถ่ายทอดออกจากคำบรรยายมาเป็นตัวหนังสือ ใช้สำนวนแบบว่าเชือดนึ่ม ๆ ทีมหัวใจคนเป็นแม่และเป็นลูก....ขอยกตัวอย่างสำนวนบางช่วงบางตอนที่ท่านบรรยายอย่างกินใจ เช่น "ในหลวง มีโครงการเป็นร้อย...เป็นพันโครงการ... มีเวลาไปกินข้าวกับแม่... สัปดาห์ละ ๕ วัน พวกเรา ซี ๗ ซี ๘ ซี ๙ ร้อยเอก...พลตรี...อธิบดี... ปลัดกระทรวง...ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่... บอกว่า...งานยุ่ง แม่บอกว่า...ให้พาไปกินข้าวหน่อย... บอกว่าไม่มีเวลาจะไปตีกอล์ฟ... ไม่มีเวลาพาแม่ไปกินข้าว... แต่มีเวลาไปตีกอล์ฟ...เห็นตัวเองหรือยัง...?"

ประเทศเราวันแม่ประกาศเป็นวันหยุดราชการ เพื่อให้ลูกให้ความสำคัญกับแม่ พาหลานท่านไปหาแม่...แบบอย่างแห่งความดีงามที่มีให้เห็นเป็นประจักษ์พยานว่า แมกับลูกผูกพันกันอย่างไร ที่เราควรน้อมนำมาและปฏิบัติตาม...เราไม่ควรเพียงแต่ชื่นชมกับภาพที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประคองแม่เท่านั้น ...แม่ของเราถ้าเราไม่ประคองแล้วใครจะทำให้...แม่จะรู้สึกมีความสุขและอึดอก

อิมใจที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากลูก น้ำมือ น้ำคำ และน้ำใจแม้เพียงน้อยนิดที่ลูกมีให้แม่ เป็นน้ำวิเศษที่หล่อเลี้ยงเยียวยาความสุขใจให้กับแม่อย่างไม่ลืมนั่นเลย แม่จะคอยชื่นชมและพร่ำรำพันถึงความน่ารักของลูกให้คนอื่นฟัง พูดไปยิ้มไปอย่างมีความสุข... แต่เวลาโตมาเราจะเห็นว่า แม่บางท่านเสมือนหนึ่งว่าลงทุนผิดพลาด และขาดทุนใหญ่หลวง...เมื่อเราดูรายการทีวีบันเทิงต่าง ๆ แต่ต้องน้ำตาไหลอาบแก้มไม่รู้ตัว เพราะแม่มาร้องเพลงและประกาศหาลูก...ไม่มาหาแม่ไม่เป็นไร...ขอให้โทรหาแม่บ้าง... รายการบันเทิงแท้ ๆ แต่ต้องมาน้ำตาไหลกับประโยคของแม่ที่ป่าวประกาศหาลูก

ข้อคิดในวันแม่มีให้เห็นเพื่อให้ต่อมความกตัญญูได้ฟูขึ้นมามากมายหากเรามีอุปนิสัยแห่งสัตบุรุษอยู่บ้าง...แม่แต่พระพุทธรูปเจ้ายังต้องใช้เวลาตั้ง ๑ พรรษา เพื่อเดินทางไปโปรดพุทธมารดาที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ประมาณว่าพบกันครึ่งทาง เพราะแม่อยู่สวรรค์ชั้นที่ ๔ คือชั้นดุสิต เป็นสันดุสิต เทพบุตร และลงมาชั้นดาวดึงส์ซึ่งสวรรค์ชั้นนี้ก็มีเรื่องที่น่าสนใจไม่น้อยเพราะเป็นที่อยู่ของท้าวสักกะเทวราช คือราชาของเทวดาเช่นกันซึ่งท่านพระอินทร์ก็มีประวัติที่น่าศึกษาไม่น้อยเพราะท่านก็มีอดีตกรรมที่สั่งสมให้มาเป็นราชาของเทวดา ซึ่งเกี่ยวข้องของคุณธรรมสมัยเป็นมนุษย์คือ คุณธรรม ๗ ประการ ที่ทำให้เป็นพระอินทร์ผู้ที่ปรารถนาจะเกิดเป็นพระอินทร์ จะต้องหมั่นสร้างบุญกุศลโดยสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมีคุณธรรม ๗ ประการ คือ

๑. เลี้ยงดูบิดา มารดา
๒. เคารพผู้ใหญ่ในตระกูล

๓. กล่าววาจาอ่อนหวาน
๔. ไม่กล่าวคำส่อเสียด
๕. ไม่มีความตระหนี่
๖. มีความซื่อสัตย์
๗. ระวังความโกรธได้

ท้าวสักกะเทวราช ในสมัยเป็นมนุษย์ได้ร่วมกันสร้างเส้นทางและศาลาเพื่อถวายเป็นทานจำนวน ๓๓ คน เมื่อเสียชีวิตไปก็ไปเกิดเป็นเทวดา มาอยู่สวรรค์ชั้นนี้ที่มีชื่อตรงสวรรค์ว่า ดาวดึงส์ (มาจากภาษาบาลีว่า ดาวตีส = ดาวดึงสะ)...เนื่องจากเนื้อที่เหลือน้อยจึงไม่อาจกล่าวได้หมด อ่านแล้วอยากไปเสียตายว่าไม่มีตัวจำหน่าย...ถึงอย่างไรก็ตามแม่ไม่สามารถมียานพาหนะใด ๆ พาเราไปกลับได้ ท่านผู้อ่านก็สามารถไปทางลัดโดยไม่เสียเงินและใช้เวลาท่องเที่ยวสักชั่วโมงแล้วกลับมาดูทีวีที่บ้านได้...เพียงแค่พิมพ์คำว่า “ตำนานสวรรค์ชั้นดาวดึงส์” ผ่าน Google แล้วท่านก็จะพบสถานที่น่าสนใจจนไม่อยากจะกลับ...แต่อย่าเที่ยวเพลินครับ เพราะ ๑ วันในสวรรค์ชั้นนี้ เขาว่า ๑๐๐ ปีในเมืองมนุษย์ มิฉะนั้นเวลาท่านกลับลงมาแล้วจะเป็นภาระให้ลูกหลานลำบาก...อย่าลืมนะครับ อ่านจบแล้วแวะหาแม่ด้วยเสียง ๓ ครั้ง ก่อนหรือหลังอาหารวันละ ๓ เวลา (สำหรับท่านที่ไปหาไม่ได้ ให้เสียงผ่านสายโทรศัพท์แทน) เป็นยาอายุวัฒนะที่ไม่มีฉลากบอกวันหมดอายุ...มีแต่เพิ่มอายุให้ผู้ฟัง...และเพิ่มพลังให้คนพูด...เพิ่มสูตรความอร่อยให้อาหาร...เป็นสายพานแห่งความห่วงใยถึงกันและกันตลอดไป

มุขของดี มาฝาก

นายนก เต็มขั้น

ฉบับนี้ ขอนำเรื่องราวจากจีน ๒ เรื่อง เรื่องแรกเป็นบทความที่เผยแพร่อยู่ในสื่อสังคมบนโลกไซเบอร์ ที่กำลังถูกแชร์กันอย่างแพร่หลาย เป็นสุนทรพจน์ของนักศึกษาสาว คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ที่เข้าประกวดสุนทรพจน์ในรายการทีวี โดยให้พูดสั้นๆ เพียง ๓ นาที ในหัวข้อใหญ่โตว่า “คนรุ่นใหม่ทำอะไรให้แก่โลกบ้าง” เรื่องที่สอง ก็เช่นกัน จะเป็นเรื่องจริงหรือแต่งขึ้นก็ไม่ทราบได้ แต่ทั้งสองเรื่องมีแนวคิดที่น่าสนใจ จึงขอนำมาเป็น “ของดี” ที่นำมาฝาก ลองอ่านกันดูนะครับ

เรื่องที่ ๑ สุนทรพจน์

“ฉันเป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ อาจารย์คณะนิติศาสตร์ทุกคนของฉันเคยพูดว่า “กฎหมาย

บัญญัติไว้ว่าอย่างนี้ แต่ในทางปฏิบัติในชีวิตความเป็นจริง...” ชีวิตความเป็นจริง เป็นโลกที่น่าพิศวง ในชีวิตความเป็นจริง คนชื่อ ๆ ที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด มักใช้ชีวิตเฉื่อย ๆ ไม่มีชื่อเสียงเรียงนาม ส่วนคนที่มักเล่นเฟรพบาย สุดท้ายกลับมีทั้งชื่อเสียง มีลาภ สมบัติ เพราะฉะนั้น เด็กไร้เดียงสาอย่างฉันจึงมักมีรุ่นพี่ที่มากประสบการณ์ มาตบไหล่ฉันเบา ๆ ด้วยความเอ็นดู และบอกฉันว่า “เด็กน้อย รอจนเธอเข้าใจโลกเสียก่อน”

สิ่งที่ฉันอยากถามก็คือ คนหนุ่มสาวอย่างฉันสามารถทำอะไรให้กับโลกได้บ้าง วันหนึ่งข้างหน้าผู้ว่าการแบงก์ชาติจะเป็นคนที่เกิดหลังปี ๑๙๙๐ นักธุรกิจชั้นนำจะเป็นคนที่เกิดหลังปี ๑๙๙๐ แม้กระทั่ง ประธานาธิบดีก็จะเป็นคนที่เกิดหลังปี ๑๙๙๐ ในวันที่สังคมเป็นที่ยืนของคนที่เกิดหลังปี ๑๙๙๐ ฉันอยากถามเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนว่า พวกเขาอยากให้สังคมเป็นเช่นไร ฉันรู้ดีว่าไม่ใช่ทุกคนสามารถก้าวขึ้นมาฝ่าฟันพายุและคลื่นลม จนเป็นผู้กำหนดชะตากรรมของประเทศชาติ ฉันและคุณล้วนเป็นคนเล็ก ๆ ธรรมดา ๆ ภายในกลไกเครื่องจักรสังคมอันมหึมา พวกเราเป็นเพียงหมุดตะปูตัวเล็ก ๆ

สมัยเรียนหนังสือ พ่อแม่พูดทุกวันว่า ให้ตั้งใจเรียนเป็นอันดับแรก อย่าเพิ่งสนใจอย่างอื่น พอถึงวันจบการศึกษา พวกเราก็เที่ยวเอาจดหมายสมัครงานหว่านไปทั่ว ด้วยความหวังว่าจะมีบริษัทรับเข้าทำงาน ผ่านไปไม่กี่ปีก็ถูกกดดันให้แต่งงานซื้อบ้าน แล้วก็ใช้เวลาอีกประมาณ ๒๐ ปี แรกของชีวิตการทำงานช่วงที่มีกำลังเต็มที่ หาเงินมาใช้หนี้ จนทำให้คนหนุ่มสาวยุ่งกับการใช้ชีวิต จนไม่เหลือความฝัน ไม่มีเวลาสนใจการเมือง ไม่มีเวลาสนใจสิ่งแวดล้อม ไม่มีเวลาสนใจชะตากรรมบ้านเมือง แล้วจะยังเหลือกำลังวังชาทำอะไรให้แก่อสังคมนส่วนรวมได้อีก

แต่ภายหลังฉันพบว่า มีอยู่อย่างหนึ่งที่ฉันและคุณทำได้ สิ่งนั้นคือ คนรุ่นเรา ไม่ว่าจะเดินไปในเส้นทางใด ขออย่าได้ทำชั่ว ขอแค่อย่าเปลี่ยนเป็นผู้ใหญ่แบบที่เราเคยรังเกียจในสมัยเด็ก ถ้าต่อไปเราเป็นคนชายของแผงลอยก็อย่าเอาน้ำมันทิ้งแล้วมาทอดของขาย ถ้าขายผลไม้ก็อย่าโกงน้ำหนักตาชั่ง ถ้าเปิดโรงงานเป็นเจ้านายคนก็อย่ากดค่าแรง ลดคุณภาพวัตถุดิบ ผลิตรองด้อยคุณภาพ คนธรรมดาหนึ่งคน ในตำแหน่งหน้าที่การงานที่แสนธรรมดา ถ้าทำหน้าที่ของตนให้ดีได้ ย่อมเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามาก เพราะเราทุกคน ตั้งแต่วันที่เราก่อเกิดมา ก็มีผลเปลี่ยนแปลงโลก ฉันเป็นนักศึกษากฎหมาย ถ้าในภายภาคหน้า ฉันสามารถเป็นผู้พิพากษาที่มีความยุติธรรม สังคมเราก็จะมีผู้พิพากษาที่ดีเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน ย่อมเป็นสิ่งที่ดีขึ้นอย่างน้อยก็หนึ่ง

ฉันหวังว่าทุกคนจะตระหนักว่า แม้จะมีเหตุผลอันน่าเห็นใจแสนอย่างรองรับการทำชั่ว ตัวเราก็ต้องรักษามาตรฐานศีลธรรมของเราไว้ ด้วยเหตุผลเดียวนั้นคือ เราไม่ใช่สัตว์ป่าผู้หิวโหย แต่เป็นมนุษย์ผู้รู้ผิดชอบชั่วดี เพื่อนร่วมรุ่นหนุ่มสาวของพวกเราสามารถเป็นคนหนุ่มสาวที่มีคุณภาพ ตลอดชีวิตเกลียดชังความชั่ว ไม่ปล่อยตัวตามกระแสแห่งคลื่นลม ไม่รับใช้ผู้มีอำนาจอย่างหลับหูหลับตา ไม่

ลืมหลักการ ไม่มีลืมความเป็นมนุษย์ ฉันฝากถึงเพื่อนร่วมรุ่นที่รักทุกคน ถ้าในอนาคตมีคนพูดกับคุณว่า เธออย่าสะเออะมาเป็นนักศีลธรรม รู้จักปรับตัวเข้าสังคมบ้าง เมื่อเวลานั้นเธอก็ควรจะมีความกล้าหาญที่จะตอบกลับไปว่า “ก็ฉันไม่เหมือนคุณนี่ ฉันไม่ได้มาเปลี่ยนตัวเองเพื่อเข้าสังคม ฉันมีส่วนเปลี่ยนแปลงสังคม”

สุนทรพจน์อันยอดเยี่ยมของนักศึกษาสาวจีนผู้นี้ ผมอยากให้คนไทยทุกคนได้อ่าน ถ้าคนไทยทุกคนไม่ยอมรับเหตุผลร้อยแปดเพื่อทำชั่ว เช่น ไปช่วยเหลือคนชั่วทุจริต สังคมไทยจะสูงขึ้นอีกหลายนิ้วเลยทีเดียว ไม่ต่ำลงไปเรื่อย ๆ อย่างทุกวันนี้

เรื่องที่ ๒ “ยาพิษ...” ที่ร้ายแรงที่สุด (!)

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เด็กสาวคนหนึ่งนามว่า ลีลี่ เมื่อเธอแต่งงานจึงได้ย้ายนิवासสถาน มาอยู่กับสามีและแม่สามี...ภายในเวลาอันสั้นลีลี่ก็พบว่าเธอไม่สามารถเข้ากับแม่สามีได้เลย ไซดี บุคลิกของทั้งคู่ช่างแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง... ลีลี่ทนนิสัยหลายอย่างของแม่สามีไม่ได้ ฝ่ายแม่สามีก็ได้แต่วิพากษ์วิจารณ์ ลีลี่เสมอมา วันเวลาผ่านไปจากวันเป็นเดือน ลีลี่และแม่สามีทะเลาะกันไม่หยุดหย่อน แต่สิ่งที่เลวร้ายไปกว่านั้นคือ ตามธรรมเนียมจีน สะใภ้จะต้องก้มหัวและเชื้อฟิงแม่สามีในทุกเรื่องราว

ทั้งหลายทั้งปวงนี้นำมาซึ่งความทุกข์โศกแก่ผู้เป็นสามีเป็นอย่างยิ่ง ในที่สุดวันที่ลีลี่หมดสิ้นความ

อดทนได้มาถึง จึงตัดสินใจที่จะทำอะไรบางอย่าง เธอตรงไปหาคุณหวางเพื่อนรักของพ่อ ที่ขายสมุนไพร หลังจากเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้เขาฟัง เธอจึงถามว่า พ่อจะหายยาพิษอะไรสักอย่างเพื่อแก้ปัญหทั้งหมด ทั้งมวลในคราวเดียวได้ไหม คุณหวางคิดอยู่ชั่วขณะ ในที่สุดจึงกล่าวกับลี่ลี่ว่า “ลุงจะช่วยหนูเอง...แต่หนู ต้องฟังคำของลุงและเชื่อฟังสิ่งที่ลุงบอกนะ”

ลี่ลี่ตอบรับทันทีว่า “ค่ะ หนูจะทำตามที่คุณ ลุงแนะนำทุกอย่าง” คุณหวางหายไปหลังร้าน และ กลับมาภายในเวลาชั่วครู่พร้อมกับห่อสมุนไพรในมือ เขากล่าวกับลี่ลี่ว่า “ลุงจะจ่ายยาสมุนไพรให้หนู จำนวนหนึ่ง แต่หนูต้องไม่ใช้ยาพิษนี้ทั้งหมดในคราว เดียวกันนะ เพราะนั่นจะทำให้ทุกคนสงสัย หนูจึง เติมสมุนไพรนี้ลงไป ในหม้อเห็ดเปิดไก่อที่ปรุงวันเว้น วัน สารพิษนี้จะได้ออก ๗ สะสมอยู่ในตัวเธอ ... ขณะเดียวกัน หนูก็ต้องพูดจากับเธอดี ๆ และเชื่อฟัง เธอด้วย วันหนึ่งข้างหน้า เมื่อแม่สามีตายลง จะได้ ไม่มีใครสงสัยในตัวหนูเลยละ อย่าลืมนะ...ห้ามเถียง เธอ แต่จงเชื่อฟังทุกอย่างที่เธอบอกและปฏิบัติต่อ เธออย่างดีที่สุด”

ได้ยินดังนั้น ลี่ลี่รู้สึกสุขใจยิ่งนัก จึงกล่าว ขอบคุณและล้าลาคุณหวางเพื่อกลับไปเตรียมอบาย สังหารแม่สามี วันและคืนผ่านไป...ลี่ลี่จะต้องปรุง อาหารจานพิเศษให้แม่สามีทุกวันวันเว้นวัน เธอจดจำ คำของคุณหวางได้เป็นอย่างดี...พยายามควบคุม อารมณ์ตนเอง เชื่อฟัง และดูแลเธอเหมือนดังเป็น แม่ของตนเอง เวลาล่วงไปได้หกเดือน ทุกสิ่งทุกอย่าง ภายใต้อาณัติของลี่ลี่กลับแปรเปลี่ยนไปโดย ลึนซิ่ง ลี่ลี่ได้ฝึกตนให้ควบคุมอารมณ์ได้ดีมาก ไม่ เคยมีปากเสียงกันเลยตลอดหกเดือนนี้ แม่สามีดู เหมือนจะมีเมตตาต่อเธอและเข้ากันได้เป็นอย่างดี

ในขณะที่ทัศนคติของแม่สามีที่มีต่อลี่ลี่ได้ เปลี่ยนไปเช่นกัน เธอเริ่มรักลี่ลี่เหมือนกับลูกสาว แท้ ๆ ของตัวเอง... เธอพร่ำบอกเพื่อนฝูงและคนา ญาติว่า ลี่ลี่เป็นลูกสะใภ้ที่ดีที่สุด และยากจะหาใคร มาเสมอเหมือน บัดนี้ลี่ลี่และแม่สามีรักกัน ดุจแม่- ลูกจริง ๆ แล้ว... ฝ่ายสามีลี่ลี่รู้สึกสุขใจเป็นที่สุดที่ได้ เห็นภาพนั้น

วันหนึ่ง...ลี่ลี่กลับไปหาคุณหวาง เพื่อขอความ ช่วยเหลืออีกครั้ง เธอละล้าละลัก “คุณลุงหวางคะ กรุณาช่วยหนูด้วยค่ะ หนูไม่อยากจะให้แม่สามีตาย แล้วค่ะ...คุณลุงรู้มั๊ยคะว่า ตอนนี้แม่เปลี่ยนไปมาก ท่านดีกับหนูมากและหนูก็รักท่านเหมือนแม่จริง ๆ ของหนู หนูไม่อยากจะให้ท่านตายด้วยยาพิษ ของหนู เลย...” คุณหวางยิ้มพราย ผงกศีรษะและกล่าวว่า ลี่ลี่ เคย...ไม่มีอะไรต้องกังวล ลุงไม่เคยให้ยาพิษอะไรแก่ หนูเลย สมุนไพรที่ให้ไปเมื่อคราวก่อนนั้นเป็นพวก วิตามินที่บำรุงร่างกาย...ยาพิษอย่างเดียวนั้นอยู่ที่ จิตใจและทัศนคติของหนูที่มีต่อแม่สามีต่างหาก และนั่นก็ได้รับการชำระล้างหมดแล้ว ด้วยความรัก ทั้งหมดทั้งมวลที่หนูมอบให้ท่าน

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ที่เห็นได้ชัด ซึ่งอาจเกิด กับใครก็ได้ บอกให้รู้ว่าคนเราทุกคนเมื่อให้แต่สิ่งที่ดี แก่ผู้อื่น ความดีนั้นย่อมจะกลับคืนมาสู่ตนเอง ขอ เพียงเปิดใจให้กว้าง ยอมรับ และพร้อมที่จะทำความ ดีด้วยความจริงใจ

@ ยาพิษ...อยู่ที่...“จิตใจ”

ใคร... อะไร... ที่ไหน...

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.พีรพล สงวนนุ้ย	ผชท.ทบ.ไทย/ปารีส, รรท.ผชท.ทหารไทย/ นปก.ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.)) ปารีส, รรท.ผชท.ทหารไทย/เบิร์นและ รรท.ผชท.ทบ.ไทย/ปารีสเซลล์ (อัตรา พ.อ.(พ.))	
๒	พ.ต.สิทธิชัย มณีแสง	นพ.ผตร.รพ.ค่ายอิงคยุทธบริหาร (อัตรา พ.ต.)	หน.รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๓	พ.ต.วิรัตน์ คำตาเครือ	นตต.กยก.ท.น.๑ (อัตรา พ.ต.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๔	ร.ท.สุวัฒน์ ทวีประโคน	ประจำ ยศ.ท.บ.	รรท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๕	ร.ท.ไพศาล ไพศาลสุขะกุล	ผบ.ปตอ.พัน.๕ ร้อย.๒ (อัตรา ร.อ.)	รรท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๖	ร.ท.หญิง หทัยชนก สงวนศักดิ์ พยาบาล รพ.ค่ายอดิศร (อัตรา ร.อ.)		นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.วีระพงษ์ ตันเจริญ	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.ท.บุद्धดี พรหมชน	หน.กยข.รร.จปร.	หน.กสป.รร.จปร.
๓	พ.ต.กิตติศักดิ์ นิลม่วงอำไพ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๔	พ.ต.ตุลวัตร ชุณหวิจิตร	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๕	พ.ต.อำพล พาจรทิศ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๖	พ.ต.หญิง ณัฐมณพณ์ สมราชสีจันดา	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๗	พ.ต.หญิง ธนิกานต์ อำนาจศิลป์เจริญ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๘	พ.ต.โกรรุฒิ แก้วรักษา	ผอ.๓ พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)

คำถามที่พบบ่อย

ตอบโดย พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตถิผโล วัณนาป่าพง

ผลของทุกข์

ภิกษุ ท. ! ผลของทุกข์ เป็นอย่างไรเล่า ?

ภิกษุ ท. ! บุคคลบางคนในโลกนี้

ถูกความทุกข์ชนิดใดครอบงำแล้ว

มีจิตอันความทุกข์รบกวนแล้ว ย่อมโศกเศร้า

ย่อมระทมใจ คร่ำครวญ ตีอกรำไห่ ย่อมถึง

ความหลงใหล ;

หรือว่า ถูกความทุกข์ชนิดใดครอบงำแล้ว

มีจิตอันเป็นความทุกข์รบกวนแล้ว

ย่อมถึงการแสวงหาที่พึงภายนอก ว่า

“ใครหนอย่อมรู้วิธี เพื่อความดับไม่เหลือของ
ทุกข์นี้

สักวิธีหนึ่ง หรือสองวิธี” ดังนี้ ภิกษุ ท. ! เรา
กล่าวว่า

ความทุกข์มีความหลงใหลเป็นผล
หรือมิฉะนั้น ก็มี การแสวงหาที่พึงภายนอก
เป็นผล.

ภิกษุ ท. ! นี้เรียกว่า ผลของทุกข์

อริยสังฆจากพระโอรสผู้ ภาคต้น น.๒๕๕

เพิ่มเติมได้ที่- ฉก. อ. ๒๒/๔๖๔/๓๓๔.

www.etipitaka.com
โปรแกรมตรวจหาและเทียบเคียง
พุทธวจนจากพระไตรปิฎก

ติดตามการเผยแผ่พระธรรมคำสอนตามหลักพุทธวจน

โดยพระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตถิผโล ได้ที่

www.buddhakos.org | media.watnapahpong.org | www.watnapp.com

คลื่น ส.ว.พ. FM ๙๑.๐ MHz ทุกวันพระ เวลา ๑๗.๓๐ น.

ทีวีดาวเทียมระบบ C-Band ช่อง A I Biz Net Tong Hua เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๗.๐๐ น.

เคล็ด (ไม่) ลับเกี่ยวกับการใช้ “คอมพิวเตอร์” ของคุณ...ให้ดูโปร

ยุคสมัยนี้ อะไร ๆ ก็ต้องพึ่งคอมพิวเตอร์ทั้งหมด เพราะมันเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี แต่บางทีก็มีเทคนิคที่ง่าย ๆ และเป็นทางลัดอะไรหลาย ๆ อย่างที่ช่วยให้การใช้งานของเราง่ายขึ้น วันนี้ขอนำเสนอ

๑. ตอนที่เรากำลังเปิด Website ดูรายการต่าง ๆ อาจเผลอไปปิดหน้าต่าง Web นั้น ๆ แล้วจำไม่ได้ว่ามันคือ Web อะไร ให้กดปุ่ม Ctrl+Shift+T เพียงแค่นั้นมันก็จะกลับมาแล้ว

๒. เราสามารถใช้ปุ่มกลางเมาส์ (ที่เราใช้เลื่อน) ในการคลิก Link ซึ่งมันจะเปิด Link นั้นในแท็บใหม่ให้เองเลย

๓. ถ้าเราใช้ Google Chrome เพียงแค่กดตัว “S” ค้างไว้ พร้อมกับกดคลิกขวาที่รูป มันก็จะเอารูปนั้นไปค้นหาต้นกำเนิดของรูปนั้นให้เองเลย

๔. ถ้าเรากดปุ่ม Windows พร้อมกับกดลูกศร หน้า Web ก็จะเลื่อนไปตามทิศทาง เช่น กดบน มันจะเต็มจอ กดซ้ายจะขีดซ้าย แต่ถ้ากดล่างมันจะหุบหน้า Web ไป

๕. วิธีเคลียร์ cache อย่างรวดเร็วก็คือกด Ctrl+Shift+R พร้อมทั้ง Refresh หน้า Page ให้เองด้วย

๖. วิธี Zoom หน้า Web ให้ได้มองเห็นชัด ๆ มีหลายวิธีโดยการกด Ctrl พร้อมกับเครื่องหมาย + (บวก) เพื่อเป็นการซูมเข้า และ กด Ctrl พร้อมกับเครื่องหมาย - (ลบ) เพื่อเป็นการซูมออก หรือจะคืนค่าเดิมให้กด “o”

เสนาศึกษา

เสนา

ศึกษา สENAศึกษา

เสนาศึกษา

เสนา

เสนาศึกษา

เสนาศึกษา

ศึกษา

เสนาศึกษา

เสนาศึกษา

เสนาศึกษา